

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

ΤΗΣ 3^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 24^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2010

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Γεώργιος - Σταύρος Κούρτης, Πρόεδρος, Ευστάθιος Ροντογιάννης, Ιωάννης Καραβοκύρης, Χρήστος Ντάκουρης, Νικόλαος Αγγελάρας, Φλωρεντία Καλδή, Γεώργιος Κωνσταντάς, Θεοχάρης Δημακόπουλος και Διονύσιος Λασκαράτος, Αντιπρόεδροι, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ευάγγελος Νταής, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Σωτηρία Ντούνη, Άννα Λιγωμένου, Γεώργιος Βοΐλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισσάβητ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Αντώνιος Κατσαρόλης και Χριστίνα Ρασσιά, Σύμβουλοι.

Οι Σύμβουλοι Μιχαήλ Ζυμής, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Νικόλαος Μηλιώνης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Κωνσταντίνα Ζώη και Αγγελική Μυλωνά απουσίασαν δικαιολογημένα, ενώ η Σύμβουλος Θεολογία Γναρδέλλη αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδρίασης οι Σύμβουλοι Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Σωτηρία Ντούνη, Άννα Λιγωμένου και Γεωργία Μαραγκού, που ορίστηκαν από τον Πρόεδρο εισηγητές, φέρουν προς συζήτηση το σχέδιο νόμου «ΝΕΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ», που στάλθηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο, για να γνωμοδοτήσει επ' αυτού η Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Το σχέδιο αυτό έχει ως εξής :

«Σχέδιο Νόμου

**ΝΕΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.**

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Αθήνα, Ιούνιος 2010

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 1

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

1. Βασική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές και χορηγείται μετά την 1.1.2015, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος αυτός.

2. Αναλογική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. Το αναλογικό ποσό σύνταξης βαρύνει τους προϋπολογισμούς των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου.

3. Τα θέματα του νόμου αυτού που αναφέρονται στους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου, τους στρατιωτικούς, τους υπαλλήλους της Βουλής και τους τακτικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ., οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας θα ρυθμιστούν με ειδικό συνταξιοδοτικό νόμο των αρμόδιων Υπουργών.

Άρθρο 2 **Βασική σύνταξη**

1. Από 1.1.2015 και εφεξής καθιερώνεται βασική σύνταξη. Το ύψος της βασικής σύνταξης, για το έτος 2010, καθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων εξήντα (360,00) ευρώ μηνιαίως, για 12 μήνες και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού.

2. Την ανωτέρω βασική σύνταξη δικαιούνται:

A. Οι ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι υπάλληλοι της Βουλής και οι τακτικοί υπάλληλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.), οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από την 1.1.2015 και εφεξής. Η βασική σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία συνταξιοδότησης από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο. Στους ασφαλισμένους των οποίων η σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κεφαλαίου αυτού, αποτελεί άθροισμα δύο τμημάτων, η βασική σύνταξη υπολογίζεται αναλογικά, με βάση τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης.

Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος κατά 1/35 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των τριανταπέντε (35) ετών διαμονής στην Ελλάδα, μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας. Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται στις περιπτώσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη λόγω γήρατος, σε μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας καθώς και στην περίπτωση χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου. Η μείωση της βασικής σύνταξης προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη γήρατος, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται για τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης. Για τους συνταξιούχους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της βασικής σύνταξης, και με ποσοστό από 50% έως και 66,99% χορηγείται το 50% αυτής. Οι μειώσεις αυτές δεν έχουν εφαρμογή σε όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 (Α' 164) καθώς και για τα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (Α' 210). Στις περιπτώσεις χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου, το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται για τον επιζώντα σύζυγο και κάθε συνδικαιούχο με βάση το δικαιούμενο, σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε φορέα ή σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, ποσοστό σύνταξης λόγω θανάτου, όπως διαμορφώνεται. Προκειμένου για τέκνα, η καταβολή του εν λόγω ποσοστού της βασικής σύνταξης λήγει με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που ορίζονται από τη νομοθεσία. Το καταβαλλόμενο σε αυτά ποσοστό, μετά τη διακοπή χορήγησής του, προστίθεται στο ποσοστό που χορηγείται στον δικαιούχο επιζώντα σύζυγο και έως το ποσοστό της δικαιούμενης σύνταξης. Εάν ο συνταξιούχος λόγω θανάτου λαμβάνει σύνταξη και από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μιας συντάξεις λόγω θανάτου, δικαιούται βασική σύνταξη για την εξ' ιδίου δικαίωματος σύνταξη και για την μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου.

Εάν ο συνταξιούχος λόγω θανάτου σύζυγος εργάζεται ή απασχολείται δικαιούται βασική σύνταξη στην ηλικία των 65 ετών. Σε περίπτωση επιμερισμού της εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξης μεταξύ δικαιούχου και τέκνων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του νόμου αυτού, το ποσό της βασικής σύνταξης κατανέμεται κατά τα ίδια ποσοστά. Προκειμένου για συνταξιούχους εξ ιδίου δικαιώματος με περισσότερες της μίας συντάξεις χορηγείται μία βασική σύνταξη. Στην περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούμενου μιας πλήρους σε ποσό και μιας μειωμένης κύριας σύνταξης, το ποσό της χορηγούμενης βασικής σύνταξης είναι πλήρες και καταβάλλεται από τον φορέα που χορηγεί την πλήρη σύνταξη. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης, σε αυτή την κατηγορία συνταξιούχων, είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Β. Οι ανασφάλιστοι και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες από 4.500 ημέρες ή δεκαπέντε (15) έτη ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, εφόσον πληρούν αθροιστικά τα παρακάτω κριτήρια:

α) Έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους.

β) Το ατομικό και το οικογενειακό τους εισόδημα, από οποιαδήποτε πηγή, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, δεν υπερβαίνουν το ποσό των πέντε χιλιάδων σαράντα (5.040) ευρώ και δέκα χιλιάδων ογδόντα (10.080) ευρώ αντίστοιχα. Τα ανωτέρω ποσά ανακαθορίζονται κατά το ποσοστό αναπροσαρμογής της βασικής σύνταξης.

γ) Διαμένουν στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Το ύψος της βασικής σύνταξης είναι πλήρες για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια και έχουν συμπληρώσει στη χώρα τουλάχιστον τριανταπέντε (35) πλήρη έτη διαμονής και μειώνεται κατά 1/35 για κάθε ένα (1) έτος που υπολείπεται των τριανταπέντε (35) ετών διαμονής. Η βασική σύνταξη σε αυτή την κατηγορία των δικαιούχων δεν μεταβιβάζεται σε δικαιοδόχα πρόσωπα. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης είναι ο ΟΓΑ σε περίπτωση μη δικαιούχων αναλογικού ποσού σύνταξης και οι φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από τους οποίους καταβάλλεται το αναλογικό ποσό σύνταξης.

Άρθρο 3

Αναλογικό ποσό σύνταξης ασφαλισμένων από 1.1.2011 και εφεξής

1. Οι ασφαλισμένοι για πρώτη φορά, από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015, δικαιούνται αναλογικού ποσού σύνταξης, με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισής τους, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος του ενός πλήρους έτους ασφάλισης ή τριακοσίων (300) ημερών και με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία κατά περίπτωση. Όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, αν ο χρόνος ασφάλισης είναι μικρότερος των δεκαπέντε (15) ετών ή 4.500 ημερών ασφάλισης, καθορίζεται το 65^ο έτος. Η μηνιαία σύνταξη των ανωτέρω, υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης, με βάση ποσοστά επί των προβλεπόμενων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών, τα οποία καθορίζονται ως εξής:

ΗΜ/ΣΘΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ		ΕΤΗΣΙΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΑΣΦ. ΒΙΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΗΜ/ΣΘΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΑΠΟ	ΕΩΣ	
1	4.500	0,80%
4.501	5.400	0,86%
5.401	6.300	0,92%
6.301	7.200	0,99%
7.201	8.100	1,06%
8.101	9.000	1,14%
9.001	9.900	1,22%
9.901	10.800	1,31%
10.801	11.700	1,40%
11.701	15.000	1,50%

2. Ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος και αναπηρίας στους φορείς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος, καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου, πλην των αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών, στους οποίους ως βάση υπολογισμού των παροχών θεωρείται η ημέρα εργασίας, η κατά το προηγούμενο εδάφιο διαίρεση γίνεται με τον αριθμό ημερών εργασίας για το ίδιο χρονικό διάστημα και το πηλίκο πολλαπλασιάζεται επί εικοσιπέντε (25).

Για τον προσδιορισμό του συντάξιμου μισθού των αυτοαπασχολούμενων που υπάγονται στην ασφάλιση των Τομέων του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΕΤΑΠ-ΜΜΕ) λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των ποσών των ασφαλιστικών κατηγοριών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές καθ' όλο το χρόνο ασφάλισής τους, ή ο μέσος όρος των συντάξιμων αποδοχών, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις οικείες καταστατικές διατάξεις και διαμορφώνονται καθ' όλο τον εργασιακό τους βίο.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συντάξιμων αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου ή ο συντάξιμος μισθός του προηγούμενου εδαφίου, για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην των αποδοχών ή του μισθού του τελευταίου έτους ή τμήματος έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή και με συντελεστή ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος, με κοινή απόφαση των Υπουργών

Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης στους φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολουμένων, λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, βάσει των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές καθ' όλο το χρόνο ασφάλισης του ασφαλισμένου, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης έτους. Για τους μισθωτούς ασφαλισμένους στους ανωτέρω φορείς, εφαρμόζονται αναλόγως τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

3. Το άθροισμα των ποσών της βασικής και της αναλογικής σύνταξης λόγω γήρατος, για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ή λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω ή λόγω εργατικού ατυχήματος, δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί σε δεκαπέντε (15) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως καθορίζονται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2015, αναπροσαρμοζόμενο εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων. Το κατώτατο αυτό όριο μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη. Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% των δύο προηγούμενων εδαφίων.

4. Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 43 του ν. 2084/1992 (Α' 165), όπως ισχύουν.

Άρθρο 4

Αναλογικό ποσό σύνταξης ασφαλισμένων πριν από την 1.1.2011

1. Όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο έως και 31.12.2010 και θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μετά την 1.1.2015, δικαιούνται:

α) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση τα ποσοστά και τις συντάξιμες αποδοχές ή ασφαλιστικές κατηγορίες ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων, όπως ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησης και όπως προβλέπονται για κάθε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από γενικές ή καταστατικές διατάξεις που εξακολουθούν να ισχύουν.

β) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

Το ποσό για το αναλογικό τμήμα της σύνταξης για κάθε πλήρες έτος υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογιστούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές ή ο συντάξιμος μισθός ή οι ασφαλιστικές κατηγορίες για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής είναι αυτές που προσδιορίζονται από το έτος αυτό και μετά. Το συνολικό ποσό σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού, δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης που προβλέπεται από καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα. Για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων τέκνων ή και συζύγου, όπου προβλέπεται, εφαρμογή

έχουν οι διατάξεις που ισχύουν για κάθε κατηγορία ασφαλισμένων, ανάλογα με το χρόνο υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

2. Ειδικά για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από φορείς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο πριν την 1.1.2015, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 και εφεξής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών, όπως αυτές προβλέπονται από τις ισχύουσες γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν.3847/2010 (Α' 67).

3. Για τον υπολογισμό του αναλογικού ποσού σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς ή τομείς στους οποίους δεν προβλέπονται συντάξιμες αποδοχές ή συντάξιμος μισθός ή ασφαλιστικές κατηγορίες, οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται στην πλησιέστερη ασφαλιστική κατηγορία των νέων ασφαλισμένων, με βάση τις εισφορές που κατέβαλαν στο φορέα ή τομέα από τον οποίο προέρχονται, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης έτους.

4. Οι δικαιούχοι και το ποσό σύνταξης λόγω θανάτου ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

5. α) Από 1.1.2012, στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπάγονται οι συνταξιοδοτικές διαφορές ουσίας που αφορούν και τους συνταξιούχους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

β) Εάν στην ασφαλιστική νομοθεσία, προβλέπεται η δυνατότητα ασκήσεως ενδικοφανούς μέσου, που συνεπάγεται έλεγχο της πράξεως κατά νόμο και ουσία ενώπιον της αυτής ή ιεραρχικώς προϊσταμένης αρχής ή ειδικώς κατεστημένου οργάνου, η ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου προσφυγή ασκείται μόνον κατά της πράξεως που εκδίδεται κατά του ενδικοφανούς αυτού μέσου.

γ) Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και γνώμη της ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εντός έτους από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθορίζεται η διαδικασία ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων και εκδικάσεως αυτών και ίδια όσον αφορά την εκδίκαση της έφεσης, της αναίρεσης και των λόγων αυτής.

δ) Έκκρεμείς υποθέσεις καθώς και όσες γεννώνται έως 31.12.2011 υπάγονται στην αρμοδιότητα των Διοικητικών Δικαστηρίων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του ν.702/1977 (Α' 268).

Άρθρο 5

Ρύθμιση θεμάτων διαδοχικής ασφάλισης

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 2 του ν.δ. 4202/1961 (Α' 175), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 9 του ν. 1405/1983 (Α' 180) και άρθρο 14 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Τα πρόσωπα τα οποία ασφαλίστηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς, δικαιούνται σύνταξη από τον τελευταίο οργανισμό, στον οποίο ήταν ασφαλισμένα κατά την τελευταία χρονική περίοδο της απασχόλησής τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του οργανισμού αυτού, εφόσον πραγματοποίησαν στην ασφάλισή του:

α) Πέντε (5) ολόκληρα έτη ή 1.500 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων όμως είκοσι (20) μήνες ή 500 ημέρες κατά την τελευταία πενταετία πριν την διακοπή της απασχόλησής ή την υποβολή αίτησης για την κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος.

β) Σαράντα (40) μήνες ή 1.000 ημέρες εκ των οποίων όμως δώδεκα (12) μήνες ή 300 ημέρες αντίστοιχα κατά την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησής ή την υποβολή της αίτησης για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας ή θανάτου.

Ως νομοθεσία του Οργανισμού για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθώς και των επόμενων παραγράφων 2 και 3, νοούνται οι διατάξεις που ορίζουν τον απαιτούμενο για τη συνταξιοδότηση χρόνο, την ηλικία, την αναπηρία και το θάνατο.

Ειδικές διατάξεις, που αφορούν στην ύπαρξη ενεργού ασφαλιστικού δεσμού, στην συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σε δεδομένο χρόνο σε σχέση με το χρόνο διακοπής της απασχόλησής, στην παραγραφή κ.τ.λ., δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2. Αν ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού τον αριθμό ημερών εργασίας ή των ετών ασφάλισης, που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, αλλά στην περίπτωση αυτή δεν έχει πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού χρόνο ασφάλισης για τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας ή των μελών της οικογένειάς του λόγω θανάτου ή δεν πραγματοποίησε στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού, τον αριθμό ημερών εργασίας ή ετών ασφάλισης που ορίζονται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, δικαιούνται σύνταξη αυτός ή τα μέλη της οικογένειάς του από τον οργανισμό, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται ο τελευταίος, εφόσον:

α) Ο ασφαλισμένος που αιτείται τη συνταξιοδότησή του λόγω γήρατος ή αναπηρίας, έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας ή είναι ανάπηρος με το ποσοστό αναπηρίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού.

β) Πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού με τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης.

3. Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, τότε το δικαίωμα του ασφαλισμένου κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς, στους οποίους ασφαλίστηκε κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας, εκτός από τον τελευταίο.

Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία όλων των οργανισμών, στους οποίους ασφαλίστηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος οργανισμός είναι αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1000 ημέρες εργασίας ή σαράντα (40) μήνες ασφάλισης, εκ των οποίων 300 ημέρες εργασίας ή δώδεκα (12) μήνες ασφάλισης αντιστοίχως την τελευταία πενταετία και για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας και θανάτου, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλισή του οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

4. Ολόκληρος ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την απονομή της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό της σύνταξης και δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού».

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (Α' 48) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το ανωτέρω τμηματικό ποσό δύναται κατ' επιλογή του ασφαλισμένου να καταβληθεί ταυτόχρονα με αυτό του απονέμοντα, μειωμένο κατά 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται έως τη συμπλήρωση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 69 του ν.2084/1992 (Α' 165) ορίων ηλικίας».

3. Οι συντάξιμες αποδοχές των φορέων ασφάλισης μισθωτών που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2α, 5, 12β και 13 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 (Α' 48), προσαυξάνονται για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε από τη διακοπή της ασφάλισης σ' αυτούς, μέχρι το προηγούμενο έτος του χρόνου υποβολής της αίτησης, σύμφωνα με τους παρακάτω συντελεστές.

ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ
1	1,020	16	1,373	31	1,848
2	1,040	17	1,400	32	1,885
3	1,061	18	1,428	33	1,922
4	1,082	19	1,457	34	1,961
5	1,104	20	1,486	35	2,000
6	1,126	21	1,516	36	2,040
7	1,149	22	1,546	37	2,081
8	1,172	23	1,577	38	2,122
9	1,195	24	1,608	39	2,165
10	1,219	25	1,641	40	2,208
11	1,243	26	1,673	41	2,252
12	1,268	27	1,707	42	2,297
13	1,294	28	1,741	43	2,343
14	1,319	29	1,776	44	2,390
15	1,346	30	1,811	45	2,438

Οι ανωτέρω συντελεστές μεταβάλλονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά την εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης.

Η ισχύς των ανωτέρω παραγράφων 1, 2 και 3 αρχίζει από 1.1.2011 για αιτήσεις που υποβάλλονται από την ημερομηνία αυτή και εφεξής.

4. Το ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης σύμφωνα με την παράγραφο 1β, του άρθρου 1, του ν. 3232/2004 (Α' 48), όταν ο ΟΑΕΕ είναι συμμετέχων φορέας και επιλεγούν για τη συνταξιοδότηση οι ασφαλιστικές του διατάξεις, καθορίζεται σε 2% για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τριανταπέντε (35) έτη ασφάλισης. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.2007.

5. Στο άρθρο 7 του ν. 3518/2006 (Α' 272) προστίθεται τρίτη παράγραφος ως εξής:
«3. Σε περίπτωση που έχει διανυθεί διαδοχικά χρόνος ασφάλισης σε επικουρικό φορέα και στον καταργούμενο Ε.Λ.Π.Π. ο χρόνος αυτός μπορεί να συνυπολογισθεί στο χρόνο της Ειδικής Προσαύξεσης σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας για τη διαδοχική ασφάλιση, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει χωρήσει ασφάλιση στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α.-Τομείς Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή σε προγενέστερο επικουρικό φορέα στον οποίο μπορεί να συνυπολογισθεί ο χρόνος αυτός. Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2006.»

6. Στο άρθρο 8 του ν. 3518/2006 (Α' 272) προστίθεται παράγραφος ως εξής:
«Κατά την εφαρμογή των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης, όταν ο Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) είναι συμμετέχων φορέας, οι συντάξιμες αποδοχές ορίζονται στο ποσό των χιλίων είκοσι (1.020) ευρώ από 1.1.2006. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Ε.Τ.Α.Α.-Τομέας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.»

7. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 7, του άρθρου μόνου, του ν.3847/2010 (Α' 67), που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης.

8. α) Οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (Α' 175), όπως αυτές ισχύουν, εφαρμόζονται και επί προσώπων που κατέχουν τη βουλευτική ιδιότητα, την ιδιότητα του Περιφερειάρχη ή του Δημάρχου του ν. 3852/2010 (Α' 87).

β) Τα ανωτέρω πρόσωπα δύνανται κατά τη διάρκεια της θητείας τους να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στους Κλάδους κύριας, επικουρικής σύνταξης και πρόνοιας, στους οποίους ήταν ασφαλισμένοι πριν την εκλογή τους ή να αναγνωρίσουν τους χρόνους που αντιστοιχούν στη θητεία τους, οποτεδήποτε, στους συγκεκριμένους Κλάδους. Στις περιπτώσεις αυτές οι αναλογούσες εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία του κάθε ασφαλιστικού φορέα βαρύνουν τα πρόσωπα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΑΝΑΠΗΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 6
Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας

1. Από 1.1.2011 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δημιουργείται Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), υπαγόμενο στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για την εξασφάλιση της ενιαίας υγειονομικής κρίσης όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, συμπεριλαμβανομένου του δημοσίου καθώς και των ανασφάλιστων, για τους οποίους απαιτείται η πιστοποίηση της αναπηρίας.

2. Στο ΚΕ.Π.Α. υπάγεται το Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας του άρθρου 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν.3655/2008 (Α' 58). Στο Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών εντάσσονται και ιατροί των λοιπών ΦΚΑ και του ΕΣΥ, μόνιμοι και Ι.Δ.Α.Χ., οιασδήποτε ειδικότητας, εξαιρουμένων παιδιάτρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Ο Πίνακας των συμμετεχόντων ιατρών του ΕΣΥ καταρτίζεται από τον Διοικητή της οικείας Δ.Υ.ΠΕ. Αντίστοιχοι Πίνακες των συμμετεχόντων ιατρών των ΦΚΑ αποστέλλονται από τους Διοικητές ή Προέδρους των φορέων στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι ιατροί του Ειδικού Σώματος υποβάλλονται σε ειδική εκπαίδευση στο έργο των Υγειονομικών Επιτροπών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2556/1997 (Α' 270). Τα προγράμματα της ειδικής εκπαίδευσης εκπονούνται από τη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εγκρίνονται με απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος. Οι ιατροί, μετά την ειδική εκπαίδευση, αξιολογούνται από επταμελή επιτροπή, αποτελούμενη από:

α) Τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή του τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Διαχείρισης Ανθρωπίνων Πόρων.

β) Τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, με αναπληρωτή του τον προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Υγειονομικής Υπηρεσίας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Απονομής Συντάξεων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Αθήνας.

γ) Έναν εκπρόσωπο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (Π.Ι.Σ), που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του.

δ) Έναν εκπρόσωπο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιατρών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού (ΠΟΣΕΥΠ-ΙΚΑ).

ε) Έναν εκπρόσωπο που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ), με τον αναπληρωτή του.

στ) Τον προϊστάμενο του γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με τον αναπληρωτή του από την ίδια Υπηρεσία.

ζ) Έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος προτείνεται από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του.

3. Από το σύνολο των επιλεγμένων ιατρών καθορίζονται με δημόσια κλήρωση, ανά εξάμηνο, οι ιατροί που απαιτούνται για τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών, ο

αριθμός των οποίων ορίζεται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και σύμφωνα με τις ανάγκες των Υγειονομικών Επιτροπών σε ιατρούς συγκεκριμένων ειδικοτήτων για τη λειτουργία των παραπάνω επιτροπών.

Έργο των Υγειονομικών Επιτροπών είναι: α) Ο καθορισμός του ποσοστού αναπηρίας για σύνταξη αναπηρίας β) Ο χαρακτηρισμός ατόμων ως ΑΜεΑ γ) Ο καθορισμός ποσοστού αναπηρίας για όλες τις κοινωνικές και οικονομικές παροχές ή διευκολύνσεις, για τις οποίες απαιτείται γνωμάτευση αναπηρίας και τις οποίες δικαιούνται από την πολιτεία τα άτομα με αναπηρία.

4. Οι Υγειονομικές Επιτροπές προσδιορίζουν τα ποσοστά αναπηρίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.), όπως ισχύει κάθε φορά. Γραμματείς των Υγειονομικών Επιτροπών ορίζονται υπάλληλοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, των λοιπών Φ.Κ.Α και του Δημοσίου. Για τη συγκρότηση των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας των Επαρχιών, τη θέση του Προέδρου και των μελών καλύπτουν ιατροί του Ειδικού Σώματος, που μετακινούνται από Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Πειραιά. Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η συμμετοχή ιατρών του Ειδικού Σώματος ως μελών των Υγειονομικών Επιτροπών των Επαρχιών, μέλη ορίζονται, ύστερα από δημόσια κλήρωση, ιατροί που υπηρετούν σε κάθε υγειονομική μονάδα ή υποκατάστημα, ιατροί του ΕΣΥ και των ΦΚΑ από όμορους νομούς, εξαιρουμένων των παιδιάτρων, ακτινολόγων, μικροβιολόγων και οδοντιάτρων. Η κλήρωση διεξάγεται την ίδια ημέρα της συνεδρίασης της Υγειονομικής Επιτροπής. Για τη διαδικασία συγκρότησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετικά με τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Επαρχιών, ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 152 του ν. 3655/2008 (Α' 58).

5. Η ειδική αποζημίωση που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 7,10 και 14 του άρθρ. 6 του ν. 2556/1997 (Α' 270), όπως τροποποιήθηκε με τις παραγράφους 11, 13, 14 του άρθρου 27 του ν.3232/2004 και με τις παραγράφους 11 περ. γ του άρθρου 37 και 4 του άρθρου 152 των ν.3518/2006 και ν.3655/2008 αντίστοιχα για τους ιατρούς και τους εισηγητές των Υγειονομικών Επιτροπών καθώς και για τους ιατρούς της Επιτροπής Δειγματοληπτικού Ελέγχου των Γνωματεύσεων, καταβάλλεται από τους Φορείς στους οποίους υπηρετούν, κατά παρέκκλιση των διατάξεων που ορίζονται στο α εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν.3833/2010 (Α' 40) και δεν υπερβαίνει τα προβλεπόμενα από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ίδιου νόμου. Για τις παρεχόμενες από τις Υγειονομικές Επιτροπές υπηρεσίες κρίσης αναπηρίας αποδίδεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από όλους τους ΦΚΑ και το δημόσιο το ποσό που ορίζεται στη Φ40021/26407/205/2006 (Β' 1829) Υπ. Απόφαση.

6. Καταρτίζεται μητρώο Ατόμων με Αναπηρία το οποίο τηρείται στη Δ/ση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο τρόπος και τα κριτήρια κατάρτισης του μητρώου.

7. Από 1.1.2011 καταργούνται όλες οι άλλες Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους ΦΚΑ, στις νομαρχίες και το δημόσιο, με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.),

Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), καθώς και την Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 7 **Ενιαίος Κανονισμός Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας**

Το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή ψυχική ή πνευματική εξασθένηση ή η συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων καθώς και οι υποτροπές αυτών, προκαθορίζεται για όλους τους Ασφαλιστικούς Φορείς και το Δημόσιο με εκατοστιαία αναλογία σε Ενιαίο Κανονισμό Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, που εκδίδεται εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μετά από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και στην οποία συμμετέχει υποχρεωτικά εκπρόσωπος που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ). Έως την έκδοση του νέου Ενιαίου Κανονισμού η αναπηρία προσδιορίζεται σύμφωνα με όσα σήμερα ισχύουν. Από της εφαρμογής του Ενιαίου Κανονισμού οι επιλαμβανόμενες των περιπτώσεων Υγειονομικές Επιτροπές υποχρεούνται στις γνωματεύσεις τους να μνημονεύουν ρητά το σχετικό εδάφιο ή τον συνδυασμό εδαφίων στα οποία ερείδεται ο προσδιορισμός του ποσοστού αναπηρίας.

Άρθρο 8 **Μονιμοποίηση σύνταξης αναπηρίας των ασφαλισμένων από 1.1.1993**

Το άρθρο 25 παρ. 3 του ν. 2084/1992 (Α' 165) τροποποιείται ως ακολούθως:
«Το δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, υφίσταται για όσο χρόνο ορίζεται από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές, παρατείνεται δε με τις ίδιες προϋποθέσεις ενώ δύναται να ελέγχεται αυτεπαγγέλτως οποτεδήποτε, με την υποβολή του συνταξιούχου σε ιατρική εξέταση από τις ανωτέρω επιτροπές. Οι συντάξεις λόγω αναπηρίας είναι οριστικές για τις περιπτώσεις των ασθενειών που προβλέπονται από ρητή διάταξη, μπορεί δε να είναι οριστικές, εφόσον οι υγειονομικές επιτροπές γνωματεύουν ότι η ανικανότητα είναι μόνιμη. Οι προσωρινές συντάξεις λόγω αναπηρίας καθίστανται οριστικές, μετά και τη τελική γνωμάτευση των αρμοδίων Υγειονομικών Επιτροπών εφόσον:

α) Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης επτά (7) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε τρεις τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.

β) Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης πέντε (5) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε δύο τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.»

Άρθρο 9 **Προϋπάρχουσα αναπηρία**

Ο ασφαλισμένος δικαιούται συντάξεως αναπηρίας έστω και αν η πάθηση ή βλάβη ή εξασθένηση σωματική ή πνευματική είναι προγενέστερη της υπαγωγής του στην ασφάλιση εφόσον καθίσταται ανίκανος για την εργασία του λόγω ουσιώδους επιδείνωσης και πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις που αφορούν τον φορέα στον οποίο ασφαλίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 10

Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και αναγνωριζόμενοι χρόνοι

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (Α' 189), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο ασφαλισμένος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούται σύνταξης, αν κατά την υποβολή της αίτησης έχει πραγματοποιήσει 10.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας στην πραγματική ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και έχει συμπληρώσει το 58^ο έτος της ηλικίας του.

Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν αυτόν από 1.1.2011 καθορίζεται κατά το πρώτο έτος εφαρμογής σε 11.100 ημέρες ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά 225 ημέρες και μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης.

Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο, αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (Α' 189), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ανωτέρω όρια ηλικίας για πλήρη και μειωμένη σύνταξη αυξάνονται από 1.1.2011 κατά εννιά (9) μήνες κάθε έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους, προκειμένου για λήψη πλήρους σύνταξης και του 58^{ου} προκειμένου για τη λήψη μειωμένης σύνταξης.

Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.500 ημερών ασφάλισης τους, από τις οποίες οι 7.500 στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ν. 3029/2002 (Α 160), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου αυτής, που συμπληρώνουν αυτόν κατά το έτος 2011 καθορίζεται σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

Το προβλεπόμενο από το δεύτερο εδάφιο όριο ηλικίας αυξάνεται από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.»

4. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 3232/2004 (Α'48), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος ασφάλισης για τους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν αυτόν κατά το έτος 2011 καθορίζεται σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

Το προβλεπόμενο από το πρώτο εδάφιο όριο ηλικίας αυξάνεται από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.»

5. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του π.δ. 258/2005 (Α' 316) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης».

6. Όπου από τη νομοθεσία των τομέων κύριας σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολουμένων (ΕΤΑΑ) προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος σε ηλικία εξήντα (60) ετών με τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης, ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης.

7. Όπου από τη νομοθεσία των τομέων κύριας σύνταξης του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολουμένων (ΕΤΑΑ) προβλέπεται συνταξιοδότηση λόγω γήρατος σε ηλικία πενήντα οχτώ (58) ετών με τριάντα πέντε (35) έτη ασφάλισης, ο χρόνος αυτός ανακαθορίζεται για το έτος 2011 σε τριάντα επτά (37) έτη ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται σταδιακά κατά εννιά (9) μήνες μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών ασφάλισης, το δε ανωτέρω προβλεπόμενο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2012 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

8. Στις περιπτώσεις σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας και του χρόνου ασφάλισης των παρ. 1, 3, 4, 5, 6 και 7 οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.500 ημερών ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισής τους.

9. Γενικές ή καταστατικές διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης που προβλέπουν τη χορήγηση σύνταξης με τη συμπλήρωση 10.500 ημερών εργασίας ή τριάντα πέντε (35) ετών ασφάλισης και του 58^{ου} ή του 60^{ου} έτους της ηλικίας, έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010.

10. Ασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993 σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 12.000 ημερών εργασίας ή σαράντα (40) ετών ασφάλισης και του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 και της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν.3029/2002 (Α' 160), της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του ν.3232/2004 (Α' 48), και του άρθρου 41 του ν.3518/2006 (Α' 272), έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που συμπληρώνουν μέχρι 31.12.2010 τις 11.100 ημέρες εργασίας ή τα τριάντα επτά (37) έτη υποχρεωτικής ασφάλισης.

11. Η παράγραφος 1^α του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 περίπτωση 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίσταται ως εξής:
« 1^α. Ο ασφαλισμένος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δικαιούται σύνταξη λόγω γήρατος εφόσον έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 4.500 ημέρες εργασίας και συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας.

Προκειμένου για γυναίκες το όριο ηλικίας των εξήντα (60) ετών αυξάνεται κατά ένα (1) ανά έτος από 1.1.2011 και κατά δύο έτη (2) από 1.1.2014 μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας. Η εκ μέρους των γυναικών άσκηση του δικαιώματος λήψης σύνταξης με τον ανωτέρω αριθμό ημερών ασφάλισης χωρεί οποτεδήποτε, εφόσον συμπληρώνουν το 60^ο έτος της ηλικίας τους μέχρι 31.12.2010

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους ».

12. Η παράγραφος 1β του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179) όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 (Α' 138) και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 143 του ν. 3655/2008 (Α' 58), εφαρμόζεται εφόσον ο ασφαλισμένος πληροί τις οριζόμενες σ' αυτή προϋποθέσεις του ορίου ηλικίας και του αριθμού ημερών ασφάλισης μέχρι 31.12.2010.

Ο χρόνος ασφάλισης που ορίζεται από τις ανωτέρω διατάξεις για τις ασφαλισμένες που τον συμπληρώνουν από 1.1.2011 καθορίζεται σε 10.400 ημέρες ασφάλισης, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά 400 ημέρες και μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης. Το όριο ηλικίας καθορίζεται από 1.1.2011 στο 58^ο έτος, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά έξι (6) μήνες και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Προκειμένου για ασφαλισμένους που έχουν πραγματοποιήσει 10.000 ημέρες ασφάλισης το όριο ηλικίας καθορίζεται από 1.1.2011 στο 63^ο έτος, για κάθε δε επόμενο έτος αυξάνεται κατά έξι (6) μήνες και μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης των 10.000 ημερών ασφάλισής τους.»

13. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179) όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 παράγραφος 1 περίπτωση 3^α του ν. 1902/1990 (Α' 138) αντικαθίσταται ως εξής :

«3. α) Ο ασφαλισμένος που συμπληρώνει το 60^ο έτος της ηλικίας του και 4.500 ημέρες εργασίας, από τις οποίες εκατό τουλάχιστον σε καθένα από τα πέντε ημερολογιακά έτη τα αμέσως προηγούμενα του έτους, κατά το οποίο υποβάλει την αίτηση συνταξιοδότησης, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας σύνταξης, για κάθε μήνα που υπολείπεται από το όριο ηλικίας που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1^α.

Προκειμένου για γυναίκες που πληρούν τις ανωτέρω χρονικές προϋποθέσεις, το όριο ηλικίας των πενήντα πέντε (55) ετών αυξάνεται κατά ένα έτος από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας. Το δικαίωμα λήψης μειωμένης σύνταξης στο 55^ο έτος της ηλικίας χωρεί, εφόσον το όριο αυτό συμπληρώνεται μέχρι 31.12.2010. Το ποσοστό μείωσης στις ανωτέρω περιπτώσεις υπολογίζεται με βάση τους μήνες που υπολείπονται από την συμπλήρωση του προβλεπόμενου από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1^α ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης.

Στην ανωτέρω περίπτωση οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη στο όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται κατά το έτος συμπλήρωσης του 55^{ου} έτους της ηλικίας.»

14. Η περίπτωση 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν.1902/1990 (Α' 138), όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου με την παράγραφο 9 του άρθρου 47 του ν.2084/1992 (Α' 165), την προσθήκη των δύο τελευταίων εδαφίων του με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου του ίδιου νόμου και την προσθήκη δύο επιπλέον εδαφίων με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 19 του ν. 2150/1993 (Α' 98), αντικαθίσταται ως εξής :

«2. Αν ο ασφαλισμένος λαμβάνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, ή το δημόσιο, εκτός των αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μητέρων, που συνταξιοδοτήθηκαν με το άρθρο 63 παρ. 4 του ν.1892/1990 (Α' 101), δικαιούται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πλήρη σύνταξη γήρατος, εφόσον έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 6.000 ημέρες ασφάλισης και έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας που απαιτείται από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης.

Αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 4.800 ημέρες ασφάλισης τουλάχιστον και έχει συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας του, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 50%. Προκειμένου για γυναίκες που έχουν πραγματοποιήσει τον ανωτέρω χρόνο ασφάλισης, το όριο ηλικίας των 60 ετών αυξάνεται κατά ένα έτος από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας. Η εκ μέρους των γυναικών άσκηση του δικαιώματος συνταξιοδότησης με τον ανωτέρω αριθμό ημερών ασφάλισης χωρεί, εφόσον συμπληρώνουν το 60^ο έτος της ηλικίας τους μέχρι 31.12.2010.

Στην ανωτέρω περίπτωση, οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο μείωση σύνταξης επέρχεται και στην περίπτωση όπου απονέμεται σύνταξη αναπηρίας από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 5 (εδ. α-γ) του α.ν.1846/1951 (Α' 179), εκτός αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 3.000 ημέρες εργασίας εκ των οποίων 600 την τελευταία πενταετία».

Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στους λοιπούς πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ φορείς κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, προκειμένου για τις περιπτώσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος και αναπηρίας. Ειδικά για την συνταξιοδότηση λόγω γήρατος απαιτείται η συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας, με εξαίρεση την περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε περισσότερους του ενός φορείς κύριας ασφάλισης, ταυτόχρονα ή μέσα σε διάστημα έξι (6) μηνών από την έναρξη της συνταξιοδότησης από τον πρώτο φορέα. Η ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όταν είναι ο φορέας στον οποίο θεμελιώνεται δεύτερο συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

15. Το όριο ηλικίας των 60 ετών που προβλέπεται από γενικές ή καταστατικές διατάξεις για τη συνταξιοδότηση ασφαλισμένων των φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αυξάνεται κατά ένα χρόνο από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 1,2,3,4,6,7 και 10 του άρθρου αυτού.

Όπου από τις διατάξεις των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης προβλέπεται χορήγηση μειωμένης σύνταξης στις γυναίκες ασφαλισμένες στο 55^ο έτος της ηλικίας, το όριο αυτό αυξάνεται κατά ένα χρόνο από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Στις περιπτώσεις αυτές οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας και τον χρόνο ασφάλισης που ισχύουν κατά το έτος συμπλήρωσης του 60^{ου} ή 55^{ου} έτους ηλικίας αντίστοιχα.

16. Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του ν. 1846/1951 (Α' 179) όπως ισχύουν, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από τις γυναίκες που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αυξάνεται κατά ένα χρόνο, από 1.1.2011 και για κάθε επόμενο έτος και μέχρι την συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Στην περίπτωση αυτή οι ασφαλισμένες δικαιούνται σύνταξη με το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το έτος συμπλήρωσης τουλάχιστον 4.500 ημερών ασφάλισής τους από τις οποίες οι 3.600 είναι σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

17. α) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τις παρ. 2 και 3Α του άρθρου 144 του Ν.3655/2088 για την συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα παιδιά, καθορίζεται από 1.1.2011 στο 52^ο έτος, από 1.1.2012 στο 55^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος.

Εάν οι μητέρες συμπλήρωσαν το προβλεπόμενο από τις οικίες διατάξεις συντάξιμο χρόνο, δικαιούνται μειωμένη σύνταξη, με την συμπλήρωση του 50^{ου} έτους της ηλικίας από 1.1.2011, του 53^{ου} έτους από 1.1.2012 και του 60^{ου} έτους από 1.1.2013.

β) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται για τη συνταξιοδότηση μητέρων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μέχρι 31.12.1992 καθορίζεται από 1.1.2011 στο 57^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 60^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος.

Το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 52^ο έτος, από 1.1.2012 στο 55^ο έτος και από 1.1.2013 στο 60^ο έτος.

γ) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παρ.3γ του άρθρου 144 του Ν.3655/2008, και από την παρ.8 του άρθρου 33 του ν.3232/2004, για την συνταξιοδότηση μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων στον τομέα σύνταξης εφημεριδοπωλών και υπαλλήλων Πρακτορειών Θεσσαλονίκης και στον τομέα ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών, καθορίζεται από 1.1.2011 στο 57^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 60^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος.

Το όριο ηλικίας για λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 52^ο έτος, από 1.1.2012 στο 55^ο έτος και από 1.1.2013 στο 60^ο έτος.

δ) Το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων σε κλάδους κύριας σφάλισης- σύνταξης αυτοαπασχολουμένων καθορίζεται από 1.1.2011 στο 55^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 58^ο έτος και από 1.1.2013 στο 65^ο έτος της ηλικίας.

Το όριο ηλικίας για τη λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1.1.2011 στο 50^ο έτος της ηλικίας, από 1.1.2012 στο 53^ο έτος και από 1.1.2013 στο 60^ο έτος της ηλικίας.

ε) Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παρ.6 του άρθρου 24 του Ν.2084/1992 για την συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα τέκνα, καθορίζεται από 1.1.2013 στο 65^ο έτος της ηλικίας.

Το όριο ηλικίας για μειωμένη σύνταξη καθορίζεται από 1.1.2013 στο 60^ο έτος.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις α, β, γ, δ, σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας η ασφαλισμένη μητέρα ακολουθεί το όριο ηλικίας όπως διαμορφώνεται σύμφωνα με τα

παραπάνω και ισχύει κατά τη συμπλήρωση του απαιτούμενου συντάξιμου χρόνου, εφόσον συντρέχει και η ανηλικότητα του παιδιού.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και στους χήρους πατέρες ανηλικών παιδιών.

Για τους χήρους πατέρες αναπήρων παιδιών έχουν εφαρμογή οι αντίστοιχες διατάξεις που ισχύουν για τις μητέρες αναπήρων και ανίκανων για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιών.

18. Το άρθρο 40 του ν.2084/1992 (Α' 165) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο λογίζεται, πλην του χρόνου πραγματικής ή προαιρετικής ασφάλισης: α) ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας, β) ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, γ) ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθένειας και μέχρι 300 ημέρες, ο χρόνος επιδότησης τακτικής ανεργίας και μέχρι 300 ημέρες δ) ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας άνευ αποδοχών και μέχρι δύο (2) έτη ε) ο χρόνος σπουδών για την απόκτηση ενός μόνο πτυχίου ανώτερης ή ανώτατης σχολής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, καθώς και ο χρόνος σπουδών, μετά τη συμπλήρωση του 17^{ου} έτους της ηλικίας, σε μέσες επαγγελματικές σχολές, ο οποίος είναι ίσος με τα κατά το χρόνο αποφοίτησης επίσημα ακέραια χρόνια σπουδών της οικείας σχολής. στ) ο χρόνος ανεργίας, μετά την υπαγωγή στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. ζ) ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κήσης και λοχείας η) ο χρόνος απεργίας και θ) ο πλασματικός χρόνος του άρθρου 141 του ν.3655/2008 (Α' 58).

2. Η αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1358/1983 (Α' 60) όπως ισχύουν κάθε φορά.

Ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών αναγνωρίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1483/1984 (Α' 153), για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύει για κάθε φορέα και του 25πλάσιου του ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, που ισχύει κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης αναγνώρισης.

Οι ημέρες επιδότησης λόγω ασθένειας, λόγω τακτικής ανεργίας και ο προβλεπόμενος από την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε χρόνος απουσίας από την εργασία λόγω κήσης και λοχείας, συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας και ο χρόνος απεργίας αναγνωρίζονται, με αίτηση του ενδιαφερομένου, τόσο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου του οικείου φορέα και των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, το ποσό δε της εξαγοράς βαρύνει τον ασφαλισμένο. Η αίτηση υποβάλλεται στον ασφαλιστικό οργανισμό που υπαγόταν ο ασφαλισμένος κατά το χρόνο χορήγησης της εκπαιδευτικής άδειας ή της απεργίας και συνοδεύεται από βεβαίωση του εργοδότη που εκδόθηκε κατά τον ίδιο χρόνο, από την οποία να προκύπτει ο λόγος χορήγησης και η διάρκεια της άδειας ή της απεργίας.

Ο χρόνος φοίτησης σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, ο χρόνος σπουδών σε μέσες επαγγελματικές σχολές καθώς και ο χρόνος ανεργίας αναγνωρίζονται, μετά από αίτηση του ασφαλισμένου, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, με την καταβολή για κάθε μήνα ποσού εξαγοράς υπολογιζόμενου με ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) για τους φορείς κύριας ασφάλισης και έξι τοις εκατό (6%) για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης επί του 25πλασίου του ΗΑΕ που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Οι ασφαλιστικές εισφορές για τις κατά τα παραπάνω αναγνωρίσεις καταβάλλονται είτε εφάπαξ, εντός τριμήνου από την κοινοποίηση της απόφασης οπότε παρέχεται έκπτωση 15 % είτε σε μηνιαίες δόσεις, ίσες με τους αναγνωριζόμενους μήνες. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα της κοινοποίησης της απόφασης. Καθυστέρηση καταβολής δόσης συνεπάγεται επιβάρυνσή της με τα εκάστοτε προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη.

Σε περίπτωση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξησης του ποσού της σύνταξης πριν το χρόνο εξόφλησης της εισφοράς εξαγοράς, παρακρατείται κάθε μήνα από τη σύνταξη και μέχρι την εξόφληση ποσό ίσο με το ¼ του ποσού της σύνταξης.

Ο πλασματικός χρόνος ασφάλισης του άρθρου 141 του ν.3655/2008 (Α' 58), συνυπολογίζεται και για τη συμπλήρωση του χρόνου συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 10 του άρθρου αυτού καθώς και των 4.500 ημερών ή δεκαπέντε (15) ετών ασφάλισης.

Οι χρόνοι των περιπτώσεων «γ» και «ζ» συνυπολογίζονται μόνο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος και όχι για τον προσδιορισμό του δικαιούμενου ποσού σύνταξης.

Ο χρόνος κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος έλαβε σύνταξη αναπηρίας συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος.

3. Οι αναγνωριζόμενοι χρόνοι συνυπολογίζονται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 3.600 ημέρες ή δώδεκα (12) έτη ασφάλισης.

Ο συνολικός χρόνος ο οποίος, με βάση τα ανωτέρω, συνυπολογίζεται ή αναγνωρίζεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, δεν μπορεί να υπερβεί τα επτά (7) έτη.

Ειδικότερα, ο χρόνος αυτός καθορίζεται κατ'ανώτατο όριο :

α) σε τέσσερα (4) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2011.

β) σε πέντε (5) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2012.

γ) σε έξι (6) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα εντός του έτους 2013 και

δ) σε επτά (7) έτη για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2014 και εφεξής».

Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2011.

19. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 155 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ.» (Α' 26) προστίθεται εδάφιο ως εξής :

«Ο υπάλληλος με αίτησή του, που υποβάλλεται έξι (6) μήνες πριν τη συμπλήρωση τριάντα πέντε (35) ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας, καθώς και του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αποχώρησης, μπορεί να ζητήσει να παραμείνει στην υπηρεσία έως πέντε (5) επιπλέον έτη και έως τη συμπλήρωση κατ' ανώτατο όριο του 65^{ου} έτους της ηλικίας».

Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης η αίτηση γίνεται αποδεκτή εφόσον υποβληθεί εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

20. Διατάξεις Κανονισμών Εργασίας και Επιχειρησιακών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας που εφαρμόζονται σε εργαζόμενους του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το ν.1256/1982 (Α' 65), και προβλέπουν αυτοδίκαιη και υποχρεωτική απόλυση με τη συμπλήρωση είτε του οριζόμενου σε αυτές χρόνου υπηρεσίας και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, είτε του ορίου ηλικίας που προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος, δεν εφαρμόζονται, εφόσον υποβληθεί από τον εργαζόμενο αίτηση παραμονής στην υπηρεσία που γίνεται υποχρεωτικά αποδεκτή από τον εργοδότη. Η παραμονή δε μπορεί να είναι μεγαλύτερη των 3 ετών ή των ετών που απαιτούνται για τη λήψη πλήρους σύνταξης.

Άρθρο 11

Αναπροσαρμογή συντάξεων και ορίων ηλικίας

1. α) Από 1.1.2014 οι συντάξεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων και των συντάξεων του Δημοσίου, αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται κατά 50% από την μεταβολή του ΑΕΠ και κατά 50% από τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους και δεν υπερβαίνει την ετήσια μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

β) Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου με τις οποίες προβλέπεται αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, που καταβάλλονται από αυτό, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης ή με βάση τις ισχύουσες κάθε φορά μισθολογικές διατάξεις, καταργούνται από 1.1.2014.

2. Από την 1.1.2011 και ανά διετία η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Με ειδικό νόμο ανακαθορίζονται οι συντάξεις με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Το ύψος των ανωτέρω δαπανών, προβαλλόμενο έως το έτος 2060, δεν πρέπει να υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των 2,5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009.

3. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και του δημοσίου, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην

ασφάλιση, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 10 του παρόντος νόμου και σε καταστατικές ή γενικές διατάξεις νόμων, ανακαθορίζονται κατά τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με σημείο αναφοράς την ηλικία των 65 ετών. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2021 και κατά την πρώτη εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη η μεταβολή της δεκαετίας 2010 έως και 2020. Από 1.1.2024 τα ανωτέρω όρια ανακαθορίζονται ανα τριετία. Η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται κατά το τελευταίο έτος κάθε περιόδου με βάση τους σχετικούς δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή και την Eurostat και αφορούν στην επόμενη περίοδο.

Άρθρο 12

Γενικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου

1. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη από ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, ή το Δημόσιο κατά περίπτωση, στις εξής περιπτώσεις:

A. Αν ο θάνατος του ασφαλισμένου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο τριών (3) ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν:

α) Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα, εργατικό ή μη.

β) Κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε, νομιμοποιήθηκε, αναγνωρίστηκε ή υιοθετήθηκε τέκνο.

γ) Η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελούσε σε κατάσταση εγκυμοσύνης, η οποία δεν διεκόπη και γεννήθηκε ζων τέκνο.

B. Αν ο θανάτος ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος, ο δε θάνατος επήλθε πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την τέλεση του γάμου εκτός και εάν στην περίπτωση αυτή συντρέχει ένας από τους ανωτέρω με στοιχεία «β» και «γ» αναφερόμενους λόγους.

2. Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται τόσο για τους έως 31.12.1992 ασφαλισμένους όσο και για τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους σε οποιονδήποτε φορέα ασφάλισης ή το Δημόσιο. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το ανωτέρω θέμα καταργείται. Διατάξεις που θέτουν πρόσθετους περιορισμούς στη λήψη σύνταξης από τον επιζώντα σύζυγο καθώς και οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, που προβλέπουν τη χορήγηση της σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο ανεξάρτητα από τη διάρκεια του έγγαμου βίου, εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 13

Ειδικοί όροι συνταξιοδότησης επιζώντων συζύγων

1. Το άρθρο 62 του ν. 2676/1999 (Α' 1), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3385/2005 (Α' 210), αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ασφαλιστικού οργανισμού κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, στον επιζώντα των συζύγων, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις του κάθε οργανισμού, καταβάλλεται η σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα.

β. Μετά την πάροδο της τριετίας, σε περίπτωση που ο επιζών των συζύγων εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, η σύνταξη περιορίζεται στο 50% της σύνταξης λόγω θανάτου έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του. Μετά τη συμπλήρωση του ορίου αυτού ο επιζών σύζυγος λαμβάνει το 70% της σύνταξης αυτής.

γ. Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

δ. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων λαμβάνει και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις λόγω θανάτου, κύριες ή επικουρικές, ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή γίνεται σε μία από τις κύριες, καθώς και μία από τις επικουρικές συντάξεις της επιλογής του, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της περίπτωσης δ της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του ν. 825/1978 (Α' 189), όπως ισχύουν κάθε φορά.

2. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους, που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις των φορέων που χορηγούν τη σύνταξη θανάτου, το υπόλοιπο της σύνταξης του επιζώντα των συζύγων, σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη, επιμερίζεται στα τέκνα σε ίσα μέρη.

Ο κατά τα ανωτέρω επιμερισμός χωρεί και στην περίπτωση που η σύνταξη του επιζώντα, που καταβάλλεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αναστέλλεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 1379/1983 (Α' 101), όπως κάθε φορά ισχύουν ή μειώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (Α' 57), όπως ισχύουν.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του ΟΓΑ, ο οποίος λαμβάνει σύνταξη με βάση τις διατάξεις του ν. 4169/1961 (Α' 81), του ν.δ. 4575/1966 (Α' 227), του ν.δ. 1390/1973 (Α' 103), του ν. 1745/1987 (Α' 234) και του ν. 2458/1997 (Α' 15), καθώς και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι ασφαλισμένος ή συνταξιούχος του ΟΓΑ και λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις».

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και στους επιζώντες συζύγους, στους συνταξιούχους λόγω θανάτου του Δημοσίου, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν και εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη από το Δημόσιο, ή πολεμική σύνταξη γενικά ή σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α' 185) καθώς και για όσους υπάγονται στις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν.2592/1998 (Α' 57).

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου.

4. Διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό διαφορετικά καταργούνται.

Άρθρο 14 **Συνταξιοδότηση θυγατέρων**

1. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007 (Α' 2109) αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια».

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια».

γ. Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σ' αυτές υπάγονται στις διατάξεις του π.δ.167/2007 (Α' 208) και του π.δ. 168/2007 (Α' 209).

δ. Οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 των άρθρων 5 και 31 του π.δ. 169/2007 (Α' 210), της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του π.δ. 167/2007 (Α' 208) καθώς και της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του π.δ. 168/2007 (Α' 209), καταργούνται και οι ακολουθούσες περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

2. α. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007 (Α' 210), αντικαθίστανται ως εξής:

«Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο όχι όμως και το 70πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται».

β. Οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007 (Α' 210) αντικαθίστανται ως εξής:

«Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το

60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο όχι όμως και το 70πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται.»

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις οικείες διατάξεις του π.δ.167/2007(Α'208) και του π.δ. 168/2007 (Α' 09), κατά περίπτωση.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα υπάγονται στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των Ασφαλιστικών Φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθώς και του Ν.Α.Τ. Εξακολουθεί να ισχύει κάθε πρόβλεψη για διακοπή σύνταξης και επαναχορήγησή της στο 65^ο έτος. Κάθε αντίθετη διάταξη καταστατική ή γενική καταργείται.

Άρθρο 15 **Επικουρικές Συντάξεις**

1. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, έως το τέλος του 2011, εκπονεί υποχρεωτικά αναλογιστικές μελέτες βιωσιμότητας των Επικουρικών Φορέων, Τομέων και Αυτοτελών Κλάδων. Η Εθνική Αναλογιστική Αρχή καλεί εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού τους Επικουρικούς Φορείς, Τομείς και Αυτοτελείς Κλάδους να αποστείλουν τα απαραίτητα στοιχεία για την εκπόνηση των αναλογιστικών μελετών. Τα Διοικητικά Συμβούλια των ανωτέρω φορέων εντός δύο μηνών από τη διαβίβαση της μελέτης καθορίζουν το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων, σύμφωνα με τις προτάσεις της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής. Η απόφαση αυτή εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Αν δεν αποσταλούν εντός τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία που θα ζητηθούν τα απαραίτητα για την εκπόνηση της αναλογιστικής μελέτης στοιχεία ή δεν καθοριστούν τα ποσοστά αναπλήρωσης, τα νέα ποσοστά καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης σύμφωνα με πρόταση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

3. Για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993 ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2084/1992 (Α' 165).

4. Οι διατάξεις των άρθρων 60 έως και 69 του ν. 3371/2005 (Α' 178) εξακολουθούν να ισχύουν.

5. Από την 1.1.2011 το κράτος δεν καλύπτει κανένα τρέχον ή και μελλοντικό έλλειμμα των Επικουρικών Ταμείων, Κλάδων και των Επαγγελματικών Ταμείων, για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Όποτε προκύπτει έλλειμμα ή προβλέπεται έλλειμμα, οι συντάξεις προσαρμόζονται έτσι ώστε να εγγυάται η ισορροπία μεταξύ των παροχών και των εισφορών.

Άρθρο 16 **Απασχόληση συνταξιούχων**

1. Το άρθρο 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης που αναλαμβάνουν εργασία, υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους, το ποσό της ακαθάριστης κύριας σύνταξης ή του αθροίσματος των ακαθάριστων κύριων συντάξεων, που υπερβαίνει τα τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, καταβάλλεται μειωμένο κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%). Για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία, ο αριθμός των ανωτέρω ημερομισθίων προσαυξάνεται κατά έξι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων, η μείωση γίνεται στο ποσό της μεγαλύτερης κύριας σύνταξης και εφόσον αυτό δεν επαρκεί, το υπόλοιπο ποσό περικόπτεται από την αμέσως επόμενη ή επόμενες σε ύψος κύριες συντάξεις.

Ειδικότερα για τους δικαιούχους κατωτάτων ορίων συντάξεων, η σύνταξή τους περιορίζεται στο οργανικό ποσό, όπως αυτό προκύπτει από τα ασφαλιστικά δεδομένα. Εάν το οργανικό ή τα οργανικά ποσά υπερβαίνουν τα προαναφερόμενα κατά περίπτωση ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, τότε τα ποσά αυτά περικόπτονται ως ανωτέρω. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και στα πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40). Για τον απασχολούμενο συνταξιούχο καταβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις για τους λοιπούς ασφαλισμένους εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, οι οποίες βαρύνουν τον εργοδότη και τον ασφαλισμένο αντίστοιχα.

2. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης παραγράφου, που ασκούν δραστηριότητα υπακτέα στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) και του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών των επικουρικών. Υποχρεούνται δε στην καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών. β) Μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους της ηλικίας, υποχρεούνται να καταβάλουν τις προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις εισφορές προσαυξημένες κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Σε περίπτωση που το ποσό της κύριας ή των κύριων συντάξεων υπερβαίνει τα εξήντα (60) ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, το ποσό που υπερβαίνει το ανωτέρω όριο περικόπτεται.

Για τους ανωτέρω συνταξιούχους, οι οποίοι υπάγονται στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α., καταβάλλονται οι προβλεπόμενες για τους από 1.1.1993 ασφαλισμένους εισφορές, εργοδότη και ασφαλισμένου. Από την καταβολή προσαυξημένων ασφαλιστικών εισφορών εξαιρούνται οι ανωτέρω συνταξιούχοι, οι οποίοι λόγω απασχόλησης υπάγονταν σε περισσότερους τους ενός ασφαλιστικούς φορείς και οι οποίοι μετά τη συνταξιοδότησή τους από ένα εκ των ανωτέρω φορέων, συνεχίζουν για την ίδια απασχόληση υποχρεωτικά την ασφάλισή τους στον οικείο Τομέα ασφάλισης.

3. Ο συνταξιούχος που αναλαμβάνει εργασία ή αυτοαπασχολείται μπορεί να χρησιμοποιήσει το χρόνο ασφάλισης κατά το διάστημα της αναστολής, ή περικοπής της σύνταξης, ή της καταβολής προσαυξημένων ή μη ασφαλιστικών εισφορών, για την προσαύξηση της σύνταξης από τον φορέα που συνταξιοδοτείται, ή για τη θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος από άλλο φορέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις περί διπλοσυνταξιούχων. Σε περίπτωση αξιοποίησης του χρόνου στον φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται, ο υπολογισμός για την προσαύξηση της ήδη καταβαλλόμενης σύνταξης γίνεται με ποσοστό 1,714% επί των συντάξιμων αποδοχών, οι οποίες δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερες του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη, ή επί των ασφαλιστικών κατηγοριών, για κάθε έτος συντάξιμης υπηρεσίας ή 300 ημέρες εργασίας. Ο Οργανισμός ή ο Τομέας στον οποίο ασφαλίστηκε ο συνταξιούχος, συμμετέχει στη δαπάνη συνταξιοδότησης και για τον διακανονισμό εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3232/2004 (Α' 48).

4. Εάν οι συνταξιούχοι αναπηρίας φορέων κύριας ασφάλισης, αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται, και κερδίζουν, ανάλογα με το βαθμό της αναπηρίας τους, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής, διακόπτεται η σύνταξή τους ή οι συντάξεις τους, κύριες και επικουρικές.

5. Οι συνταξιούχοι των παρ. 1, 2 και 4 του παρόντος υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στον φορέα ή στους φορείς από τους οποίους συνταξιοδοτούνται για κύρια σύνταξη. Στους φορείς επικουρικής ασφάλισης υποβάλλεται σχετική δήλωση από τους συνταξιούχους αναπηρίας, καθώς και από τους συνταξιούχους γήρατος, εφόσον οι τελευταίοι δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή:

α) στον επιζώντα των συζύγων

β) στους συνταξιούχους του ΟΓΑ

γ) στους πολύτεκνους των οποίων το ένα τουλάχιστον των τέκνων είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας του ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία

δ) στα πρόσωπα για τα οποία ισχύουν οι διατάξεις των Καν. (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 καθώς και των διμερών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλειας

7. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το θέμα καταργείται

8. Με κοινή απόφαση των συναρμοδίων Υπουργών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να τροποποιείται το ποσό της περιπτώσεως β της παραγράφου 1 και 2 του άρθρου αυτού, καθώς και το ύψος του προστίμου της παραγράφου 5 του παρόντος».

2. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν για όσους συνταξιούχους αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή διοριστούν σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40), από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής. Όσοι συνταξιούχοι έχουν ήδη αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή έχουν διοριστεί σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40), και έως την ισχύ του παρόντος νόμου δεν καταλαμβάνονταν από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.

2676/1999 (Α΄ 1), όπως ίσχυαν έως την αντικατάστασή του με το παρόν άρθρο, οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται από 1.1.2013. Οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (Α΄ 1), όπως αυτό ίσχυε έως την αντικατάστασή του με το παρόν, εξακολουθούν να ισχύουν έως 31.12.2012 για όσους συνταξιούχους είχαν ήδη υπαχθεί σε αυτές έως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Από 1.1.2013 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταργουμένης κάθε αντίθετης διάταξης.

3. α. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α΄ 65) ή αυτοαπασχολούνται.

Οι διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (Α΄ 57) καθώς και των παρ. 1 έως 7 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, εξακολουθούν να ισχύουν.

β. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης περίπτωσης, υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γ.Λ.Κ.. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Άρθρο 17

Πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων

1. Ο πίνακας των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων καταρτίζεται για όλους τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη της προβλεπόμενης από την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του ν. 3790/2009 (Α΄143), Διαρκούς Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων και γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης (Σ.Κ.Α.). Ο νέος πίνακας Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων εφαρμόζεται από 1.7.2011, για όλους τους εργαζόμενους. Όσοι απασχολούνται σε εργασίες ή επαγγέλματα τα οποία εξαιρούνται από το πίνακα των ΒΑΕ, εφόσον συμπληρώνουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης έως 31.12.2015, εξακολουθούν να υπάγονται στο καθεστώς συνταξιοδότησης των ΒΑΕ. Οι λοιποί εργαζόμενοι που εξαιρούνται από τον πίνακα ΒΑΕ, λαμβάνουν την προσαύξηση που προβλέπεται από το άρθρο 32 του ν.1902/1990 (Α΄ 138) για τις μέρες ασφάλισής τους στα ΒΑΕ.

2. Ο πίνακας αυτός μπορεί να τροποποιείται ή να συμπληρώνεται με την ίδια διαδικασία, σε χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα των τριών (3) ετών από τη δημοσίευση της Υπουργικής Απόφασης της πρώτης παραγράφου.

Άρθρο 18

Παράλληλη ασφάλιση για τους ασφαλισμένους πριν την 1.1.1993

1. Στην ασφάλιση του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια οι δημόσιοι, δημοτικοί και κοινοτικοί υπάλληλοι που έχουν ασφαλισθεί σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό φορέα έως 31.12.1992, οι οποίοι

απασχολούνται σε εργασία ασφαλιστέα κατά την κείμενη νομοθεσία στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που λογίζεται συντάξιμο σύμφωνα με τη νομοθεσία του δημοσίου .

2. Η διάταξη που προστέθηκε με το άρθρο 40 του ν. 1469/1984 (Α' 111) στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1296/1982 (Α' 128) καταργείται, υπαγόμενων των προσώπων αυτών από την έναρξη ισχύος της παρούσας στην ασφάλιση του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Τυχόν προγενέστερη της έναρξης ισχύος της παρούσας ασφάλιση των προσώπων των παρ.1 και 2 του παρόντος άρθρου στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θεωρείται ισχυρή.

3. Όσοι ασφαλίστηκαν σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης πριν την 1.1.1993 και είναι σήμερα ασφαλισμένοι στον κλάδο κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ), υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), εφόσον ασκούν δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του Οργανισμού. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από τον επόμενο μήνα της δημοσίευσης στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

Άρθρο 19 **Ρυθμίσεις ΟΓΑ**

1. Από 1.1.2011 η εισφορά του ασφαλισμένου για τον κλάδο Υγείας του ΟΓΑ ορίζεται σε ποσοστό 2,5% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών στις οποίες έχουν καταταγεί οι ασφαλισμένοι. Από την ίδια ημερομηνία καταργούνται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (Α' 111).

2. Η παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 67 του ν. 2676/1999 (Α' 1), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα ποσά των ασφαλιστικών κατηγοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως έχουν διαμορφωθεί και ισχύουν σήμερα αναπροσαρμόζονται με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ».

3. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 8^α του άρθρου 7 του ν. 3232/2004 (Α' 48), αναπροσαρμογή των ποσών των μηνιαίων βασικών συντάξεων του ΟΓΑ (ν. 4169/1961 Α' 81), όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 38 του ν. 3522/2006 (Α' 276), ορίζεται από 1^η Οκτωβρίου 2009 σε τριάντα (30) ευρώ.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως τροποποιήθηκε με τη παρ. 4α του άρθρου 7 του ν. 3050/2002 (Α' 214), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσωπα υπαγόμενα στην ασφάλιση του Κλάδου υποχρεούνται να προσκομίζουν βεβαίωση του ΟΓΑ περί εξοφλήσεως των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους από ασφαλιστικές εισφορές προς τον Κλάδο, προκειμένου να τύχουν αποζημιώσεως γεωργικής παραγωγής από τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛ.Γ.Α.) ή δανειοδοτήσεως από τραπεζικά ιδρύματα ή επιχορηγήσεως ή επιδοτήσεως από το Ελληνικό Δημόσιο ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την επαγγελματική τους δραστηριότητα για την οποία ασφαλιζονται στον Κλάδο.»

5. Η παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 2458/1997 (Α' 15), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 4γ του άρθρου 7 του ν. 3050/2002 (Α' 214), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Στις περιπτώσεις αποζημίωσης ή δανειοδότησης ή επιχορήγησης ή επιδότησης της παραγράφου 2 είναι δυνατή η μη προσκόμιση βεβαίωσης εξοφλήσεως των οφειλών του Κλάδου, εφόσον από τα αντίστοιχα ποσά παρακρατείται το σύνολο των οφειλών αυτών και αποδίδεται στον ΟΓΑ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ **ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ**

Άρθρο 20

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολουμένων

1. Στις ρυθμίσεις του κεφαλαίου αυτού υπάγονται υποχρεωτικά: α) Το κατ' οίκον απασχολούμενο προσωπικό που παρέχει εξαρτημένη εργασία ή υπηρεσίες, αμειβόμενο με την ώρα ή την ημέρα, σε τακτά ή μη χρονικά διαστήματα, είτε προς έναν είτε προς περισσότερους του ενός εργοδότες, για την ίδια μισθολογική περίοδο, που καλύπτεται από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ενδεικτικά υπάγονται οι εξής εργασίες ή υπηρεσίες: Οι υπηρεσίες οικογενειακής βοηθητικής φροντίδας (οικιακή καθαριότητα, γενικό νοικοκυριό), οι κηπουρικές εργασίες, οι μεμονωμένες μικροεπισκευαστικές εργασίες που δεν συνιστούν οικοδομικές εργασίες, η παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων, η φύλαξη και μεταφορά παιδιών νηπίων και βρεφών, η υποστήριξη με τη παροχή κάθε μορφής βοήθειας και φροντίδας σε ηλικιωμένα άτομα καθώς και σε άτομα με ειδικές ανάγκες συμπεριλαμβανομένης και της διευκόλυνσης για συμμετοχή σε πολιτιστικές, θρησκευτικές, ψυχαγωγικές και κοινωνικές δραστηριότητες ή και σε συμμετέχοντες σε προγράμματα αποκατάστασης ατόμων σε ιδρύματα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή σε Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης Ατόμων με Αναπηρία, που χαρακτηρίζονται από νοητική στέρηση (Σ.Υ.Δ.) οι αισθητικές φροντίδες (κομμωτική, περιποίηση προσώπου και σώματος), η περιποίηση ή νοσηλευτική φροντίδα αρρώστων ή κατάκοιτων ατόμων και η βοήθεια σε άτομα με προβλήματα κινητικότητας (φυσικοθεραπεία, κινησιοθεραπεία, συνοδεία εκτός οικίας). β) Οι απασχολούμενοι ως εργάτες γης σε εργασίες καλυπτόμενες από την ασφάλιση του ΟΓΑ κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του ν. 2639/1998 (Α' 205).

2. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και ύστερα από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης, επιλύεται κάθε ζήτημα περί υπαγωγής ή εξαίρεσης συγκεκριμένης μορφής απασχόλησης ή παροχής υπηρεσιών στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

3. Για την καταβολή της αμοιβής των ανωτέρω προσώπων από κάθε φυσικό πρόσωπο που δέχεται ή χρησιμοποιεί τις εργασίες ή υπηρεσίες τους, καθώς και των εισφορών (εργοδότη και εργαζόμενου) που αναλογούν, τηρείται υποχρεωτικά η εξής διαδικασία: Από τους κατά περίπτωση αρμόδιους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης εκδίδεται ειδικό εργόσημο, υπό τύπο πολύπτυχης επιταγής, συγκεκριμένης χρηματικής αξίας στην οποία περιλαμβάνεται το ποσό της αμοιβής του εργαζομένου και το ποσό της εισφοράς υπέρ του οικείου Φ.Κ.Α. Τα εργόσημα δύναται να διατίθενται στον εργοδότη από τα κατά τόπους Υποκαταστήματα των Φ.Κ.Α., από τις συνεργαζόμενες με τους Φ.Κ.Α. τράπεζες και υποκαταστήματα αυτών, από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία,

από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών και από οποιονδήποτε άλλον φορέα ή δίκτυο έπειτα από απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, με καταβολή του οικείου ποσού. Τα εργόσημα μεταβιβάζονται ονομαστικώς από τον εργοδότη στους εργαζόμενους της παραγράφου 1 ως καταβολή για την αμοιβή της παρασχεθείσης εργασίας και στη συνέχεια εξοφλούνται από τους προαναφερόμενους φορείς διαθέσεως με καταβολή του αντίστοιχου ποσού, αφού προηγουμένως έχουν παρακρατηθεί οι αναλογούσες εισφορές. Οι παρακρατηθείσες ασφαλιστικές εισφορές και το καθαρό ποσό αναγράφονται στην πολύπτυχη επιταγή εκ των οποίων το ένα τμήμα φυλάσσεται από τον φορέα που εξοφλεί, το άλλο φυλάσσεται από τον εργοδότη. Στο τέλος κάθε έτους ο Φ.Κ.Α. στέλνει ετήσια συγκεντρωτική κατάσταση σε εργοδότη και εργαζόμενο.

4. Ο τύπος του εργοσήμου, τα αναγραφόμενα σε αυτό στοιχεία εργοδότη και εργαζόμενου, το ποσό που αντιστοιχεί στην αμοιβή, οι ασφαλιστικές εισφορές, τα τεχνικά χαρακτηριστικά διασφάλισης της γνησιότητας του εργοσήμου, της διαδικασίας που θα τηρηθεί για την είσπραξη και απόδοση των εισφορών στους οικείους ΦΚΑ, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ή στοιχείο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη των κατά περίπτωση αρμόδιων Διοικητικών Συμβουλίων των φορέων.

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. (Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος) όπως ισχύει, μετά την τροποποίησή από το άρθρο 2, παρ.1 του ν. 3842/2010 (Α' 58) προστίθεται περίπτωση υπό στοιχείο ια ως εξής:

«ια. Οι ετήσιες καταβληθείσες εισφορές εκπίπτουν κατά τα 2/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργοδότη και κατά το 1/3 από το φορολογητέο εισόδημα του εργαζομένου. Ως δικαιολογητικό για την εφαρμογή του παρόντος συνυποβάλλεται με την φορολογική δήλωση η ετήσια απολογιστική κατάσταση του Φ.Κ.Α. που έχει σταλεί στον εργοδότη.»

Άρθρο 21 **Ασφάλιση σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΕΤΕΑΜ, ΟΕΚ**

1. Οι κρατήσεις για ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και εργαζόμενου υπολογίζονται σε ποσοστό 20% και εμπεριέχονται στην αναγραφόμενη τιμή του εργοσήμου. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από εισήγηση των Διοικητικών Συμβουλίων των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων και μετά από γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται προσαρμοζόμενο στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Οι ανωτέρω εργαζόμενοι ασφαλιζονται στο ΙΚΑ-Ε.Τ.Α.Μ για τους Κλάδους Σύνταξης και Ασθένειας, καθώς και στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και στον Ο.Ε.Κ. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ γίνεται επιμερισμός του ποσοστού αυτού ανά κλάδο ασφάλισης.

2. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου για τους οποίους έχουν καταβληθεί εισφορές με το εργόσημο, δικαιώνονται διπλάσιες ημέρες ασφάλισης από όσες προκύπτουν από τη διαίρεση του ποσού των εισφορών με το ανά ημέρα ή μήνα εργασίας ποσό εισφοράς που αντιστοιχεί στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και δεν μπορούν να υπερβούν τις 30 ημέρες ασφάλισης ανά μήνα ή τις 360 ημέρες ασφάλισης κατά έτος.

3. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου σε περίπτωση που ασφαρίζονται με αμοιβή που υπολείπεται κατά μήνα του 25πλάσιου του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, προκειμένου να τύχουν των παροχών ασθένειας σε είδος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, θα πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 150 ημέρες εργασίας, είτε κατά το προηγούμενο της ημέρας της ασθένειας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακό έτος, είτε κατά το τελευταίο πριν την εν λόγω αναγγελία 15μηνου, μη συνυπολογιζόμενων των ημερών εργασίας που πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο τρίμηνο.

4. Κάθε ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την ένταξη των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου στον Κανονισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του Ε.Τ.Ε.Α.Μ και του ΟΕΚ ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των κατά περίπτωση αρμοδίων φορέων.

5. Το άρθρο 26 του ν. 2639/1998 (Α' 205) παύει να ισχύει σε τρεις (3) μήνες από την ημέρα έναρξης της Υπουργικής Απόφασης της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992 ΦΕΚ δεν έχουν εφαρμογή για τους υπαγόμενους στο ανωτέρω καθεστώς.

Άρθρο 22 **Ασφάλιση στον ΟΓΑ**

1. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΓΑ ανεξαρτήτως των ημερών εργασίας τους ανά έτος.

2. Οι παρακρατούμενες εισφορές ορίζονται σε ποσοστό 10% επί της αξίας των καταβαλλομένων αμοιβών και καλύπτουν τη σύνταξη, την ασθένεια και τον Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας (ΛΑΕ). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. του ΟΓΑ, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξομειώνεται προσαρμοζόμενο στις εκάστοτε κοινωνικοασφαλιστικές συνθήκες. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΟΓΑ γίνεται επιμερισμός του ποσοστού αυτού ανά κλάδο ασφάλισης.

3. Οι ημέρες εργασίας των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση β' του άρθρου 20 του παρόντος νόμου, υπολογίζονται ανά έτος με βάση τις αμοιβές τους και προκύπτουν από τη διαίρεση του συνόλου των καταβληθεισών εντός του έτους αμοιβών δια του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. θεωρούνται δε ως πραγματοποιηθείσες κατά το μήνα εξόφλησης των εργοσήμων. Προκειμένου τα πρόσωπα αυτά να τύχουν των παροχών ασθένειας και ΛΑΕ του ΟΓΑ, θα πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει 150 τουλάχιστον ημέρες εργασίας το τρέχον ημερολογιακό έτος ή το προηγούμενο δωδεκαμήνο.

4. Ημέρες εργασίας άνω των 300 κατά έτος, που έχουν υπολογιστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στη παρούσα διάταξη, δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν μεταφέρονται σε άλλο έτος.

5. Τα ανωτέρω πρόσωπα που έχουν πραγματοποιήσει 150 ημέρες εργασίας και άνω κατ' έτος, ασφαλίζονται στον ΟΓΑ για ολόκληρο το έτος. Για τους εργαζόμενους που έχουν πραγματοποιήσει ημέρες εργασίας λιγότερες των 150 κατ' έτος, ο χρόνος ασφάλισης υπολογίζεται σε μήνες, όπως αυτοί προκύπτουν από τη διαίρεση του συνόλου των ημερών εργασίας δια του 25. Υπόλοιπο ημερών εργασίας άνω των 12, ανά έτος, λογίζεται ως μήνας. Τα πρόσωπα αυτά κατατάσσονται για κάθε έτος απασχόλησής τους στην μεγαλύτερη δυνατή ασφαλιστική κατηγορία της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν.2458/1997(Α' 15), της οποίας οι αναλογούσες εισφορές καλύπτονται από το σύνολο των καταβληθεισών εντός του έτους εισφορών.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν.1140/1981 (Α' 68) δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των προσώπων της παραγράφου 1 περίπτωση β του άρθρου 20 του παρόντος νόμου.

7. Η έναρξη πληρωμής των ανωτέρω προσώπων με εργόσημο καθώς και κάθε ζήτημα ή αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά την ένταξη των ανωτέρω προσώπων στον Κανονισμό του ΟΓΑ, ρυθμίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΓΑ.

Άρθρο 23

Αμοιβή και παρακράτηση εισφορών περιστασιακά απασχολουμένων σε επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος

Η διαδικασία της παραγράφου 3 του άρθρου 20 του νόμου αυτού εφαρμόζεται και στους περιστασιακά απασχολουμένους στις πάσης φύσεως επιχειρήσεις επισιτισμού και θεάματος-ακροάματος. Οι παρακρατούμενες, στην περίπτωση αυτή, εισφορές εργοδότη και εργαζομένου, είναι εκείνες που αναλογούν κάθε φορά στην αμοιβή του προσωπικού αυτού, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις ή τις γενικές ή τις ειδικές ή τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι ασφαλιστικές διατάξεις που ισχύουν για την ασφάλιση του προσωπικού αυτού διατηρούν την ισχύ τους. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθορίζονται οι εργαζόμενοι που εμπίπτουν στην ρύθμιση αυτή.

Άρθρο 24

Κυρώσεις

Η παράβαση των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου και η μη πληρωμή με εργόσημο συνεπάγεται πρόστιμο ίσο με το 50πλάσιο του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη της της 31^{ης} Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους σύμφωνα με την Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και επιβάλλεται από τον αντίστοιχο Φ.Κ.Α. και ισχύουν οι διατάξεις που αφορούν στον έλεγχο από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και τους αρμόδιους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, κατά τις ισχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 25

Προσαυξήσεις συντάξεων πέραν των 35 ετών

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 145 του ν. 3655/2008 (Α' 58), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ποσό της σύνταξης, όσων συνταξιοδοτούνται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, εφόσον συμπληρώνουν άνω των 10.500 ημερών ασφάλισης και το 60^ο έτος της ηλικίας τους, προσαυξάνεται για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης, άνω των 10.500 και μέχρι 900 κατ' ανώτατο όριο, κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο γινόμενο του 25πλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της κλάσης κατάταξης, επί το ποσοστό που προκύπτει από τη διαφορά του ποσοστού του πίνακα β' του άρθρου 29 του α.ν 1846/1951 (Α' 179), όπως ισχύει, της ίδιας κλάσης και του ποσοστού 3,5%.

Στις περιπτώσεις που ο ασφαλισμένος δικαιούται και τη πριμοδότηση που προβλέπεται από την παράγραφο 8 του άρθρου 32 του ν. 1902/1990 (Α' 138), για τον προσδιορισμό της διαφοράς μεταξύ του ποσοστού του ανωτέρω πίνακα β' της κλάσης κατάταξης και του 3,5%, δεν λαμβάνεται υπόψη το ποσοστό πριμοδότησης της ανωτέρω διάταξης».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992 (Α' 165), τροποποιείται ως εξής:

«2. Το ποσό της σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 35^{ου} έτους έως και του 37^{ου} και κατά 3,5% για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 37^{ου} έτους μέχρι και του 40^{ου}. Η προσαύξηση αυτή χορηγείται και πέραν 80% των συνταξίμων αποδοχών της προηγούμενης παραγράφου. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για το οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της νομοθεσίας του».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου συντάξιμου μισθού των υπαλλήλων που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά 2,5% για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} έτους έως και του 40^{ου}».

4. Οι προσαυξήσεις του παρόντος άρθρου, καθώς και η προσαύξηση που προβλέπεται από τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2α του άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (Α' 160), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του ν. 3655/2008 (Α' 58), δεν ισχύουν για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2011 και εφεξής.

Άρθρο 26

Προγράμματα εθελουσίας εξόδου

1. Ο πλασματικός χρόνος που προβλέπεται σε προγράμματα επιχειρήσεων του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν.1256/1256 (Α' 65), για εθελούσια αποχώρηση του προσωπικού τους, τα οποία καταρτίζονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, δεν αναγνωρίζεται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προκειμένου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξηση του ποσού της σύνταξης.

2. Η εκ μέρους του εργοδότη παροχή οικονομικών καινήτρων πάσης φύσεως σε εργαζόμενους που έχουν συμπληρώσει ή συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, με σκοπό την αποχώρηση από την επιχείρηση και τη συνταξιοδότηση, γνωστοποιείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία καταβολής αυτής της παροχής στην αρμόδια ΔΟΥ του εργαζόμενου. Στην περίπτωση αυτή το οικονομικό αυτό κίνητρο υπάγεται στο άρθρο 8 παρ. 14 του ν. 3842/2010 (Α' 58).

3. Τροποποίηση του άρθρου αυτού προϋποθέτει προηγούμενη εκπόνηση σχετικής αναλογιστικής μελέτης από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, γνώμη της Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης της Βουλής, στο βαθμό που ο ΚτΒ της απονέμει την αρμοδιότητα αυτή και γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ **ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

Άρθρο 27

Εντάξεις στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

1. Από 1.1.2013 ο κλάδος κύριας σύνταξης Ναυτικών του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (Ν.Α.Τ.) εντάσσεται στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Για την ένταξη του συντάσσεται, έως 31.7.2011, ειδική οικονομική μελέτη που καταρτίζεται από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή (Ε.Α.Α.). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξης των ήδη ασφαλισμένων, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών καθώς και θέματα κάλυψης των ελλειμμάτων. Από της εντάξεως, οι νέοι εργαζόμενοι ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και διέπονται από τη νομοθεσία του.

2. Οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1.1.2011 και μετά, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι, λειτουργοί και στρατιωτικοί καθώς και οι τακτικοί

και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των ν.π.δ.δ. και των ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμίδας, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Οι ανωτέρω ασφαλιζονται για ασθένεια, επικουρική σύνταξη και εφάπαξ βοήθημα στους οικείους φορείς, στους οποίους υπάγονται οι μετά την 1.1.1993 προσληφθέντες-ασφαλισμένοι στις ανωτέρω Υπηρεσίες.

Άρθρο 28

Οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια του Κλάδου Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

Ο κλάδος Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που χορηγεί παροχές ασθένειας σε είδος και χρήμα, από 1.1.2011 λειτουργεί με πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Οι πόροι, τα ασφαλιστέα πρόσωπα, ο τρόπος λειτουργίας, τα είδη παροχών και οι αρμοδιότητες των Υπηρεσιών του κλάδου εξακολουθούν να διέπονται από την κείμενη νομοθεσία που ισχύει για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ο τρόπος και τα ποσοστά διαχωρισμού της περιουσίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά κλάδο, τα ποσοστά στις δαπάνες διοίκησης και λειτουργίας του, ο τρόπος είσπραξης των εσόδων κατά κλάδο, καθώς και κάθε άλλο θέμα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Οι έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οικονομικές υποχρεώσεις του ΟΑΕΕ προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ περιέρχονται στον Κλάδο Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Ο κλάδος Υγείας καταρτίζει ξεχωριστό ετήσιο Προϋπολογισμό και συντάσσει μέσα στις νόμιμες προθεσμίες αυτοτελή Ισολογισμό, ο οποίος υποβάλλεται με τους ισολογισμούς των άλλων κλάδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για έγκριση στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έως την 30^η Ιουνίου κάθε έτους.

Άρθρο 29

Διάκριση των Κεντρικών Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ

1. Για τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών ασφάλισης και υγείας, οι Κεντρικές Υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εκσυγχρονίζονται, αναδιαρθρώνονται και διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας.

2. Οι Υπηρεσίες Ασφάλισης είναι οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 παρ.1 περ. α, β, γ, ε, στ, ζ και θ του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - Α΄ 127), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

3. Οι Υπηρεσίες Υγείας είναι αυτές που συστήνονται με το άρθρο 30 του παρόντος νόμου και οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 παράγραφος. 1 περίπτωση η΄ του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989 - Α΄ 127), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

5. Η Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, η Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής, η Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών, η Διεύθυνση Γραμματείας, η Νομική Υπηρεσία, το Τμήμα Τύπου και το Τμήμα Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων είναι υπηρεσίες κοινές και για τις Υπηρεσίες Ασφάλισης και για τις Υπηρεσίες Υγείας.

Άρθρο 30 **Οργανωτική διάρθρωση των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας**

1. Στις Κεντρικές Υπηρεσίες Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ συστήνονται: α) Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας και β) Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, καταργούμενης της Γενικής Διεύθυνσης Υπηρεσιών Υγείας του Ιδρύματος του άρθρου 2 παρ. 1 περ. δ' του π.δ. 266/1989 (Α' 127), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του π.δ. 363/1992 (Α' 184).

Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας τους ορίζεται η 1.1.2011.

2. Η Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας συγκροτείται από τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Οργάνωσης

Τμήμα Μελετών και Παρακολούθησης Ποιότητας Υπηρεσιών

Τμήμα Αξιολόγησης και Παρακολούθησης Εφαρμογών

β) Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων Ιατρικού Προσωπικού

Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων Νοσηλευτικού και Λοιπού Υγειονομικού Προσωπικού

Τμήμα Μητρώου

Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων

Τμήμα Πειθαρχικών Υποθέσεων

γ) Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Προγραμματισμού και Εφαρμογών

Τμήμα Οργάνωσης και Παρακολούθησης Εξοπλισμού

Τμήμα Συντήρησης Ιατρικών Μηχανημάτων

δ) Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

Τμήμα Αναπηρίας

Τμήμα Α' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος

Τμήμα Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος

Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας

Τμήμα Αποκατάστασης

Το Τμήμα Β' Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος εδρεύει στη πόλη της Θεσσαλονίκης και λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσία της Διεύθυνσης.

Από την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας καταργούνται οι προβλεπόμενες από το π.δ. 266/1989 (Α' 127), όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 363/1992 (Α' 184), περιφερειακές υπηρεσίες α) Υπηρεσία Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας Αθήνας και β) Υπηρεσία Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας Θεσσαλονίκης.

3. Η Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας συγκροτείται από τις παρακάτω υπηρεσίες:

α) Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, με αρμοδιότητες την ανάλυση, αξιολόγηση και κοστολόγηση κάθε νέας παροχής υγείας που υιοθετείται από το Ίδρυμα καθώς και την παρακολούθηση και τον έλεγχο όλων των δαπανών υγείας στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:

- Τμήμα Παρακολούθησης Δαπανών Υγείας
 - Τμήμα Ελέγχου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Περίθαλψης
 - Τμήμα Ελέγχου Φαρμακευτικής και Πρόσθετης Περίθαλψης
- β) Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:
- Τμήμα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
 - Τμήμα Εξωτερικών Προμηθευτών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας
 - Τμήμα Ιατρικής Φυσικής
- γ) Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:
- Τμήμα Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ
 - Τμήμα Εξωτερικών Προμηθευτών Δευτεροβάθμιας Φροντίδας
- Η Διεύθυνση αναδιαρθρώνεται με την πλήρη υπαγωγή των νοσοκομείων στο ΕΣΥ.
- δ) Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:
- Τμήμα Προληπτικής Ιατρικής
 - Τμήμα Δευτερογενούς Πρόληψης
 - Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας και Λοιπών Μορφών Φροντίδας
- ε) Διεύθυνση Οδοντιατρικής
- Τμήμα Οδοντιατρικής Περίθαλψης
 - Τμήμα Προληπτικής Οδοντιατρικής
- στ) Διεύθυνση Φαρμακευτικής, αποτελούμενη από τα εξής Τμήματα:
- Τμήμα Φαρμακευτικής Αντίληψης
 - Τμήμα Συνταγογραφίας και Φαρμακευτικής Ενημέρωσης
 - Τμήμα Κεντρικού Φαρμακείου
 - Τμήμα Κεντρικής Μονάδας Επεξεργασίας Συνταγών (Κ.Μ.Ε.Σ.)
 - Τμήμα Γραμματείας

Οι αρμοδιότητες των Κεντρικών Υπηρεσιών Υγείας που συστήνονται με το παρόν άρθρο, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την οργάνωση και λειτουργία τους, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Στη Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Υπηρεσιών Υγείας προϊστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με ειδικευση στη Διαχείριση Υπηρεσιών Υγείας. Στις Διευθύνσεις που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και στα Τμήματα αυτών προϊστάνται:

α) Στη Διεύθυνση Οργάνωσης, Αξιολόγησης, Μελετών και Εφαρμογών, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

β) Στη Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρώπινων Πόρων, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

γ) Στη Διεύθυνση Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών με εξειδίκευση στο αντικείμενο.

Στα Τμήματα Προγραμματισμού και Εφαρμογών και Οργάνωσης και Παρακολούθησης Εξοπλισμού της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΠΕ Μηχανικών.

Στο Τμήμα Συντήρησης Ιατρικών Μηχανημάτων, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Μηχανικών με εξειδίκευση στη Βιοϊατρική Τεχνολογία ή ΤΕ Μηχανικών, ειδικότητας ιατρικών εφαρμογών.

δ) Στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στο Τμήμα Αναπηρίας, υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

Στα Τμήματα Α΄ Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος, Β΄ Προγραμματισμού Ειδικού Σώματος και στο Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας, υπάλληλοι του Κλάδου ΠΕ Ιατρών. Ειδικότερα για το Τμήμα Ιατρικής της Εργασίας απαιτείται ο ιατρός να κατέχει την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας.

Στο Τμήμα Αποκατάστασης, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού, ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

5. Στη Γενική Διεύθυνση Διαχείρισης Υπηρεσιών, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή Οδοντιάτρων. Στις Διευθύνσεις που συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση και στα Τμήματα αυτών προΐστανται:

α) Στη Διεύθυνση Ανάλυσης, Αξιολόγησης και Ελέγχου Δαπανών Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού με ειδικότητα Οικονομολόγου.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού.

β) Στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υπηρεσιών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και Εξωτερικών Προμηθευτών Πρωτοβάθμιας Φροντίδας, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

Στο Τμήμα Ιατρικής Φυσικής, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Φυσικών Ιατρικής-Ακτινοφυσικών.

γ) Στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Φροντίδας Υγείας, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών ή ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού.

Στα Τμήματα της Διεύθυνσης, υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτών ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

δ) Στη Διεύθυνση Προληπτικής Ιατρικής, υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών

Στα Τμήματα Προληπτικής Ιατρικής και Δευτερογενούς Πρόληψης, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στο Τμήμα Κοινωνικής Μέριμνας και λοιπών Μορφών Φροντίδας, υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Ψυχολόγων και Κοινωνικής Εργασίας ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας ή υπάλληλος του Κλάδου ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας ή υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

ε) Στη Διεύθυνση Οδοντιατρικής και στα Τμήματά της υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Οδοντιάτρων.

στ) Στη Διεύθυνση Φαρμακευτικής και στα Τμήματά της, υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Φαρμακοποιών, εκτός του Τμήματος Γραμματείας, στο οποίο προϊστάται υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού και ελλείπει αυτού ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων.

6. Οι διατάξεις του άρθρου 29 και του παρόντος αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1898 - Α'127), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, και τροποποιούνται εφεξής με τη διαδικασία που ισχύει για την τροποποίηση του Οργανισμού του Ιδρύματος.

Άρθρο 31

Ενιαίο Σύστημα Υπηρεσιών Υγείας

1. Για τη διαμόρφωση ενιαίου πλαισίου παροχής υπηρεσιών υγείας στον πληθυσμό της χώρας οι μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας υγείας του ΕΣΥ, των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Οίκου Ναύτη, εντάσσονται και λειτουργούν σε ενιαίο πλαίσιο.

2. Α. Για την ομαλή μετάβαση στο Ενιαίο Σύστημα Υπηρεσιών Υγείας συστήνεται στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Συμβούλιο Συντονισμού, το οποίο αποτελείται από:

- α) Τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ως Πρόεδρο
- β) Τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
- γ) Τον Γενικό Γραμματέα Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- δ) Τον Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Υγείας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- ε) Τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
- στ) Το Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αναπληρωτή του τον Υποδιοικητή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε θέματα υγείας
- ζ) Έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από τη Γ.Σ.Ε.Ε.
- η) Έναν (1) εκπρόσωπο των υπαλλήλων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από την ΑΔΕΔΥ
- θ) Έναν (1) εκπρόσωπο του ΚΕΣΥ με τον αναπληρωτή του

Β. Τα μέλη του Συμβουλίου με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους, ο εισηγητής και οι γραμματείς υποστήριξης του Συμβουλίου διορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.

Γ. Το Συμβούλιο είναι αρμόδιο για:

- α) τον καθορισμό των όρων λειτουργίας και συνεργασίας των συμμετεχόντων με τις δομές τους μονάδων ΕΣΥ και Φ.Κ.Α.
- β) τον καθορισμό του είδους και της κοστολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών από αυτούς
- γ) τον επιμερισμό των λειτουργικών εξόδων και των δαπανών περίθαλψης μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων
- δ) τα θέματα μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων των ως άνω μονάδων και
- ε) τα θέματα διοίκησης, μεταφοράς προσωπικού και μισθολογικής και βαθμολογικής τακτοποίησης αυτού.

Δ. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου που αφορούν τα θέματα των περιπτώσεων α, β και γ υλοποιούνται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδονται εντός προθεσμίας δύο (2) ετών από της σύστασής του. Τα λοιπά θέματα ρυθμίζονται νομοθετικά.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται το αργότερο εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, επιλέγονται διοικητικές περιφέρειες της χώρας για την έναρξη της πιλοτικής εφαρμογής των ανωτέρω.

4 Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Αλληλεγγύης , που εκδίδεται μετά από γνώμη των διοικήσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του ΟΠΑΔ , εναρμονίζονται μεταξύ τους οι κανόνες που καθορίζουν το καθεστώς παροχών υγειονομικής περίθαλψης των ατόμων που πάσχουν από διαβήτη.

Άρθρο 32

Σύμπραξη Φ.Κ.Α. για παροχές υγείας

1. Το δεύτερο κλιμάκιο του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.), το οποίο συστάθηκε με την περίπτωση Β της παραγράφου 7 του άρθρου 23 του ν.3232/2004 (Α 48) και λειτουργεί στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετονομάζεται σε Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας (ΣΥ.Σ.Π.Υ).

Το Συμβούλιο αποτελείται από:

α) το Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του

β) τους Διοικητές ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΓΑ και Ο.Α.Ε.Ε. και τους Προέδρους Ο.Π.Α.Δ., Ε.Τ.Α.Α., Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. και Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω., με αναπληρωτές τους τους αρμόδιους Γενικούς Διευθυντές των παραπάνω Φορέων

γ) το Γενικό Επιθεωρητή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ, με αναπληρωτή του ένα Διευθυντή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ

δ) το Νομικό Σύμβουλο της Γ.Γ.Κ.Α., με αναπληρωτή του τον αρχαιότερο Πάρεδρο της ΓΓΚΑ

ε) έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από τη Γ.Σ.Ε.Ε και

στ) έναν (1) εκπρόσωπο των εργοδοτών, με τον αναπληρωτή του, που υποδεικνύεται από το Σ.Ε.Β., τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε. και την Ε.Σ.Ε.Ε.

Ως εισηγητής ορίζεται ο Διευθυντής της Δ/σης Ασφάλισης Ασθένειας και Μητρότητας της Γ.Γ.Κ.Α, με αναπληρωτή του Τμηματάρχη της ίδιας Δ/σης.

Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της παραπάνω Δ/σης, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του με την απόφαση διορισμού των μελών.

2. Το Συντονιστικό Συμβούλιο Παροχών Υγείας αποφασίζει για:

- α) Το σχεδιασμό ενιαίων κανόνων αγοράς υπηρεσιών υγείας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα για λογαριασμό των ασφαλιστικών οργανισμών και του ΟΠΑΔ.
- β) Τον καθορισμό των κριτηρίων και των όρων σύναψης συμβάσεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και ΟΠΑΔ με όλους τους παρόχους υγείας.
- γ) Την αναθεώρηση και τροποποίηση των όρων αυτών, όπου και όποτε αυτό απαιτείται.
- δ) Το ύψος της αποζημίωσης από τους ΦΚΑ και τον ΟΠΑΔ των υλικών, των πρόσθετων ειδών και των υλικών για χειρουργικές επεμβάσεις.
- ε) Τη μέτρηση ποιότητας και κόστους των υπηρεσιών υγείας από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου κοινοποιούνται από τον Πρόεδρο αυτού σε όλους τους συμμετέχοντες Φορείς και είναι δεσμευτικές για αυτούς.

3. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών.

Το Συμβούλιο συνεδριάζει όσες φορές παρίσταται ανάγκη προς τούτο.

Για τον τρόπο λειτουργίας του εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

4. Οι αρμοδιότητες του υφιστάμενου, έως τη δημοσίευση του παρόντος δευτέρου κλιμακίου του Σ.Κ.Α. ασκούνται από το πρώτο κλιμάκιο, το οποίο μετονομάζεται σε Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.).

Μετά την κατάργηση του δευτέρου κλιμακίου του Σ.Κ.Α., οι υπάλληλοι της Γ.Γ.Κ.Α. διορίζονται ως μέλη στα Διοικητικά Συμβούλια των ασφαλιστικών οργανισμών χωρίς διαδικασία επιλογής. Για τους ίδιους υπαλλήλους ΠΕ κατηγορίας και για τη συμμετοχή τους ως μελών στα ΔΣ και τις Διοικούσες των ΦΚΑ απαιτείται η προϋπόθεση πενταετούς υπηρεσίας στη ΓΓΚΑ καταργουμένης κάθε αντίθετης διάταξης.

5. Το στοιχείο ε' της περίπτωσης Α της παραγράφου 7 του άρθρου 23 του ν. 3232/2004 (Α' 48) αντικαθίσταται ως εξής: «Τον αρμόδιο για κάθε θέμα Γενικό Διευθυντή της Γ.Γ.Κ.Α., που αναπληρώνεται από Διευθυντή της Γ.Γ.Κ.Α.»

6. Α. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Γ.Γ.Κ.Α.) συστήνεται Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή, η οποία είναι αρμόδια να γνωματεύει επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό ασθενών ασφαλισμένων ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

Η Ειδική αυτή επιτροπή είναι τριμελής και απαρτίζεται από:

- α) τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως Πρόεδρο με αναπληρωτή του το Γενικό Διευθυντή Κοινωνικής Ασφάλισης
- β) ένα (1) Μέλος Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού Ιατρικής Σχολής ενός εκ των Πανεπιστημίων της Χώρας, με τον αναπληρωτή του και
- γ) έναν (1) ιατρό - Πρόεδρο της Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής Αθήνας (τρία κλιμάκια), με τον αναπληρωτή του.

Εφόσον η επιτροπή το κρίνει σκόπιμο, δύναται να συμμετέχει ιατρός της ειδικότητας της πάθησης του εξεταζόμενου ασφαλισμένου.

Β. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών.

Τα θέματα που εισάγονται στην επιτροπή εισηγούνται εκπρόσωποι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ως εισηγητές.

Χρήη γραμματέα της επιτροπής εκτελεί υπάλληλος της Δ/νσης Ασφάλισης Ασθένειας & Μητρότητας της Γ.Γ.Κ.Α., που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον πρόεδρο της επιτροπής.

Γ. Η Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή είναι αρμόδια για την:

α) γνωμοδότηση ύστερα από ένσταση κατά απορριπτικών αποφάσεων των ειδικών υγειονομικών επιτροπών, που έχουν συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 39 του ν. 1759/1988 (Α' 217) για τη νοσηλεία στο εξωτερικό των ασφαλισμένων όλων των κλάδων ασθένειας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

β) παροχή προτάσεων συμβουλευτικού χαρακτήρα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης επί θεμάτων νοσηλείας στο εξωτερικό σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τον κοινοτικό κανονισμό (1408/1971 και 574/1972).

Δ. Δικαίωμα ένστασης στην Δευτεροβάθμια Ειδική Υγειονομική Επιτροπή έχει αφενός ο ασφαλισμένος μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία γνωστοποίησης σ' αυτόν της απόφασης της ειδικής υγειονομικής επιτροπής (ΕΥΕΕ) από τον ασφαλιστικό του φορέα και αφετέρου ο αρμόδιος Διευθυντής του φορέα εντός της ίδιας προθεσμίας.

Αποφάσεις ειδικών υγειονομικών επιτροπών για τις οποίες έχουν υποβληθεί ενστάσεις και μέχρι τη γνωμοδότηση της Δευτεροβάθμιας Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής δεν εξετάζονται από τα αρμόδια όργανα του φορέα.

Ο τρόπος λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής, ο αριθμός των συνεδριάσεων κατά μήνα, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια σχετική με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 33

Μικτά κλιμάκια για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής

1. Στην περίπτωση γ του άρθρου 9 του π.δ.213/1992 (Α' 102), στο Τμήμα Εποπτείας και Καταγγελιών Διαχείρισης της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προστίθενται αρμοδιότητες ως εξής:

- α) Ο σχεδιασμός, ο προγραμματισμός και η συγκρότηση των μικτών κλιμακίων ελέγχου επιχειρήσεων για έσοδα και ανασφάλιστη εργασία στις επιχειρήσεις γενικά
- β) Η εποπτεία και ο συντονισμός των ενεργειών των εν λόγω κλιμακίων
- γ) Η διαμόρφωση των επιμέρους επιχειρησιακών προγραμμάτων για την υλοποίηση των γενικών και ειδικών σχεδίων δράσης που καθορίζονται από τις Διοικήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

2. Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ έχει την αρμοδιότητα για τη συγκρότηση των μικτών κλιμακίων, αποτελούμενων από υπαλλήλους της

Διεύθυνσης Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ και από υπαλλήλους των ΦΚΑ, πλην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υπηρετούν στις Διευθύνσεις Επιθεώρησης και στα Τμήματα Εσόδων αυτών, σε συνεργασία με τους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων Επιθεώρησης των ΦΚΑ. Οι ανωτέρω υπάλληλοι δύναται να συμμετέχουν και στα μικτά κλιμάκια της παραγράφου 1 του άρθρου 151 του ν. 3655/2008 (Α' 58), σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο εν λόγω άρθρο.

3. Τα μικτά κλιμάκια διενεργούν επιτόπιους ελέγχους στις κάθε είδους επιχειρήσεις που λειτουργούν σε όλη την επικράτεια για τη διαπίστωση των απασχολουμένων και μη ασφαλισμένων στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και τον εντοπισμό της εισφοροδιαφυγής γενικότερα, είτε μετά από προγραμματισμένη εντολή, είτε μετά από υπηρεσιακή αναφορά, είτε μετά από καταγγελία. Ένας υπάλληλος της Δ/σης Επιθεώρησης, από τα μέλη κάθε μικτού κλιμακίου ορίζεται με την εντολή ελέγχου ως υπεύθυνος κλιμακίου.

4. Οι υπάλληλοι που συμμετέχουν στα μικτά κλιμάκια κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ενεργούν και ως ανακριτικοί υπάλληλοι, έχουν πρόσβαση στα αρχεία και έγγραφα της επιχείρησης και λαμβάνουν γνώση οποιουδήποτε από τα τηρούμενα βιβλία, μητρώα, έγγραφα και κάθε είδους σχετικού με το διενεργούμενο έλεγχο στοιχείου της επιχείρησης χρήσιμο για την άσκηση του έργου τους. Η δαπάνη για τη μετακίνηση των υπαλλήλων των ΦΚΑ θα βαρύνει την υπηρεσία στην οποία υπηρετούν.

5. Τα προγράμματα εργασίας των μικτών κλιμακίων διαμορφώνονται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης με χρονική διάρκεια ενός μηνός και κοινοποιούνται στους υπαλλήλους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος πριν από την ημερομηνία διενέργειας του ελέγχου.

6. Ο παρεμποδίζων την είσοδο των υπαλλήλων των μικτών κλιμακίων στους τόπους εργασίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ως και ο υπόχρεος προς παροχή στοιχείων ή πληροφοριών εργοδότης, διευθυντής της επιχείρησης ή εκπρόσωπος ή υπάλληλος, που αρνείται την παροχή των στοιχείων και πληροφοριών ή παρέχει ψευδείς πληροφορίες ή στοιχεία, επιβάλλεται αυτοτελές διοικητικό πρόστιμο ύψους 3.000€ έως 15.000€ που εκδίδεται με σχετικό παραστατικό από τους αρμόδιους ΦΚΑ κατόπιν εγγράφου εντολής των ελεγκτών των μικτών κλιμακίων και μετά από πρόσκλησή τους για παροχή εξηγήσεων.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης προσδιορίζονται τα κριτήρια με τα οποία καθορίζεται το ύψος του προστίμου.

7. Τα μικτά κλιμάκια κατά τη διάρκεια του ελέγχου συντάσσουν ειδικό Έντυπο Ελέγχου, το οποίο υπογράφεται από τον υπεύθυνο του μικτού κλιμακίου και τον ελεγχόμενο. Τα σχετικά Έντυπα Ελέγχου σχεδιάζονται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ. Αντίγραφο του Εντύπου Ελέγχου διαβιβάζεται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης στις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ, οι οποίες εντός μηνός πρέπει να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για τη λήψη μέτρων, σύμφωνα με τις καταστατικές τους διατάξεις, με άμεση κοινοποίησή τους στη Διεύθυνση Επιθεώρησης της ΓΓΚΑ.

8. Η Διεύθυνση Επιθεώρησης και οι αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ ασκούν ελέγχους παράλληλα και ανεξάρτητα από αυτούς που διενεργούν τα μικτά κλιμάκια.

9. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν.3260/2004 (Α' 151), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 32 του ν.3846/2010 (Α' 66), έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους συμμετέχοντες στα μικτά κλιμάκια του παρόντος άρθρου.

10. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 32 του ν. 2676/1999 (Α' 19), που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου Δέκατου του ν. 3607/2007 (Α' 245), αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητη η συμμετοχή στα μικτά κλιμάκια ιατρών ή φαρμακοποιών, αυτή θα είναι υποχρεωτική με ευθύνη της Διοίκησης του ασφαλιστικού φορέα στον οποίο υπηρετούν. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατό να διεξάγονται με απόφαση της Διοίκησης του φορέα συμπληρωματικοί έλεγχοι και από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης».

Άρθρο 34

Σύσταση Κέντρου Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συντουχιούχων (Κ.Π.Α.Σ.)

1. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστήνεται Κέντρο Πληροφόρησης Ασφαλισμένων και Συντουχιούχων (Κ.Π.Α.Σ.) σε επίπεδο Αυτοτελούς Τμήματος, η οποία υπάγεται απευθείας στην Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του καθορίζεται η 1.1.2011.

2. Έργο του Κ.Π.Α.Σ είναι:

α. Η παροχή πληροφοριών και η σωστή ενημέρωση των ασφαλισμένων σχετικά με τα δικαιώματα και τις ενέργειες που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων τους σε θέματα αρμοδιότητας της Γ.Γ.Κ.Α.

β. Η κατεύθυνση των ασφαλισμένων στις αρμόδιες για την υπόθεσή τους υπηρεσίες.

γ. Η διερεύνηση των παραπόνων των συναλλασσόμενων με τις υπηρεσίες της Γ.Γ.Κ.Α. και των Φ.Κ.Α., η υποβολή προτάσεων για τη βελτίωση της λειτουργίας τους και την απλούστευση διαδικασιών.

δ. Η διασύνδεση και η συνεργασία με τις οργανικές μονάδες των Φ.Κ.Α. που έχουν ως αρμοδιότητα την εξυπηρέτηση του πολίτη.

ε. Η διασύνδεση και η συνεργασία με τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) σε θέματα ασφάλισης και παροχών.

στ. Η ηλεκτρονική διασύνδεση με τα υφιστάμενα και μελλοντικά Πληροφοριακά Συστήματα των Φ.Κ.Α. και των Κ.Ε.Π. για την άντληση των απαραίτητων πληροφοριών και την υποστήριξη του έργου του.

ζ. Η συνεχής παρακολούθηση των αλλαγών που επέρχονται σε θέματα ασφάλισης, παροχών και υγείας, αρμοδιότητας Γ.Γ.Κ.Α.

η. Η παραλαβή αιτήσεων ασφαλισμένων για την έκδοση προσωρινών συνταξιοδοτικών πράξεων.

Οι παραπάνω διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του Οργανισμού της ΓΓΚΑ (π.δ.213/1992, Α' 102), όπως ισχύει.

3. Το Κ.Π.Α.Σ. στελεχώνεται με διοικητικό προσωπικό της Γ.Γ.Κ.Α. και των Φ.Κ.Α., το οποίο αποσπάται από τους φορείς με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης χωρίς χρονικό περιορισμό κατά παρέκκλιση των κειμένων

διατάξεων. Οι εν λόγω υπάλληλοι προέρχονται από διάφορες κατηγορίες και κλάδους με γνωστικό αντικείμενο σχετικό με το έργο του Κ.Π.Α.Σ και μοριοδοτούνται με 5 μόρια επιπλέον, όπως αυτά καθορίζονται στο ν. 3839/2010 (Α' 510), για κάθε έτος υπηρεσίας τους στο Κ.Π.Α.Σ. και έως 300 μόρια, για την επιλογή τους ως προϊστάμενοι οργανικών μονάδων. Του Κ.Π.Α.Σ προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Κοινωνικής Ασφάλισης.

Το Κ.Π.Α.Σ. στεγάζεται σε χώρο προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρία.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης είναι δυνατή η τροποποίηση ή συμπλήρωση των ως άνω περιγραφόμενων αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 35

Ενιαίο σύστημα ελέγχου συντάξεων

1. Δημιουργείται, έως 31.10.2010, ενιαίο σύστημα ελέγχου καταβολής των συντάξεων. Αρμόδιος φορέας για τη λειτουργία του συστήματος αυτού ορίζεται η Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης (ΗΔΙΚΑ ΑΕ.). Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης εποπτείας Υπουργείων Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, και Εθνικής Άμυνας και το Δημόσιο, υποχρεούνται να αποστέλλουν στην ΗΔΙΚΑ ΑΕ, σε ηλεκτρονική μορφή, αρχείο πληρωμών συντάξεων, στο οποίο περιέχονται αναλυτικά και ανά συνταξιούχο τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλει ο κάθε φορέας.

2. Η ΗΔΙΚΑ ΑΕ υποχρεούται στην ανάπτυξη διοικητικού και πληροφοριακού συστήματος, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έλεγχος διασταύρωσης καταβολής των συντάξεων στους δικαιούχους. Ο έλεγχος περιλαμβάνει διασταυρώσεις στοιχείων με βάση τον ΑΜΚΑ ή με χρήση κάθε άλλου πρόσφορου αριθμού ταυτοποίησης, χρήση αρχείων από άλλες υπηρεσίες, καθώς και κατά περίπτωση συνεργασία με τις διευθύνσεις πληροφορικής των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης για θέματα που ανακύπτουν κατά τον έλεγχο. Η διενέργεια του ελέγχου γίνεται από την ΗΔΙΚΑ ΑΕ, στο χώρο της ΗΔΙΚΑ ΑΕ, σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

3. Σε περίπτωση που από τον έλεγχο προκύπτει για ασφαλισμένο ή συνταξιούχο η μη τήρηση του νομοθετικού πλαισίου και του συνόλου των κριτηρίων που έχουν τεθεί για τους σχετικούς ελέγχους, η ΗΔΙΚΑ ΑΕ ενημερώνει σχετικά τους αρμόδιους φορείς για περαιτέρω ενέργειες.

Άρθρο 36

Παρακολούθηση αναγκαστικής εισπραξης ασφαλιστικών εισφορών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν στην παρακολούθηση της αναγκαστικής εισπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες των ΦΚΑ σε συνεργασία με τη Νομική Υπηρεσία αυτών. Εξαιρείται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στις υπηρεσίες του οποίου εφαρμόζεται ειδικό ηλεκτρονικό μητρώο οφειλετών.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν σχετικές υπηρεσίες στους ΦΚΑ ή οι υφιστάμενες αδυνατούν ή καθυστερούν υπέρμετρα την παρακολούθηση της αναγκαστικής είσπραξης των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές και τη λήψη κάθε αναγκαστικού μέτρου, δύνανται μετά από απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων τους να αναθέτουν την διεκπεραίωση των εν λόγω υποθέσεων σε άλλους ΦΚΑ ή ν.π.δ.δ.

2. Για τη διαδικασία ανάθεσης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 89 του ν. 2084/1992 (Α'165).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ **ΘΕΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ**

Άρθρο 37

Χρηματοδότηση συστήματος κοινωνικής ασφάλισης

Από 1.1.2015 το κράτος αναλαμβάνει τη χρηματοδότηση της βασικής σύνταξης όλων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του ΝΑΤ, πλην των Ε.Τ.Α.Α., Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. και του συστήματος ασφάλισης προσωπικού της ΓτΕ. Το ποσό αυτό επιμερίζεται στους οργανισμούς ανάλογα με τον αριθμό των δικαιούχων και των ποσών που καταβάλλονται.

Άρθρο 38

Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ) το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (Α' 58).

Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη ελλειμμάτων των κλάδων κύριας σύνταξης ΦΚΑ.

2. Η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης από τις συντάξεις κύριας ασφάλισης των συνταξιούχων του δημοσίου, ΝΑΤ και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης υπολογίζεται στο συνολικό ποσό της σύνταξης και καθορίζεται ως εξής:

- α. Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%
- β. Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2.000,00 €, ποσοστό 4%
- γ. Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%
- δ. Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%
- ε. Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%
- στ. Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%
- ζ. Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%
- η. Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%

3 α. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €).

β. Στο ποσό της σύνταξης συμπεριλαμβάνεται η ειδική προσαύξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων καθώς και η χορηγούμενη προσαύξηση από τον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Αυτοαπασχολουμένων (ΕΤΑΑ) στους μονοσυνταξιούχους του Τομέα.

γ. Εξαιρούνται της παρακράτησης της Ειδικής Εισφοράς οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68) όπως ισχύει.

δ. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσοτέρων της μίας κύριας σύνταξης λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών. Το Κέντρο Ελέγχου της Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε. ενημερώνει τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο για το ποσό της παρακράτησης. Η παρακράτηση γίνεται από τον Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

ε. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης της παραγράφου 2 λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

4. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου, ΝΑΤ και των Φ.Κ.Α. αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

5. Η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Λογαριασμού της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων είναι η ίδια με αυτή που ισχύει για το ΑΚΑΓΕ. Τα κεφάλαια του Λογαριασμού επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο Τραπέζης Ελλάδος.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται η διαδικασία: α) Απόδοσης της εισφοράς στο Λογαριασμό και β) Η διαδικασία μεταφοράς των ποσών στους ΦΚΑ.

Με όμοια απόφαση καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου κύριας σύνταξης.

7. Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων μεταφέρονται στο ΑΚΑΓΕ και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Άρθρο 39

Λογιστικός διαχωρισμός προνοιακών-ασφαλιστικών παροχών

1. Από 1.1.2011 η σύνταξη και οι λοιπές συνταξιοδοτικές παροχές που καταβάλλονται στους δικαιούχους όλων των Ασφαλιστικών Οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης, διαχωρίζονται λογιστικά στο οργανικό και στο προνοιακό τμήμα.

2. Για την τήρησή τους διατηρούνται δύο αυτοτελείς λογιστικοί λογαριασμοί με την ονομασία «Λογαριασμός Οργανικού Ποσού» και «Λογαριασμός Συμπληρωματικού-

Προνοιακού Ποσού» με διαφορετικούς κωδικούς, οι οποίοι εγγράφονται στους Προϋπολογισμούς των κατ' ιδίαν Ασφαλιστικών Οργανισμών και Τομέων αντίστοιχα. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης στο δικαιούχο εξακολουθεί να αποτελείται από το συνολικό άθροισμα των δύο ανωτέρω τμημάτων.

3. Προνοιακές παροχές αποτελούν: το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (άρθρο 24, ν.2556/1997 όπως ισχύει) το Εξωιδρυματικό Επίδομα και το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (Α' 68) όπως ισχύει, το Συμπληρωματικό-Προνοιακό ποσό της σύνταξης καθώς και κάθε άλλη παροχή, η οποία απονέμεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς χωρίς τη καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς.

Άρθρο 40

Συναλλαγές μέσω τραπεζικού συστήματος

1. Από 1.1.2011 η καταβολή των συντάξεων, του συνόλου των παροχών, των αποδοχών των υπαλλήλων, των λοιπών πληρωμών των Ασφαλιστικών Φορέων καθώς και η είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών, διενεργείται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικού συστήματος και ΕΛΤΑ με δικαίωμα επιλογής από τον δικαιούχο.

2. Από 1.7.2011 οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα κατατίθενται από τους εργοδότες ταυτόχρονα και συνολικά με τις ασφαλιστικές εισφορές και το φόρο μισθωτών υπηρεσιών σε τράπεζα και μεταφέρονται και αποδίδονται από αυτή στους λογαριασμούς των δικαιούχων μισθωτών, στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο, αντίστοιχα. Για το σκοπό αυτό κάθε υπόχρεη επιχείρηση υπογράφει σχετική σύμβαση με τράπεζα που επιλέγει. Οι συμβαλλόμενες τράπεζες δεν θεωρούνται δημόσιοι υπόλογοι και ευθύνονται μόνο για τυχόν λάθη από δική τους υπαιτιότητα.

Η όλη διαδικασία, τα χρονικά πλαίσια καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 41

Κατάταξη απαιτήσεων Οργανισμών και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Στις διατάξεις της περίπτωσης 3 του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ., όπως έχει συμπληρωθεί με το άρθρο 31 του ν. 1545/1985 (Α' 91) υπάγονται και οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης. Η περίπτωση 6 του ιδίου άρθρου του Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 16 του ν. 2972/2001 (Α' 291) καταργείται, αναριθμουμένων των επομένων περιπτώσεων.

2. Τα ανωτέρω ισχύουν και για τις πτωχευτικές διανομές που διενεργούνται κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (Α' 153).

3. Η διάταξη της παραγράφου 6 στοιχ. γ' του άρθρου 4 του ν. 3808/2009 (Α' 237) εφαρμόζεται αναλόγως και στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και καταλαμβάνει τις πτωχεύσεις που κηρύχθηκαν ή κηρύσσονται κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (Α' 153).

4. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 58 του ν.δ. 356/1974 (Α' 90) εφαρμόζεται αναλόγως σε όλους τους πίνακες που συντάσσουν οι σύνδικοι πτωχεύσεως κατά τις διατάξεις του ν. 3588/2007 (Α' 153) και αφορούν όλους τους οργανισμούς και φορείς κοινωνικής ασφάλισης οι απαιτήσεις των οποίων εισπράττονται κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (Α' 90).

Άρθρο 42

Ανακατανομή των εισφορών μεταξύ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και Εργατικής Εστίας

Από 1.1.2011 πόρο του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποτελεί ποσοστό των συνεισπραττόμενων εισφορών κλάδων και λογαριασμών του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας & Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Το ύψος του ποσοστού ανέρχεται στο 10% των συνεισπραττόμενων εισφορών για το έτος 2011, 20% για το έτος 2012 και 30% για τα επόμενα έτη και για κάθε Οργανισμό. Τα ποσά των συνεισπραττόμενων αποδίδονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στους παραπάνω Οργανισμούς μειωμένα κατά τα ανωτέρω ποσοστά.

Άρθρο 43

Οικοδομοτεχνικά Έργα

Τα εδάφια β', γ' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179) που είχαν προστεθεί με το άρθρο 23 του ν. 2434/1996 (Α' 188) αντικαθίστανται ως εξής:

«...Για τα κατασκευαζόμενα ιδιωτικά οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες οι εισφορές που καταβάλλονται κατ' ελάχιστον, υπολογίζονται με βάση τις ημέρες εργασίας που απαιτούνται για την κατασκευή τους, όπως οι ημέρες αυτές προσδιορίζονται από τον Κανονισμό που προβλέπει η περίοδος α' του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου, όπως αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 21 του ν. 1902/1990 (Α' 138).

Κατά την εκκαθάριση του λογαριασμού εισφορών ιδιωτικών οικοδομικών έργων, που διενεργείται σύμφωνα με τις κάθε φορά ισχύουσες διατάξεις, εφόσον δεν προκύψει λόγος μείωσης των ημερών εργασίας που υπολογίζονται σύμφωνα με τα παραπάνω, τότε αυτές λογίζονται ότι έχουν σε κάθε περίπτωση πραγματοποιηθεί, έστω και εάν δεν συναρτώνται με την απασχόληση συγκεκριμένων προσώπων, και οι εισφορές που αναλογούν σε αυτές καθίσταται απαιτητές και καταλογίζονται από τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η διαφορά μεταξύ των δηλωθεισών από τον υπόχρεο εργοδότη ασφαλιστικών εισφορών και αυτών που καταλογίσθηκαν σε βάρος τούτου ως κατ' ελάχιστον οφειλόμενες, σύμφωνα με τα ανωτέρω, συμψηφίζεται με εισφορές για ασφαλιστική τακτοποίηση συγκεκριμένου προσώπου, εάν διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι αυτό απασχολήθηκε στις εργασίες για τις οποίες εχώρησε ο κατά τα άνω καταλογισμός ελαχίστων εισφορών, χωρίς να έχει ασφαλισθεί στον υπόχρεο εργοδότη.

Για κάθε υπολογισμό ελαχίστων καταβλητέων εισφορών που έγινε από 1.1.1993 όπως για οικοδομικά έργα και οικοδομικές εργασίες που εκτελέστηκαν από την ανωτέρω ημερομηνία έως και την έναρξη ισχύος του παρόντος και δεν δηλώθηκε απασχόληση ισχύουν οι παρούσες διατάξεις.»

Άρθρο 44 **Οικονομικά και Οργανωτικά θέματα**

1. Κατά τη διαδικασία έγκρισης των προϋπολογισμών των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων δύναται:

α) Να διορθώνονται τυχόν αθροιστικά λάθη που διαπιστώνονται στον προϋπολογισμό.

β) Να εγγράφονται έσοδα που προβλέπονται από διατάξεις νόμου και έχουν παραληφθεί ή να διορθώνονται, εφόσον έχουν υπολογιστεί με λανθασμένο τρόπο.

γ) Να αυξάνονται ή να μειώνονται κατά περίπτωση πιστώσεις που αφορούν σε δαπάνες που προβλέπονται από διατάξεις και έχουν υπολογιστεί με τρόπο λανθασμένο.

δ) Να διαγράφονται πιστώσεις στο σκέλος των εσόδων ή των εξόδων του προϋπολογισμού, εφόσον έχουν εγγραφεί χωρίς να προβλέπονται από τις ισχύουσες ειδικές ή γενικές διατάξεις.

2. Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής (ΤΕΑΕΧ) του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ) δύναται να συστήσει νέο έντοκο λογαριασμό διαθεσίμων στην Τράπεζα της Ελλάδος, στον οποίο θα μεταφέρονται ανά δεκαπενθήμερο, τα κατατιθέμενα στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ποσά, που προέρχονται από το ποσοστό 5% επί του αντιτίμου του εισιτηρίου των αγώνων ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρισης, πετοσφαίρισης, υδατοσφαίρισης και χειροσφαίρισης. Τα ανωτέρω ποσά αποτελούν κοινό πόρο των τομέων Επικουρικής Ασφάλισης Ελληνικής Χωροφυλακής (ΤΕΑΕΧ) και Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων (ΤΕΑΥΑΠ) του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ), το οποίο κατανέμεται αντίστοιχα σε ποσοστό 68% και 32% στη λήξη κάθε οικονομικού έτους.

3. Οι Ασφαλιστικοί Φορείς λαμβάνουν από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που συστήθηκε με το ν.3845/2010 (Α' 45), τα δεδομένα της ηλεκτρονικής βάσης που αφορούν στις πάσης φύσεως τακτικές και έκτακτες εισφορές ή κρατήσεις, εξαγορές χρόνου ασφάλισης, κρατήσεις δανείων, πάσης φύσεως τακτικές ή έκτακτες αμοιβές και αποζημιώσεις καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη για την ασφάλιση του προσωπικού που αμείβεται από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών.

Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο χρόνος έναρξης καθώς και τα διαδικαστικά θέματα εφαρμογής της διάταξης.

4. Οι έμμισθοι ασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993 στον Τομέα Ασφάλισης Νομικών του ΕΤΑΑ (πρώην Ταμείο Νομικών), οι οποίοι διεγράφησαν από την ασφάλιση, σε εκτέλεση αποφάσεων του Δ.Σ. του Ταμείου Νομικών, θεωρούνται ότι ουδέποτε ασφαλίστηκαν στο Ταμείο ως έμμισθοι, το σύνολο, δε, των εισφορών που κατέβαλαν από 1.1.1993 τους επιστρέφεται, εφάπαξ, ατόκως, έως 31.12.2010.

5. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 38 του π.δ. 213/1992 (Α' 102) «Οργανισμός της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Των Τμημάτων προΐστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Κοινωνικής Ασφάλισης ή ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού, πλην των παρακάτω που προΐστανται υπάλληλοι κλάδων που αναφέρονται στο καθένα».

6. Στο τέλος του άρθρου 23 του ν.3569/2007 (Α' 122) προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Για το προσωπικό που προσλαμβάνεται στις ανωτέρω θέσεις έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 11 και 16 του άρθρου 55 και της παραγράφου 8 του άρθρου 57 του π.δ. 63/2005 (Α' 98), από την ημερομηνία ισχύος του ν.3569/2007».

7. Από τη δημοσίευση του παρόντος λήγει η θητεία όλων των Διοικητών, Υποδιοικητών και Προέδρων των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και των Διοικητικών Συμβουλίων αυτών, πλην των εκλεγμένων μελών, των μελών που υποδεικνύονται από επαγγελματικές οργανώσεις και του Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π.

Όλα τα παραπάνω πρόσωπα συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την αντικατάστασή τους. Τα Διοικητικά Συμβούλια συνεχίζουν να λειτουργούν με την υφιστάμενη σύνθεση μέχρι την ανασυγκρότησή τους.

8. Από τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 11 του ν.3833/2010 (Α' 40) εξαιρείται η έγκριση συμβάσεων μίσθωσης έργου στους ΦΚΑ με γιατρούς και οδοντιάτρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ
ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 45

Επενδύσεις διαθέσιμων σε κινητές αξίες που διενεργούνται χωρίς όρια

1. Το άρθρο 3 του ν. 3586/2007(Α'151) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3

Επενδύσεις διαθέσιμων σε κινητές αξίες που διενεργούνται χωρίς όρια

1. Οι Φ.Κ.Α. επενδύουν χωρίς περιορισμούς στις παρακάτω κινητές αξίες :
 - α. σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, σταθερού ή κυμαινόμενου επιτοκίου πλην των σύνθετων (structured) ομολόγων
 - β. σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου με τη μορφή της αγοράς με σύμφωνο επαναπώλησης (πράξεις REPOS).
2. Η διαχείριση των επενδύσεων αυτών γίνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου του ν.2216/1994 (Α' 83) και της παραγράφου 11^α του άρθρου 15 του ν.2469/1997 (Α' 38) περί «Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων».
3. Χωρίς περιορισμούς πραγματοποιούνται και οι ρευστοποιήσεις όλων των κινητών αξιών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου».

2. Οι τίτλοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τα δομημένα ομόλογα του Δημοσίου που βρίσκονται στα χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, μεταφέρονται στην Τράπεζα της Ελλάδος χωρίς προμήθεια, η οποία λειτουργεί ως θεματοφύλακάς τους. Οι Φ.Κ.Α., σε συνεργασία με την Τράπεζα της Ελλάδος, δύνανται με αποφάσεις των Δ.Σ. τους να δίνουν εντολές ρευστοποίησής τους προς την Τράπεζα, στο πλαίσιο της προσπάθειας ενσωμάτωσης των κεφαλαίων αυτών στο Κοινό Κεφάλαιο χωρίς τη δημιουργία κεφαλαιακών ζημιών για τους Φορείς ή την Τράπεζα της Ελλάδος εκτός εάν υπάρχει θέμα ταμειακών αναγκών των Ταμείων.

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 149 του ν.3655/2008 (Α' 58) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η επένδυση των κεφαλαίων του «Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών» (Α.Κ.Α.ΓΕ.) γίνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου του ν.2216/1994 (Α' 83) και της παραγράφου 11^α του άρθρου 15 του ν.2469/1997 (Α' 38) περί «Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων».

Άρθρο 46

Επενδύσεις διαθεσίμων σε περιουσιακά στοιχεία που διενεργούνται με προϋποθέσεις και όρια

Το άρθρο 4 του ν. 3586/2007 (Α' 151) τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

Α. Η παρ. 3 αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

«3. Επίσης, οι Φ.Κ.Α. δύνανται, με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, να επενδύουν, μέχρι ποσοστού 5% του ποσού που προκύπτει από το συνυπολογισμό των στοιχείων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου σε προθεσμιακές καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα της ημεδαπής.»

Β. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 καταργείται.

Γ. Οι παράγραφοι 8 και 9 αντικαθίστανται ως εξής:

«8. Παρέχεται η δυνατότητα στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης να συστήνουν Ανώνυμες Εταιρείες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Α.Ε.Δ.Α.Κ.) και Εταιρείες Επένδυσης Ακίνητης Περιουσίας (Ε.Ε.Α.Π.) σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14 του παρόντος, και με την προϋπόθεση ότι συμμετέχουν τουλάχιστον τρεις Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

9. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, οι Φ.Κ.Α. δύνανται να διαθέτουν εκ των διαθεσίμων τους ποσά για τη χορήγηση δανείων προς ασφαλισμένους, συνταξιούχους και υπαλλήλους τους, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του παρόντος. Επίσης, με παρόμοιες αποφάσεις, οι Φορείς ή Κλάδοι ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται, μετά από σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων των Φορέων ή Κλάδων ή Τομέων, να διαθέτουν έντοκα δάνεια προς άλλους Φορείς ή Κλάδους ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης εγκρίνονται οι όροι και η διαδικασία χορήγησης αυτών των δανείων, το χορηγούμενο ποσό, η διάρκεια

του καθώς και ο τρόπος εξόφλησης αυτού. Το επιτόκιο χορήγησης των δανείων προς άλλους Φορείς ή Κλάδους ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης είναι κυμαινόμενο για κάθε εξάμηνο, και αντιστοιχεί με το ποσοστό απόδοσης του «Κοινού Κεφαλαίου Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου & Ασφαλιστικών Φορέων» (Κοινό Κεφάλαιο) που διαχειρίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος, όπως αυτό διαμορφώθηκε στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης του Κοινού Κεφαλαίου».

Δ. Στο τέλος του άρθρου προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής:

«13. Οι κατά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο κινητές αξίες των Φ.Κ.Α., κατατίθενται προς φύλαξη σε θεματοφύλακα, ο οποίος επιλέγεται από τον Φορέα σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν. 2362/1995 (Α' 247), του άρθρου 19 του ν.2947/2001 (Α' 228) και του π.δ. 60/2007 (Α' 64), ή από τον διαχειριστή κατόπιν εντολής του Φορέα».

Άρθρο 47

Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες

Το άρθρο 5 του ν. 3586/2007(151'Α) αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 5

Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες

1. Διενέργεια Επενδύσεων.

Τα ποσά προς επένδυση σε κινητές αξίες αποφασίζονται από τα Δ.Σ. των Φ.Κ.Α. μετά από εμπεριστατωμένη και πλήρως αιτιολογημένη εισήγηση των υπηρεσιών τους.

Η ανάληψη των απαιτούμενων κεφαλαίων για επενδύσεις σε κινητές αξίες πραγματοποιείται με εντολή του Φ.Κ.Α. προς την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία συνοδεύεται από την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Καταθέσεις σε Πιστωτικά Ιδρύματα

Η ανάθεση από Φ.Κ.Α. της ταμιακής του διαχείρισης σε Πιστωτικό Ίδρυμα περιορίζεται αποκλειστικά στην είσπραξη και πληρωμή τακτικών μόνο εσόδων και δαπανών του οικείου Φ.Κ.Α., σύμφωνα με το α.ν. 1611/1950 (Α' 304), όπως ισχύει και ενεργείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν. 2362/1995 (Α' 247) και του άρθρου 19 του ν.2947/2001 (Α' 228).

3. Προθεσμιακές Καταθέσεις

Οι προθεσμιακές καταθέσεις σε Πιστωτικά Ιδρύματα ενεργούνται με απόφαση του Δ.Σ. του Φορέα με τη διαδικασία που ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν. 2362/1995 (Α' 247). Με σύμβαση που καταρτίζεται καθορίζονται το ύψος του επενδύμενου ποσού κατάθεσης, η χρονική διάρκεια αυτής, το ύψος του επιτοκίου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια διασφάλισης των κεφαλαίων του Φ.Κ.Α.

4. Συμβάσεις Χρηματοδοτικής Μίσθωσης.

Οι Φ.Κ.Α. δύνανται να συνάπτουν συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1665/1986 (Α' 194), όπως ισχύει, που διέπουν την κατάρτιση αυτών των συμβάσεων. Εάν η χρηματοδοτική μίσθωση καταλήξει είτε σε απόκτηση είτε σε οριστική μεταβίβαση του κινητού ή ακίνητου περιουσιακού στοιχείου,

ισχύουν οι σχετικές με την εν λόγω απόκτηση ή μεταβίβαση διατάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν.2469/1997 (Α' 38).

5. Κινητές αξίες

Η πραγματοποίηση των επενδύσεων σε Αμοιβαία Κεφάλαια γίνεται μέσω της Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο. και των Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. που δύνανται να συσταθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Η πραγματοποίηση των επενδύσεων σε κινητές αξίες των περιπτώσεων β1, β2, β3, β4, β5, γ και δ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3586/2007 (Α' 151) γίνεται μέσω της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. στην οποία οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν τη διαχείριση των αξιών αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 3586/2007(Α' 151).

6. Υποχρεώσεις διαχειριστών

Ο διαχειριστής υποχρεούται να ενημερώνει κατά τακτά χρονικά διαστήματα το Φορέα του οποίου το χαρτοφυλάκιο διαχειρίζεται, και στο τέλος κάθε μήνα την Ειδική Επιτροπή Ελέγχου Επενδύσεων Φ.Κ.Α., με κοινοποίηση στην αρμόδια διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ως προς το σύνολο των υποχρεώσεων του έναντι του Φ.Κ.Α. σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία φυλάσσει ή διαχειρίζεται».

Άρθρο 48

Διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα

Το άρθρο 6 του ν. 3586/2007(Α' 151) τροποποιείται ως εξής:

A. Η παρ. 3 αντικαθίσταται ως κατωτέρω :

«3. Οι εκποιήσεις ακινήτων ενεργούνται με αιτιολογημένη απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. μετά από εμπεριστατωμένη και αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Φορέα».

B. Η παράγραφος. 8 καταργείται και η παράγραφος 9 αναριθμείται σε 8.

Άρθρο 49

Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων

1. Το άρθρο 10 του ν. 3586/2007(Α' 151) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων

1. Η διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας ενεργείται με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α., μετά από εμπεριστατωμένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας του.
2. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, οι Φ.Κ.Α., στο πλαίσιο αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας τους, υποχρεούνται να αναθέτουν σε εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων τα ακόλουθα έργα και εργασίες:
 - α. Τη μελέτη και πρόταση αξιοποίησης ακινήτων ιδιοκτησίας τους για την αποδοτικότερη εκμετάλλευσή τους.
 - β. Τις διαδικασίες αγοράς, πώλησης, μισθώσεως, εκμισθώσεως και ανταλλαγής ακινήτων. Τη σύνταξη προδιαγραφών και την κατάρτιση σχεδίου συμβάσεων για αγορές, πωλήσεις, μισθώσεις, εκμισθώσεις και

ανταλλαγές ακινήτων, την οργάνωση αρχείου ακινήτων, καθώς και την έρευνα αγοράς για αγορές, πωλήσεις, μισθώσεις, εκμισθώσεις και ανταλλαγές ακινήτων.

- γ. Την κατάρτιση προγραμμάτων στέγασης των διοικητικών και υγειονομικών υπηρεσιών αυτών, με τα οποία εξετάζονται οι εναλλακτικές δυνατότητες αγοράς ακινήτων ή αξιοποίησης των υφισταμένων.
- δ. Το σύνολο ή μέρος των διαδικασιών και εργασιών διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας, καθώς και εργασίες συντήρησης των ακινήτων.
- ε. Την ανάληψη και διεκπεραίωση των απαιτούμενων διαδικασιών για εκπόνηση τεχνικών μελετών ή εκτέλεση τεχνικών έργων.
- στ. Τη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης τίτλων μεταφοράς συντελεστή δόμησης ακινήτων που έχουν κριθεί διατηρητέα με σκοπό την αξιοποίηση του υπολειπόμενου συντελεστή δόμησης.
- ζ. Τις αποτυπώσεις οικοπέδων και κτιρίων, τις επιθεωρήσεις και πραγματογνωμοσύνες των ακινήτων, καθώς και τις εκτιμήσεις για αγορά, πώληση, εκμίσθωση, μίσθωση και ανταλλαγή ακινήτων.
- η. Κάθε άλλη απαιτούμενη προκαταρκτική ή συμπληρωματική πράξη ή ενέργεια που αφορά στην εκτέλεση οποιουδήποτε από τα παραπάνω έργα ή εργασίες.

3. Η ανάθεση γίνεται με συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνίες-πλαίσια. Οι Φ.Κ.Α. συνάπτουν συμφωνίες-πλαίσια με τις εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων, που έχουν γίνει δεκτές από το σύστημα επιλογής της «Εταιρείας Διαχείρισης Επενδυτικών Κεφαλαίων Ταμείων Ασφάλισης Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών» (Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.), ακολουθώντας τους διαδικαστικούς κανόνες που ορίζονται στο π.δ. 60/2007 (Α' 64) και στο παρόν άρθρο. Η επιλογή των συμβαλλομένων στη συμφωνία γίνεται κατ' εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης, τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 51 του π.δ. 60/2007 (Α' 64). Οι συμβάσεις που βασίζονται σε συμφωνίες-πλαίσια για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. συνάπτονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις.

Η διάρκεια μιας συμφωνίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούνται ειδικώς, ιδίως λόγω του αντικειμένου της συμφωνίας.

4. Με τη σύμβαση ανάθεσης περιγράφεται το ανατιθέμενο έργο και καθορίζεται το ύψος της αμοιβής, ο τρόπος πληρωμής, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση του έργου.

Με την ίδια σύμβαση δύναται να παρέχεται πληρεξουσιότητα στους αντισυμβαλλόμενους της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου φορείς, να ενεργούν ως νόμιμοι αντιπρόσωποι, με δικαίωμα υπογραφής εγγράφων για λογαριασμό του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α., στην ευθύνη του οποίου εναπόκειται η οριστική απόφαση αγοράς, πώλησης, μίσθωσης και εκμίσθωσης ακινήτων και η εν γένει αξιοποίηση της περιουσίας.

5. Οι εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων στις οποίες ανατίθενται τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έργα και εργασίες ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους διαδικασίες, δεν υπόκεινται στην τήρηση των διαδικασιών του π.δ. 715/1979 (Α' 212), κατά την εκπλήρωση του ανατεθέντος σε αυτές έργου για τη διενέργεια αγοραπωλησιών, μισθώσεων και εκμισθώσεων ακινήτων και εν γένει για την αξιοποίηση της

ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α.

6. Οι εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων επιλέγονται από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. που δημοσιεύει προκήρυξη διαγωνισμού με την οποία καλεί όλες τις ενδιαφερόμενες εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων να υποβάλουν προσφορές, εντός προκαθορισμένης προθεσμίας αρχομένης από την ημερομηνία δημοσίευσης της προκήρυξης, για να γίνουν δεκτοί στο σύστημα επιλογής, προκειμένου να συμμετάσχουν σε διαγωνισμούς ανάθεσης έργων και εργασιών αξιοποίησης ακίνητης περιουσίας Φ.Κ.Α.

Στο σύστημα επιλογής γίνονται δεκτές όσες εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων υποβάλλουν προσφορές των οποίων τα στοιχεία πληρούν τα κριτήρια επιλογής και η προσφορά τους είναι σύμφωνη προς τη συγγραφή υποχρεώσεων και τα λοιπά τεύχη του διαγωνισμού.

Η Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε εταιρεία διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων να υποβάλλει, μετά την κατάρτιση του πίνακα επιλογής, σχετικές προσφορές με σκοπό να γίνει δεκτή στο σύστημα, και ενημερώνει το ταχύτερο δυνατό την προσφέρουσα, σχετικά με την αποδοχή της στο σύστημα επιλογής για συμμετοχή ή την απόρριψη της σχετικής προσφοράς της.

Επίσης, η Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. υποχρεούται να διαγράφει από το σύστημα επιλογής όσες εταιρίες διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων έχουν παύσει να πληρούν τα οριζόμενα από τη σχετική προκήρυξη κριτήρια επιλογής.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν για όλους τους εποπτευόμενους από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης Οργανισμούς, ν.π.δ.δ. και ν.π.ι.δ.

8. Κατά τη διαδικασία ανάθεσης, μέρος των οριζομένων από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έργων και εργασιών, δύναται να ανατίθενται από τα Δ.Σ. των ΙΚΑ-Ε.Τ.Α.Μ και ΟΕΚ στις Τεχνικές Υπηρεσίες των Φορέων τους.»

2. Η διαδικασία επιλογής των εταιριών διαχείρισης και αξιοποίησης ακινήτων από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

3. Τα άρθρα 7 και 8 του ν. 3586/2007 (Α' 151) καταργούνται ένα (1) έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Έως τότε η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. πραγματοποιείται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 50

Τήρηση στοιχείων επενδύσεων

Το άρθρο 11 του ν. 3586/2007 (Α' 151) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11

Τήρηση στοιχείων επενδύσεων

Οι Φ.Κ.Α. ή Κλάδοι ή Τομείς Κοινωνικής Ασφάλισης υποχρεούνται να τηρούν μηχανογραφικές καταστάσεις βεβαίας χρονολογίας οι οποίες περιέχουν τα εξής στοιχεία που σχετίζονται με τις επενδύσεις τους:

α) Μερίδες Διαχειριστών για τα επενδεδυμένα κεφάλαια. Τηρείται από τους Φ.Κ.Α σε ειδικούς για κάθε διαχειριστή λογαριασμούς, και περιλαμβάνει σε ειδικές στήλες, τους τίτλους κατ' είδος οι οποίοι αγοράστηκαν και πωλήθηκαν, την ένδειξη του καταβληθέντος αντιτίμου και τον αριθμό του παραληφθέντος πινακιδίου.

β) Μητρώο Συμβάσεων Επενδύσεων. Σε αυτό αναγράφονται με χρονολογική σειρά όλες τις συμβάσεις που συνάπτουν είτε με διαχειριστές είτε με θεματοφύλακες.

Για κάθε σύμβαση αναγράφονται τα εξής στοιχεία:

βα) Το είδος της σύμβασης

ββ) Η επωνυμία του αντισυμβαλλόμενου

βγ) Το είδος και η χρονική διάρκεια της παροχής υπηρεσιών, καθώς και η αμοιβή

βδ) Η ημερομηνία σύναψης της σύμβασης

βε) Κάθε άλλο στοιχείο το οποίο κρίνεται αναγκαίο από τον Φορέα

γ) Εντολές προς διαχειριστές πραγματοποίησης επενδύσεων ή ρευστοποιήσεων προϊόντων που βρίσκονται στην κατοχή των Φ.Κ.Α.

Οι Φ.Κ.Α. οφείλουν να διατηρούν φακέλους ανά διαχειριστή και θεματοφύλακα στους οποίους τηρούνται όλα τα στοιχεία σχετικά με τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου και φύλαξης, τις εντολές του Φορέα στους διαχειριστές και τις πράξεις που εκτελούν οι διαχειριστές και οι θεματοφύλακες στο πλαίσιο των παρεχομένων από αυτούς υπηρεσιών, την κατάθεση και ανάληψη τίτλων στα πλαίσια είτε υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου είτε υπηρεσιών φύλαξης».

Άρθρο 51

Α.Ε.Δ.Α.Κ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Το άρθρο 13 του ν. 3586/2007 (Α' 151) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 13

Α.Ε.Δ.Α.Κ. Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε αμοιβαία κεφάλαια γίνεται μέσω της Α.Ε.Δ.Α.Κ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών (Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο.) ή μέσω άλλων Ανωνύμων Εταιριών Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Α.Ε.Δ.Α.Κ.- Φ.Κ.Α.) που συστήνονται για το σκοπό αυτό. Η σύσταση νέων Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση, συγκρότηση και λειτουργία αμοιβαίων κεφαλαίων, που διέπονται από τις διατάξεις του ν. 3283/2004 (Α' 210).

2. Για τη σύσταση της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α., εκτός των προβλεπομένων από τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3283/2004 (Α' 210), απαιτείται η συμμετοχή τριών τουλάχιστον Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης καθώς και απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων αυτών που εισφέρουν τα κεφάλαια, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α. θα πρέπει να αναφέρει τους ενδιαφερόμενους φορείς που θα συμμετάσχουν στη σύσταση της εταιρείας, τον τίτλο, το ποσό που θα συνεισφέρουν και αντιστοιχεί στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας και τη διάρκεια της λειτουργίας της. Επίσης, με την απόφαση υποβάλλεται και το επιχειρησιακό ή επενδυτικό σχέδιο και έκθεση σχετικά με την οργανωτική διάρθρωση και τα τεχνικά και οικονομικά μέσα της υπό ίδρυση Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α.

3. Η διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. από την Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. περιλαμβάνει:

α. τη συγκρότηση αμοιβαίων κεφαλαίων,

β. τη διαχείριση επενδύσεων και

γ. τη διοίκηση της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. Σε αυτήν περιλαμβάνονται νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες λογιστικής διαχείρισης του Αμοιβαίου Κεφαλαίου, υπηρεσίες εξυπηρέτησης Φ.Κ.Α., αποτίμηση του ενεργητικού του Αμοιβαίου Κεφαλαίου και καθορισμός της αξίας των μεριδίων του, έλεγχος τήρησης των κανονιστικών διατάξεων, έκδοση και εξαγορά μεριδίων Αμοιβαίου Κεφαλαίου, διεκπεραίωση εγγράφων και αποστολής εντύπων και βεβαιώσεων και τήρηση αρχείων.

4. Οι μετοχές της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. είναι ονομαστικές και δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε οργανωμένη αγορά. Το μετοχικό κεφάλαιο της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. ανήκει σε περισσότερους του ενός Φ.Κ.Α., καταβάλλεται σε μετρητά και έχει ελάχιστο ύψος τριών εκατομμυρίων (3.000.000) ευρώ, και δύναται να μεταβιβάζεται από Φ.Κ.Α. σε Φ.Κ.Α. Η μεταβίβαση των μετοχών γίνεται με απόφαση του ΔΣ του ΦΚΑ σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 3283/2004 (Α' 210), εφαρμόζονται προκειμένου για την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της με πρόσθετο ποσό, όταν η αξία των χαρτοφυλακίων της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. υπερβαίνει τα διακόσια πενήντα εκατομμύρια (250.000.000) ευρώ.

Οι Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. καθώς και η Α.Ε.Δ.Α.Κ. Α.Ο. συγκροτούν και λειτουργούν αμοιβαία κεφάλαια όλων των κατηγοριών σύμφωνα με το ν. 3283/2004 (Α' 210).»

2. Τα υφιστάμενα, επενδεδυμένα μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. εξαγοράζονται εντός διμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου από τα αμοιβαία κεφάλαια της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Α.Ο, χωρίς τη δημιουργία κεφαλαιακών ζημιών για τους Φορείς ή την Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Α.Ο. Σε αντίθετη περίπτωση η προθεσμία εξαγοράς παρατείνεται, πάντως όχι πέραν του ενός (1) έτους από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Οι πράξεις εξαγοράς απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, εισφορά, δικαίωμα ή οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ του Δημοσίου, ν.π.δ.δ. και γενικώς τρίτων.

Άρθρο 52

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

1. Το άρθρο 19 του ν. 3586/2007 (Α' 151) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 19

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

1. Η διαχείριση των κινητών αξιών του άρθρου 4 του παρόντος νόμου γίνεται αποκλειστικά μέσω διαχειριστών.

2. Οι Φ.Κ.Α. αναθέτουν στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ., η οποία ασκεί διαχείριση και μέσω εξωτερικών διαχειριστών, τη διαχείριση των περιουσιακών τους στοιχείων, όπως αυτά ορίζονται από το άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

Με την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. καταρτίζεται σχετική σύμβαση παροχής υπηρεσιών, στην οποία καθορίζονται: α) η χρονική διάρκεια αυτής, β) το ύψος και ο συγκεκριμένος τρόπος της αμοιβής, γ) το είδος και η διαδικασία παροχής

υπηρεσιών, δ) τα προς επένδυση κεφάλαια, ε) κάθε άλλο στοιχείο που είναι αναγκαίο για την υλοποίηση αυτής της παροχής.

3. Έργο του διαχειριστή είναι:

α. Η διαχείριση επενδυτικών χαρτοφυλακίων Φ.Κ.Α., στο πλαίσιο εντολής τους, εφόσον τα χαρτοφυλάκια συμπεριλαμβάνουν έναν ή περισσότερους από τους τίτλους που αναφέρονται στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

β. Η εκτέλεση εντολών για αγοραπωλησία τίτλων που βρίσκονται στη κατοχή των Φ.Κ.Α.

γ. Η τακτική, περιοδική, έγγραφη ενημέρωση του Φ.Κ.Α. για τις πράξεις που έχει κάνει ο διαχειριστής κατά τη διάρκεια διαχείρισης του χαρτοφυλακίου επενδύσεων, καθώς και έκτακτη ενημέρωση για γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν σημαντικά τις επενδύσεις του Φ.Κ.Α.

4. Κριτήρια για την πρόσληψη των εξωτερικών διαχειριστών είναι:

α. Η ορθολογική, διοικητική και τεχνικοοικονομική οργάνωση, οι κατάλληλοι μηχανισμοί ελέγχου και ασφαλείας στον τομέα της ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων, οι αποτελεσματικοί μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου των πράξεων που διενεργούνται από όργανα του διαχειριστή για λογαριασμό του Φ.Κ.Α. και το σύστημα λογιστικής καταχώρησης των διενεργούμενων πράξεων για λογαριασμό του Φ.Κ.Α.

β. Η οργάνωση και οι μηχανισμοί ελέγχου και ασφάλειας που διασφαλίζουν την προστασία των τίτλων που ανήκουν στους Φ.Κ.Α. και αποτρέπουν τη χρησιμοποίηση από το διαχειριστή των υπό διαχείριση κινητών αξιών του Φορέα για δικό του λογαριασμό.

γ. Να είναι αδειοδοτημένοι και να εποπτεύονται από τις αρμόδιες εποπτικές αρχές των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τη νομοθεσία που τους διέπει.

Η πιστοποίηση ελληνικών εταιρειών γίνεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

δ. Και κάθε άλλο κριτήριο σχετικό με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες του Φορέα.

5. Η ανάθεση της διαχείρισης των κινητών αξιών που προβλέπονται από το άρθρο 4 του παρόντος νόμου γίνεται, με απόφαση του Δ.Σ. του Φορέα, στην «Εταιρεία Διαχείρισης Επενδυτικών Κεφαλαίων Ταμείων Ασφάλισης Ανώνυμη εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών» (Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ.), στην οποία μπορεί και ο ίδιος ο φορέας να είναι μέτοχος.

Οι Φ.Κ.Α., κατά την ανάθεση της διαχείρισης οφείλουν να τηρούν τις αρχές επενδυτικής πολιτικής και διαχείρισης της περιουσίας τους που ορίζονται στο άρθρο 17 του ν. 3586/2007 (Α' 151), καθώς και στις κατ'έξουσιοδότηση αυτού Υπουργικές Αποφάσεις.

Στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. ανατίθεται η παροχή συμβουλών σε Φ.Κ.Α. σχετικά με τη διάρθρωση του κεφαλαίου τους, τη διαμόρφωση της επιχειρηματικής τους στρατηγικής καθώς και κάθε θέματος σχετιζόμενου με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα και την παροχή συμβουλών στον τομέα των επενδύσεων με αντικείμενο έναν ή περισσότερους τίτλους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου.

6. Η σύμβαση παροχής υπηρεσιών της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. με τους εξωτερικούς διαχειριστές συνάπτεται για ορισμένο χρόνο, με δυνατότητα ανανέωσης μέχρι (2) φορές. Στη σύμβαση περιγράφονται, μεταξύ άλλων, οι όροι της διαχείρισης, η αμοιβή, ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής της αμοιβής του Διαχειριστή, καθώς και τυχόν λοιπά έξοδα που θα βαρύνουν τον Φ.Κ.Α. Επίσης ο διαχειριστής ενημερώνει

τον Φ.Κ.Α. και την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. για σημαντικές εξελίξεις στις αγορές χρήματος και κεφαλαίου, που αναμένεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποδόσεις των υπό διαχείριση χαρτοφυλακίων, ενημερώνει την αρμόδια υπηρεσία του Φ.Κ.Α. που του έχει υποδειχθεί, για γεγονότα που σχετίζονται με δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από την κατοχή τίτλων.

Στην σύμβαση έργου θα περιλαμβάνεται απαραίτητως όρος για την τήρηση από τον διαχειριστή όλων των διατάξεων της νομοθεσίας των Φ.Κ.Α. και την αποφυγή κάθε συμπεριφοράς του ιδίου ή των υπαλλήλων και στελεχών του, που αποτελούν παραβίαση των κανόνων εχεμύθειας ή διαρροής πληροφοριών που αφορούν το ανατεθέν σε αυτούς έργο και όλων των κανόνων ασυμβιβάστων και δεοντολογίας που τους επιβάλλονται από τη νομοθεσία που ρυθμίζει τη λειτουργία τους. Επίσης, θα περιγράφεται κάθε διαδικασία για την παρακολούθηση του αποτελέσματος της διαχείρισης, από τον Φ.Κ.Α.

Στη σύμβαση προβλέπονται λόγοι καταγγελίας της για παραβιάσεις των όρων της συμβάσεως, πάντα αζημίως για τα συμφέροντα του Φ.Κ.Α..

7. Στα υπό διαχείριση επενδυτικά χαρτοφυλάκια των Φ.Κ.Α. στο πλαίσιο εντολής τους, δεν επιτρέπεται η απόκτηση κινητών αξιών εκδόσεως του διαχειριστή ή εταιρειών του ομίλου αυτού άνω του 5% της αξίας, όπως αυτή προκύπτει από την ημερήσια αποτίμηση των χαρτοφυλακίων των οποίων του έχει ανατεθεί η διαχείριση.

8. Οι μετοχές της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. που κατέχονται από την Ο.Τ.Ε. Α.Ε. μεταβιβάζονται στο Ι.Κ.Α-Ε.Τ.Α.Μ. ή σε άλλους ΦΚΑ σύμφωνα με το καταστατικό της εταιρίας και τις κείμενες περί Ε.Π.Ε.Υ διατάξεις. Η εκπροσώπηση των μετόχων στο Δ.Σ. της Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. πραγματοποιείται με απόφαση Γενικής Συνέλευσής της. Οι μεταβιβάσεις αυτές απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή δικαίωμα υπέρ Δημοσίου ή τρίτου.

9. Η διαχείριση των μετοχών της Τράπεζας Αττικής πραγματοποιείται από το Δ.Σ. του Ε.Τ.Α.Α. ή από την Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ., σύμφωνα με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που ορίζονται μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Τ.Α.Α.»

2. Η ανάθεση της διαχείρισης των κινητών αξιών των Φ.Κ.Α. στην Ε.Δ.Ε.Κ.Τ. Α.Ε.Π.Ε.Υ. θα πραγματοποιηθεί εντός μηνός από την δημοσίευση του παρόντος. Έως τότε, και μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις, οι επενδύσεις της παραγράφου 1β του άρθρου 4 του παρόντος διενεργούνται με αποφάσεις των Δ.Σ. των Φορέων με βάση τους ισχύοντες επενδυτικούς κανόνες.

3. Η παρ. 2 του άρθρ. 21 του ν.3586/07 (ΦΕΚ 151, Α') αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«2. Έργο της Επιτροπής είναι:

α. Ο έλεγχος της νομιμότητας με βάση τα στοιχεία συναλλαγής των πάσης φύσεως επενδύσεων σε κινητές αξίες, καθώς και ο έλεγχος εφαρμογής των αρχών διαχείρισης και των κανόνων επενδυτικής συμπεριφοράς.

β. Ο περιοδικός έλεγχος των στοιχείων στα οποία στηρίζονται οι επενδυτικές επιλογές των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. και των διαχειριστών της περιουσίας τους.

Οι ΦΚΑ καθώς και οι διαχειριστές των περιουσιακών τους στοιχείων υποχρεούνται να παρέχουν στην Επιτροπή τα απαραίτητα για την

πραγματοποίηση του έργου της στοιχία οποτεδήποτε η Επιτροπή τα ζητήσει.

Για την υποβοήθηση του έργου της Επιτροπής μπορεί κατά περίπτωση να ζητείται η συνδρομή των αρμόδιων υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, των Τραπεζών και των Α.Χ.Ε.Π.Ε.Υ.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ **ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ**

Άρθρο 53

Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών

Με αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων όλων των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης παρέχεται η ευχέρεια εξόφλησης σε δόσεις, των καθυστερούμενων ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών μετά των πρόσθετων τελών και λοιπών επιβαρύνσεων, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη. Στις οφειλόμενες εισφορές συμπεριλαμβάνονται και οι εισφορές που εισπράττονται από ασφαλιστικούς φορείς για λογαριασμό τρίτων φορέων κοινωνικής πολιτικής ως και το αγγελιόσημο.

Άρθρο 54

Αρμόδια όργανα - Αρμοδιότητες

1. Αρμόδια όργανα για την χορήγηση διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης είναι:
 - α) Για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ: Ο διευθυντής των οικείων Περιφερειακών ή τοπικών Υποκαταστημάτων ή οι διευθυντές των οικείων ταμείων προκειμένου για περιφερειακά ή τοπικά υποκαταστήματα στην περιοχή των οποίων λειτουργούν ταμεία είσπραξης εσόδων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εφόσον το ποσό της οφειλόμενης κύριας εισφοράς, των προσθέτων τελών, προστίμων και λοιπών προσαυξήσεων δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.
 - β) Για τους λοιπούς ασφαλιστικούς φορείς: Ο αρμόδιος διευθυντής του οικείου φορέα ή οι διευθυντές ή προϊστάμενοι των περιφερειακών ή λοιπών τοπικών μονάδων εφόσον το ποσό οφειλής από κύριες εισφορές, αυτοτελή πρόσθετα τέλη, πρόστιμα και λοιπές επιβαρύνσεις δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ και ειδικότερα για τις οφειλές των επιχειρήσεων προς τον ΟΓΑ το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ.
 - γ) Για όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και εφόσον το προς ρύθμιση ποσό συνολικής οφειλής υπερβαίνει τα ως άνω όρια: η Ειδική Επιτροπή Εσόδων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Έως την έναρξη λειτουργίας της Επιτροπής αυτής τα αιτήματα των οφειλετών αρμοδιότητάς της εξετάζονται από τα όργανα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α και β της παραγράφου αυτής.

2. Τα πιο πάνω όργανα κρίνουν, για κάθε περίπτωση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου και αποφασίζουν για τον καθορισμό της τμηματικής εξόφλησης των καθυστερούμενων εισφορών μετά των αναλογούντων πρόσθετων τελών, προστίμων και λοιπών προσαυξήσεων, εκτός από τις περιπτώσεις θεομηνιών, οπότε η ρύθμιση των οφειλών γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (Α' 270).

3. Στα πιο πάνω όργανα ανήκει και η αρμοδιότητα:
 α) της αναστολής επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των οφειλετών του ασφαλιστικού φορέα και των περιουσιακών στοιχείων αυτών.
 β) της επιβολής ποσοστού παρακράτησης στα χορηγούμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, αποδεικτικά ασφαλιστικής ενημερότητας, και
 γ) της λήψης κάθε νόμιμου μέτρου προς είσπραξη και εξασφάλιση των απαιτήσεων των ασφαλιστικών φορέων.

Άρθρο 55 **Ειδική Επιτροπή Ρύθμισης Εσόδων**

1. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστήνεται Ειδική Επιτροπή Ρύθμισης Εσόδων, η οποία απαρτίζεται από:

α) το Νομικό Σύμβουλο του Κράτους που υπηρετεί στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ως πρόεδρο, με αναπληρωτή του τον αρχαιότερο Πάρεδρο που υπηρετεί στο Γραφείο αυτό.

β) τον Διοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με αναπληρωτή του έναν Υποδιοικητή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ γ) τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Κοινωνικής Ασφάλισης της ΓΓΚΑ του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, αναπληρούμενο από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών της ΓΓΚΑ

δ) έναν (1) εκπρόσωπο των ασφαλισμένων με τον αναπληρωτή του που υποδεικνύονται από την Γ.Σ.Ε.Ε

ε) έναν (1) εκπρόσωπο των εργοδοτών, με τον αναπληρωτή του που υποδεικνύονται από τον Σύνδεσμο Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.), τη Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.) και την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (Ε.Σ.Ε.Ε.), που θα συμμετέχει από κάθε οργάνωση.

Ως εκπρόσωπος των εργοδοτών συμμετέχει κάθε φορά, ανάλογα με το είδος της επιχείρησης, ο εκπρόσωπος της αντίστοιχης εργοδοτικής οργάνωσης. Χρέη εισηγητού της Επιτροπής εκτελεί ο Προϊστάμενος του τμήματος αναγκαστικών μέτρων ή εσόδων της αντίστοιχης Διεύθυνσης Εσόδων του Ασφαλιστικού Φορέα στον οποίο υπάγεται ο αιτών την ρύθμιση των εισφορών οφειλέτης, χρέη δε γραμματέα ένας υπάλληλος της Γ.Γ.Κ.Α. Η θητεία της Επιτροπής ορίζεται σε ενάμιση (1 ½) έτος.

2. Σκοπός της Επιτροπής είναι η ρύθμιση των οφειλών της περίπτωσης γ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του παρόντος νόμου.

3. Ο Πρόεδρος, τα μέλη, ο γραμματέας της Επιτροπής και οι αντίστοιχοι αναπληρωτές τους διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 56

Υποβολή αίτησης - Λοιπά δικαιολογητικά

1. Για τη λήψη απόφασης επί των οριζόμενων στα άρθρα 54 έως και 56 του παρόντος νόμου υποβάλλεται αίτηση από τον ενδιαφερόμενο στο αρμόδιο προς ρύθμιση όργανο του άρθρου 54, το οποίο αφού λάβει υπόψη του το σύνολο της απαιτητής οφειλής κρίνει επί του αιτήματος ή διαβιβάζει την αίτηση στην Ειδική Επιτροπή Εσόδων.

4. Για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης Μισθωτών, σε περίπτωση που η επιχείρηση ή το φυσικό πρόσωπο αναπτύσσει δραστηριότητα με την ίδια επωνυμία και νομική μορφή σε περιοχές διαφόρων Υποκαταστημάτων ασφαλιστικών οργανισμών, υποβάλλεται αίτηση από τον ενδιαφερόμενο στα οικεία Υποκαταστήματα, κρίνεται όμως το αίτημα ρύθμισης για το σύνολο των επιμέρους οφειλών από τον αρμόδιο Διευθυντή της έδρας της επιχείρησης ή της Ειδικής Επιτροπής Εσόδων αναλόγως του ύψους της οφειλής.

3. Η αίτηση για ρύθμιση οφειλής εξετάζεται από το αρμόδιο όργανο εφόσον έχει καταβληθεί παράβολο υπέρ του ασφαλιστικού φορέα και έχει επισυναφθεί γραμμάτιο είσπραξης. Το ποσό του παραβόλου που πρέπει να καταβληθεί είναι ίσο:

- α) Με πενήντα (50) ευρώ για οφειλή μέχρι πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ
- β) Με εκατό (100) ευρώ για οφειλές από πενήντα χιλιάδες ένα (50.001) ευρώ μέχρι εκατόν χιλιάδες (100.000) ευρώ
- γ) Με εκατόν πενήντα (150) ευρώ για οφειλή από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ μέχρι εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ
- δ) Με διακόσια (200) ευρώ για οφειλή από εκατόν πενήντα χιλιάδες ένα (150.001) ευρώ μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ
- ε) Με διακόσια πενήντα (250) ευρώ για οφειλή από διακόσιες χιλιάδες ένα (200.001) ευρώ μέχρι διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ
- στ) Με τριακόσια (300) ευρώ για οφειλή από διακόσιες πενήντα χιλιάδες ένα (250.001) ευρώ μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.
- ζ) Με τετρακόσια (400) ευρώ για οφειλή από τριακόσιες χιλιάδες ένα (300.001) ευρώ και άνω.
- η) Με είκοσι (20) ευρώ για αυτοαπασχολούμενους του ΟΓΑ.

4. Οι αιτήσεις διαβιβάζονται στα αρμόδια όργανα και συνοδεύονται:

α) Από πληροφοριακό δελτίο περί του ποσού της οφειλής, των ληφθέντων αναγκαστικών και άλλων μέτρων και κάθε άλλου στοιχείου απαραίτητου για την μόρφωση γνώμης. Επί επιχειρήσεων, τις κατά καιρούς προηγούμενες ρυθμίσεις και την τήρηση τους ή μη, την απόδοση τους, την απρόσκοπτη αναγγελία ασφάλισης του προσωπικού, την ύπαρξη καταγγελιών ή ευρημάτων ελέγχου περί ανασφάλιστου προσωπικού.

β) Την εισήγηση του Προϊσταμένου Διεύθυνσης ή τμήματος της αρμόδιας υπηρεσίας για το υποβληθέν αίτημα.

γ) Οικονομικά στοιχεία προσκομισθέντα από την επιχείρηση όπως Ισοζύγιο Αναλυτικού Καθολικού τελευταίου μήνα, Ισολογισμό τελευταίου χρόνου, αντίγραφο φορολογικών δηλώσεων και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο διευκολύνει τη μόρφωση γνώμης των οργάνων.

Άρθρο 57
Τμηματική εξόφληση της οφειλής.

1. Ο αριθμός των δόσεων καθορίζεται σε τριάντα έξι (36) μηνιαίες δόσεις, με την προϋπόθεση της καταβολής από τον οφειλέτη των τρεχουσών εισφορών. Το οφειλόμενο ποσό συμπεριλαμβάνει κύριες οφειλές, προσαυξήσεις, πρόσθετα τέλη, πρόστιμα κ.λπ. έξοδα αναγκαστικών μέτρων.

2. Η μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ποσού των διακοσίων (200) ευρώ και η διμηνιαία των τετρακοσίων (400) ευρώ και προκειμένου για οφειλέτες του ΟΓΑ και του Ο.Α.Ε.Ε. η μηνιαία δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ποσού των εκατό (100) ευρώ και η διμηνιαία των διακοσίων (200) ευρώ.

3. Εάν ο οφειλέτης αδυνατεί να καταβάλει την προβλεπόμενη δόση μέχρι και τέσσερις (4) συνεχόμενους μήνες ή για τους οφειλέτες του ΟΓΑ έξι (6) μήνες, μπορεί να συνεχίσει κανονικά την καταβολή από τον επόμενο μήνα. Το 36μηνο παρατείνεται τόσους μήνες όσοι είναι οι μήνες της μη καταβολής της δόσης. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μέχρι και τρεις φορές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης, με την προϋπόθεση ότι καταβάλλονται κανονικά οι δόσεις και οι τρέχουσες εισφορές για οκτώ (8) συνεχόμενους μήνες κάθε φορά. Εντός του οκταμήνου αυτού είναι δυνατή η εκπρόθεσμη καταβολή δόσης έως το τέλος του επόμενου μήνα από αυτόν που είναι απαιτητή. Η παραπάνω εκπρόθεσμη καταβολή επιτρέπεται για μία δόση σε κάθε οκτάμηνο. Στην διάταξη αυτή υπάγονται και όσοι οφειλέτες έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 19 του ν.3833/2010 (Α' 40) και τηρούν τους όρους αυτής. Σε περίπτωση μηχανογραφικής εφαρμογής συστημάτων υπολογισμού των εισφορών σε διμηνιαία βάση ή εξαμηνιαία για τον ΟΓΑ η καταβολή γίνεται σε ισόποσες δεκαοχτώ (18) διμηνιαίες δόσεις ή για τον ΟΓΑ έξι (6) εξαμηνιαίες.

4. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω, οι οφειλές που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ειδικής Επιτροπής Εσόδων ρυθμίζονται σε 48 δόσεις. Εάν ο οφειλέτης αδυνατεί να καταβάλει την προβλεπόμενη δόση μέχρι και τέσσερις (4) συνεχόμενους μήνες, μπορεί να συνεχίσει κανονικά την καταβολή από τον επόμενο μήνα. Το 48μηνο παρατείνεται τόσους μήνες όσοι είναι οι μήνες της μη καταβολής της δόσης. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται μέχρι και τρεις φορές κατά τη διάρκεια της ρύθμισης, με την προϋπόθεση ότι καταβάλλονται κανονικά οι δόσεις και οι τρέχουσες εισφορές για οκτώ (8) συνεχόμενους μήνες κάθε φορά. Εντός του οκταμήνου αυτού είναι δυνατή η εκπρόθεσμη καταβολή δόσης έως το τέλος του επόμενου μήνα από αυτόν που είναι απαιτητή. Η παραπάνω εκπρόθεσμη καταβολή επιτρέπεται για μία δόση σε κάθε οκτάμηνο. Στην διάταξη αυτή υπάγονται και όσοι οφειλέτες έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 19 του ν.3833/2010 (Α' 40) και τηρούν τους όρους αυτής. Σε κάθε περίπτωση απαραίτητη προϋπόθεση είναι η καταβολή από τον οφειλέτη των τρεχουσών εισφορών.

5. Οι οφειλές που βεβαιώνονται ή προκύπτουν μετά την υπαγωγή στη ρύθμιση και ανάγονται σε μισθολογικές περιόδους απασχόλησης μέχρι και τον τελευταίο μήνα υπαγωγής των οφειλών στη ρύθμιση δεν θεωρούνται τρέχουσες. Οι οφειλές αυτές, αν δεν εξοφληθούν εφάπαξ, εντάσσονται αυτεπαγγέλτως στην υφιστάμενη ρύθμιση, με ανακαθορισμό του ποσού των υπολειπόμενων δόσεων.

6. Αν διαγραφεί μέρος της οφειλής, οι δόσεις αναπροσαρμόζονται οίκοθεν από το αρμόδιο όργανο.

7. Εάν ο οφειλέτης απωλέσει ολοκληρωτικά το δικαίωμα της τμηματικής εξόφλησης εισφορών σε δόσεις, δύναται να υποβάλει νέα αίτηση για ρύθμιση, μετά από ένα (1) έτος από την έκδοση της προηγούμενης απόφασης ρύθμισης. Το δωδεκάμηνο αρχίζει από τον μήνα καταβολής της πρώτης δόσης.

Το αρμόδιο όργανο δύναται να ρυθμίσει εκ νέου τις οφειλές σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων. Κατ' εξαίρεση μπορεί να εκδοθεί νέα απόφαση ρύθμισης πριν την παρέλευση του δωδεκαμήνου, εάν ο οφειλέτης καταβάλει το ποσό των τριών (3) δόσεων, η μία από τις οποίες συμψηφίζεται με το ποσό της πρώτης δόσης και οι υπόλοιπες με τις τελευταίες δόσεις.

8.α) Σε περίπτωση εφάπαξ εξόφλησης των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών παρέχεται έκπτωση 40% επί των πρόσθετων τελών.

β) Σε περίπτωση τμηματικής εξόφλησης παρέχεται έκπτωση 20% επί των πρόσθετων τελών. Το ποσό μείωσης των πρόσθετων τελών στην περίπτωση τμηματικής καταβολής επιμερίζεται ισόποσα σε όλες τις δόσεις.

9. Η μη εμπρόθεσμη καταβολή των δόσεων, καθώς και η μη καταβολή των τρεχουσών εισφορών συνεπάγεται την έκπτωση από το δικαίωμα της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών και καθιστά άμεσα απαιτητό το σύνολο του οφειλόμενου ποσού.

10. Σε περίπτωση που υποβάλλεται αίτημα τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων εισφορών από:

α. Επιχείρηση που βρίσκεται στο στάδιο της εκκαθάρισης ή έχει κηρυχθεί σε πτώχευση, της οποίας η κύρια οφειλή έχει επιβαρυνθεί με το ανώτατο ποσοστό προσαυξήσεων και δεν έχουν αποδώσει όλα τα αναγκαστικά και άλλα μέτρα είσπραξης που ισχύουν, είναι δυνατόν, τα αρμόδια όργανα να αποφασίζουν τη ρύθμιση σε εξήντα (60) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, με την προϋπόθεση προκαταβολής ποσού ίσου με το 2% της συνολικής οφειλής.

β. Εποχική επιχείρηση, είναι δυνατόν τα αρμόδια όργανα να αποφασίζουν τη ρύθμιση σε μηνιαίες δόσεις, σύμφωνα με τα ανωτέρω οριζόμενα, με τη δυνατότητα αυξημένου ποσού μηνιαίας δόσης, κατά τη διάρκεια λειτουργίας αυτής και μειωμένου ποσού μηνιαίας δόσης κατά 30%, όταν αυτή δεν λειτουργεί.

11. Στην περίπτωση επίσπευσης πλειστηριασμού από τον ασφαλιστικό φορέα πριν την παρέλευση ενός (1) έτους από την έκδοση της απόφασης ρύθμισης, είναι δυνατή η αναστολή αυτού μόνο εφόσον καταβληθεί το 1/5 της συνολικής οφειλής, πλέον των εξόδων εκτέλεσής του και ρυθμιστεί το υπόλοιπο της οφειλής σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

12. Εφόσον δεν τηρηθούν οι όροι αυτής της ρύθμισης και με την λήψη των αναγκαστικών μέτρων είσπραξης δεν έχει εξοφληθεί η οφειλή, τότε επισπεύδεται η διαδικασία για κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση. Η παραπάνω διαδικασία αναστέλλεται με την καταβολή του 30% της οφειλής και τη ρύθμιση του υπολοίπου σε δόσεις σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

13. Στη ρύθμιση αυτή παρέχεται η δυνατότητα υπαγωγής και όσων έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με άλλες διατάξεις νόμων για το μέρος της οφειλής που δεν έχει εισπραχθεί.

Άρθρο 58 **Χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας**

1. Στους οφειλότες που υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση και τηρούν τους όρους της ρύθμισης αυτής, χορηγείται βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας διάρκειας ενός (1) μηνός υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση τηρείται έναντι όλων των φορέων κυρίας και επικουρικής ασφάλισης στους οποίους υπάγεται το προσωπικό των επιχειρήσεων ή ο αυτοαπασχολούμενος.

2. Στο πλαίσιο της ανωτέρω ρύθμισης αποφασίζεται από τα αρμόδια όργανα των ασφαλιστικών φορέων η επιβολή ποσοστού παρακράτησης για τη χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, για την είσπραξη χρημάτων από τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα, με ελάχιστο ποσοστό 2%. Μετά τρεις μήνες από την έκδοση της απόφασης, το όργανο που την εξέδωσε μπορεί να αποφασίσει τη μείωση του ανωτέρω ποσοστού παρακράτησης μέχρι του 2%, εφόσον τα μηνιαία ποσά από παρακρατήσεις είναι μεγαλύτερα του 50% της μηνιαίας δόσης.

3. Για την εντός του μήνα της ρύθμισης είσπραξη όλων των εκκαθαρισμένων απαιτήσεων των επιχειρήσεων από το Δημόσιο, νπδδ, ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμίδας, δημόσιες, δημοτικές και κοινοτικές επιχειρήσεις, δημόσιας ή κοινής ωφέλειας και γενικά επιχειρήσεις και οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός καθορίζεται από την ισχύουσα κάθε φορά νομοθεσία, καθώς και από αυτούς που ενεργούν πληρωμές με εντολή ή εξουσιοδότηση των πιο πάνω, εφόσον το ποσό της εκκαθαρισμένης απαίτησης υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ χορηγείται από τα αρμόδια όργανα των ασφαλιστικών φορέων βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας με παρακράτηση του διπλασίου ποσού δόσης, που μπορεί να συμψηφίζεται με το ποσό της πρώτης δόσης και το υπόλοιπο ποσό με τις τελευταίες κατά σειρά δόσεις, όπως αυτές ορίζονται στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου του ασφαλιστικού φορέα.

4. Σε περίπτωση είσπραξης χρημάτων από Τράπεζες ή πιστωτικά ιδρύματα χορηγείται βεβαίωση οφειλής με παρακράτηση εκτός του οριζόμενου στην απόφαση ρύθμισης ποσοστού παρακράτησης και του ποσού της οφειλόμενης τρέχουσας δόσης, όπως αυτή ορίζεται στη απόφαση του αρμοδίου οργάνου.

5. Σε περίπτωση μη είσπραξης των ποσών των παραγράφων 2 έως και 4 του παρόντος άρθρου, ο οφειλέτης δεν θεωρείται ενήμερος για τη ρύθμιση.

6. Κατά τη διάρκεια της ρύθμισης και εφόσον ο οφειλέτης είναι ενήμερος με τους όρους αυτής, του χορηγείται ασφαλιστική ενημερότητα με παρακράτηση του διπλασίου ποσού δόσης, που συμψηφίζεται με τις τελευταίες σειρά δόσεις, όπως αυτές ορίζονται στην απόφαση του αρμόδιου οργάνου του ασφαλιστικού φορέα.

7. Προκειμένου για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 5^ε του α. ν. 1846/1951 (Α΄179).

Άρθρο 59 **Δικαιώματα φορέων κοινωνικής ασφάλισης**

Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης παρά τη συμμόρφωση του οφειλέτη στη χορηγηθείσα διευκόλυνση τμηματικής καταβολής διατηρούν το δικαίωμα: α) Να δίνουν εντολές παρακράτησης μέρους ή του συνόλου της χρηματικής απαίτησης του οφειλέτη κατά τρίτων προσώπων, για την είσπραξη της οποίας ζητείται βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας β) Να προβαίνουν σε συμψηφισμό των χρηματικών απαιτήσεων του οφειλέτη κατά του οικείου ασφαλιστικού φορέα και μέχρι του ύψους των ληξιπρόθεσμων οφειλών του.

Άρθρο 60 **Λοιπές διατάξεις**

1. Με την απόφαση παροχής διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής αναστέλλεται ο χρόνος παραγραφής των οφειλών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 87 του ν. 2362/1995 (Α' 247), που αναλογικά εφαρμόζεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΕΤΕΑΜ κατά τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997 (Α' 270), καθώς και στο άρθρο 137 του ν. 3655/2008 (Α' 58) προκειμένου για τους λοιπούς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν. 2972/2001 (Α' 291), περί διαγραφής οφειλομένων προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εισφορών εφαρμόζονται και στους λοιπούς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 61 **Έναρξη καταβολής σύνταξης σε οφειλέτη**

1. Όπου από τις κείμενες διατάξεις κάθε ασφαλιστικού οργανισμού ορίζεται ως προϋπόθεση για την έναρξη καταβολής σύνταξης η προηγούμενη εξόφληση των οφειλών, σε περίπτωση υπαγωγής του οφειλέτη στον παρόντα διακανονισμό, η ως άνω προϋπόθεση εξακολουθεί να ισχύει και η σύνταξη καταβάλλεται από την 1η του επόμενου μήνα της εξόφλησης.

2. Η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία, που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις του ασφαλιστικού φορέα, αν το οφειλόμενο ποσό δεν είναι μεγαλύτερο των είκοσι (20) μηνιαίων συντάξεων κατώτατων ορίων, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά για καθέναν ασφαλιστικό οργανισμό.

3. Τα ανωτέρω ποσά οφειλής προσανημένα με τα πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται ή παρακρατούνται από τα ποσά των συντάξεων, σε ίσες μηνιαίες δόσεις, που δεν μπορεί να είναι περισσότερες από σαράντα (40). Η 1η δόση παρακρατείται από τον πρώτο μήνα που απονεμήθηκε η σύνταξη.

Άρθρο 62 **Εξουσιοδότηση για έκδοση υπουργικών αποφάσεων**

1. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά γνώμη των αρμοδίων Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Φορέων και γνωμοδότηση του Σ.Κ.Α. ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας της Ειδικής Επιτροπής Ρύθμισης Εσόδων καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

2. Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου τροποποιούνται ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, στο βαθμό που ο ΚτΒ της απονέμει την αρμοδιότητα αυτή, της Επιτροπής Ανταγωνισμού και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 63

Ασφαλιστική τακτοποίηση προσωπικού Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

1. α. Οι προβλεπόμενες εισφορές για την κύρια ασφάλιση του τακτικού προσωπικού των πρώην ασφαλιστικών φορέων ΤΥΔΚΥ και ΤΑΠΕΛ, το οποίο συνταξιοδοτείτο από τους φορείς αυτούς με διατάξεις ανάλογες του Δημοσίου και του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επέλεξε μετά την ισχύ του ν. 3655/2008 (Α' 58), το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (Α' 265), καταβάλλονται στον τομέα στον οποίο εντάχθηκε ο φορέας ή κλάδος ο οποίος βαρύνετο με την καταβολή της κύριας σύνταξης κατά την έναρξη ισχύος του ν. 3655/2008 (Α' 58). Ο ίδιος τομέας καταβάλλει τις συντάξεις του προσωπικού που υπηρετεί καθώς και αυτού που έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του ν.3846/2010 (Α' 2008). Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και για το προσωπικό των ταμείων αυτών, το οποίο είχε μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων υπηρεσιών πριν την ένταξη των Ταμείων σε άλλους Φορείς Ασφάλισης και είχε επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

β. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12, παρ. 3, του ν. 3232/2004 (Α' 48), χορηγείται νέα αποκλειστική προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης για αναγνώριση, διάρκειας έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

2. Οι προβλεπόμενες εισφορές για την κύρια ασφάλιση του τακτικού προσωπικού του πρώην ΤΑΔΚΥ, που υπηρετούσε σ' αυτό κατά την 1.8.2008, το οποίο συνταξιοδοτείτο από τον φορέα αυτό με διατάξεις ανάλογες του Δημοσίου και του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επέλεξε μετά την ισχύ του ν. 3655/2008 (Α' 58), το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν.3513/2006 (Α' 265), καταβάλλονται στους τομείς των φορέων στους οποίους εντάχθηκαν οι επιμέρους κλάδοι του πρώην ταμείου και στους οποίους μεταφέρθηκε το προσωπικό. Οι ίδιοι τομείς βαρύνονται και με την καταβολή της σύνταξής τους.

3. Ειδικά για το προσωπικό που μετατάχθηκε ή μεταφέρθηκε από το πρώην ΤΑΔΚΥ σε θέσεις άλλων υπηρεσιών πριν την 1.8.2008 και διατήρησε το προηγούμενο της μετάταξης ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς, οι προβλεπόμενες εισφορές

κύριας ασφάλισης καταβάλλονται στον τομέα ΤΑΔΚΥ του ΤΕΑΔΥ, ο οποίος βαρύνεται και με την καταβολή της σύνταξής τους.

4. Το προσλαμβανόμενο από 1.10.2008 τακτικό προσωπικό των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, με τις επωνυμίες «Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων» (ΕΤΑΑ), «Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης » (ΕΤΑΠ ΜΜΕ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΕΑΙΤ), «Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας» (ΤΑΥΤΕΚΩ), «Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας» (ΤΕΑΠΑΣΑ), «Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα» (ΤΑΠΙΤ), το οποίο διέπεται από τις διατάξεις του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26 Α΄) «Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ.» και το οποίο ασφαλίζεται στον κλάδο συντάξεων και στον κλάδο παροχών ασθένειας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), υπάγεται στις διατάξεις του αρ. 11 του ν.δ. 4277/1962 (Α΄191).

5. α. Το προσλαμβανόμενο από 1.1.2007 τακτικό προσωπικό του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, με την επωνυμία «Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών-ΟΑΕΕ», το οποίο διέπεται από τις διατάξεις του ν. 3528/2007 (Α΄26) «Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ν.π.δ.δ.» και το οποίο ασφαλίζεται στον κλάδο συντάξεων και στον κλάδο παροχών ασθένειας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (Α΄ 191).

β. Η ασφαλιστική τακτοποίηση του προσωπικού του προηγούμενου εδαφίου για το χρονικό διάστημα από το διορισμό του στον ΟΑΕΕ έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3163/1955 (Α΄ 71).

6. Ο χρόνος υπηρεσίας των τακτικών υπαλλήλων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίοι προέρχονται από την Εταιρία Διαχείρισης Ειδών Μονοπωλίου Ελληνικού Δημοσίου «ΕΔΕΜΕΔ», κατά τον οποίο ελάμβαναν σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως, θεωρείται ως χρόνος πραγματικής και συντάξιμης υπηρεσίας στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΕΤΕΑΜ, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι επιστρέψουν τις συντάξεις που έλαβαν κατά το χρόνο αυτό και καταβάλλουν τυχόν μη καταβληθείσες κατά το ως άνω χρονικό διάστημα εισφορές για την κύρια και την επικουρική ασφάλιση.

Ο εν λόγω χρόνος θεωρείται χρόνος ασφάλισης και στον Ειδικό Λογαριασμό Πρόνοιας Προσωπικού ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στον οποίο έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες εισφορές για την καταβολή του εφάπαξ βοηθήματος.

Ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης μετά την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής.

Ο ως άνω χρόνος θεωρείται χρόνος ασφάλισης και στο ΕΤΕΑΜ για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης από τον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης του ΤΕΑΔΥ με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

Οι καταβληθείσες συντάξεις επιστρέφονται άτοκα σε τριαντα έξι (36) δόσεις μετά από αίτηση των ανωτέρω υπαλλήλων η οποία υποβάλλεται εντός ενός έτους από την ισχύ του παρόντος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΕΤΕΑΜ.

Τυχόν οφειλόμενες εισφορές, σύμφωνα με τα παραπάνω, εξοφλούνται εφάπαξ.

Σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου πριν από την ολοσχερή εξόφληση των δόσεων, οι υπόλοιπες δόσεις καταβάλλονται εφάπαξ.

Οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή και για όσους έχουν εξέλθει ήδη της υπηρεσίας.

Άρθρο 64

Ασφάλιση του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος

1. Από την 1.1.2011 η Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ) αναλαμβάνει και ενεργεί την κοινωνική ασφάλιση του προσωπικού της, ως προς τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης. Ασφαλιστέα πρόσωπα είναι αυτά που ορίζονται στο άρθρο 6 του Καταστατικού του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, (Β' 174, Απόφαση Υπουργού Εθνικής Οικονομίας 21545/1927), καθώς και στο άρθρο 2 του Καταστατικού του καταργούμενου με το άρθρο αυτό Μετοχικού Ταμείου ΤτΕ.

Από την ίδια ως άνω ημερομηνία παύει η ασφάλιση των ανωτέρω προσώπων στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και καταργείται το «Μετοχικό Ταμείο Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος». Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού τόσο του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, που είχε περιέλθει στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ βάσει των άρθρων 1 και 2 του ν. 3655/08 (Α' 58), όσο και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Τράπεζας της Ελλάδος, περιέρχεται αυτοδίκαια στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία αποτελεί καθολική διάδοχο αυτών, χωρίς την καταβολή οποιουδήποτε φόρου, τέλους ή δικαιώματος τρίτων. Η οικονομική επιβάρυνση του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η οποία προκύπτει από την ένταξη σε αυτόν του ΤΣΠ-ΤΕ κατά το χρονικό διάστημα από 1.8.2008 έως 31.12.2010 αφαιρείται από το μεταφερόμενο ενεργητικό υπέρ του κλάδου σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Το ύψος της οικονομικής επιβάρυνσης καθορίζεται με οικονομική μελέτη που εκπονείται από τη Διεύθυνση Αναλογιστικών μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το χρονικό διάστημα 1.1.2011 έως 28.2.2011.

Οι έως την 31.12.2010 συνταξιούχοι του πρώην ΤΣΠ/ΤΕ-ΙΚΑ/ΕΤΑΜ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος καθίστανται συνταξιούχοι της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία βαρύνεται στο εξής με την καταβολή των συντάξεών τους.

Ο καθορισμός του χρόνου ασφάλισης, το είδος και το ύψος των παροχών, το ύψος των εισφορών, ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης και οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης διέπονται αντιστοίχως από τις διατάξεις του καταστατικού του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ, όπως διαμορφώνονται με τις γενικές διατάξεις νόμων, τις διατάξεις του παρόντος νόμου, του Καταστατικού του «Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος» και τις γενικές διατάξεις νόμων.

Οι διατάξεις αυτές καθίστανται Καταστατικές διατάξεις της Τράπεζας της Ελλάδος, ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της, μεταφέρονται δε σε αυτήν όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ασφαλισμένων και συνταξιούχων των κλάδων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Οι καταστατικές αυτές διατάξεις, προσαρμοσμένες ως ανωτέρω, τροποποιούνται:

α) με απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, εγκρινόμενη από το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδος, προκειμένου για θέματα του Καταστατικού του Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τράπεζας της Ελλάδος

β) με απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος, εγκρινόμενη από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προκειμένου για καταστατικές διατάξεις του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ.

Για την εφαρμογή των διατάξεων που αφορούν στη μεταβολή ασφαλιστικού φορέα, η Τράπεζα της Ελλάδος θεωρείται Οργανισμός Ασφάλισης.

Χρόνος απασχόλησης στη ΓτΕ για τον οποίο χώρησε ασφάλιση στο πρώην ΤΣΠ-ΤΕ ή στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κατά το χρονικό διάστημα από 1.8.2008 μέχρι την 31.12.2010 καθώς και χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος στο πρώην ΤΣΠ-ΤΕ ή στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ λογίζεται ως διανυθείς στην ασφάλιση της Τράπεζας της Ελλάδος.

Εκκρεμείς δίκες που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις του πρώην ΤΣΠ/ΤΕ-ΙΚΑ/ΕΤΑΜ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Τράπεζας της Ελλάδος συνεχίζονται από την Τράπεζα της Ελλάδος, χωρίς να επέρχεται διακοπή δίκης. Δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ισχύουν έναντι της Τράπεζας της Ελλάδος.

Όπου από τις ισχύουσες γενικές διατάξεις νόμων ρυθμίζεται ζήτημα που αφορά τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ ή εν γένει των πρώην Ειδικών Ταμείων, η ρύθμιση αφορά και τους ασφαλισμένους και συνταξιούχους της Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Στην Τράπεζα της Ελλάδος συστήνεται «Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος», το οποίο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, έχει τριετή θητεία και αποτελείται από:

α) το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, ως Πρόεδρο, αναπληρούμενο από έναν Υποδιοικητή ή ένα μέλος του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας που υποδεικνύει το Συμβούλιο αυτό

β) έναν (1) υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων και έναν (1) υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών που ορίζονται, με τους αναπληρωτές τους, από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και τον Υπουργό Οικονομικών αντίστοιχα

γ) έναν (1) ανώτερο υπάλληλο της Τράπεζας της Ελλάδος, που υποδεικνύεται, με τον αναπληρωτή του, από το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδος

δ) δύο (2) εκπροσώπους των ασφαλισμένων, μέλη του προσωπικού της Τράπεζας της Ελλάδος, που υποδεικνύονται, με τους αναπληρωτές τους, από το Σύλλογο Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος και

ε) έναν εκπρόσωπο των συνταξιούχων, που υποδεικνύεται, με τον αναπληρωτή του, από το Σύλλογο Συνταξιούχων της Τράπεζας της Ελλάδος.

Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης μετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου ως Κυβερνητικός Επίτροπος υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ, προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης ή Τμήματος της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ο οποίος καλείται πάντοτε, επί ποινή ακυρότητας της συνεδρίασης, σε όλες τις συνεδριάσεις. Αρμοδιότητες του Κυβερνητικού Επιτρόπου είναι εκείνες που ορίζονται για τους κυβερνητικούς επιτρόπους στα Διοικητικά Συμβούλια των Ασφαλιστικών Οργανισμών από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις νόμων.

Οι συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης θεωρούνται ότι έγιναν νόμιμα και σε περίπτωση απουσίας του Κυβερνητικού Επιτρόπου ή του αναπληρωτή του, εφόσον αυτοί έχουν προσκληθεί κανονικά και δεν προσήλθαν.

Χρέη γραμματέα του Συμβουλίου Ασφάλισης εκτελεί υπάλληλος της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του με πράξη του Προέδρου.

Ο γραμματέας του Συμβουλίου Ασφάλισης επιλαμβάνεται της τήρησης των πρακτικών, τα οποία τηρούνται σε αριθμημένα φύλλα βιβλιοδετημένα στο τέλος κάθε

ημερολογιακού έτους, τηρεί ευρετήριο όλων των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφάλισης, συντάσσει και αποστέλλει με εντολή του Προέδρου τις προσκλήσεις στα μέλη αυτού και επιμελείται της κοινοποίησης των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφάλισης στον Πρόεδρο και στις αρμόδιες υπηρεσίες της Τράπεζας της Ελλάδος για την εκτέλεση αυτών.

Το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος εκλέγει στην πρώτη συνεδρίαση με μυστική ψηφοφορία των παρόντων μελών τον Αντιπρόεδρο, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο όταν απουσιάζει ή κωλύεται. Ο Αντιπρόεδρος διατηρεί το αξίωμά του εφόσον διατηρεί την ιδιότητα του μέλους. Σε περίπτωση έκπτωσης, θανάτου ή καθ' οιονδήποτε τρόπο αποχώρησης από το Συμβούλιο Ασφάλισης, ενεργείται νέα εκλογή για το υπόλοιπο της θητείας του εκπεσόντος, αποβιώσαντος ή αποχωρήσαντος Αντιπροέδρου.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος δεν εκτελούνται πριν από την επικύρωσή τους από αυτό. Σε κάθε συνεδρίαση επικυρώνονται τα πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασης, πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες το Συμβούλιο αποφασίζει την επικύρωσή τους αμέσως.

Για τη λειτουργία του Συμβουλίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδας συγκαλείται και συνεδριάζει στην έδρα της Τράπεζας της Ελλάδος.

Το Συμβούλιο Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδας καταρτίζει κανονισμό λειτουργίας, ο οποίος εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας της Ελλάδος.

3. Οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδος είναι οι εξής :

α) Καθορίζει την πολιτική δράσης του και αποφασίζει για όλα τα ζητήματα διοίκησης, οργάνωσης και διαχείρισης προς εκπλήρωση των σκοπών του, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

β) Εισηγείται προς το εποπτεύον Υπουργείο νομοθετικά μέτρα για τη βελτίωση ή τροποποίηση των καταστατικών διατάξεων.

γ) Εγκρίνει τον προϋπολογισμό, απολογισμό και ισολογισμό εκάστου οικονομικού έτους, καθώς και τις απαιτούμενες τροποποιήσεις του προϋπολογισμού κατά την εκτέλεσή του.

δ) Διαχειρίζεται την περιουσία του πρώην ΤΣΠ-ΤΕ και του καταργούμενου Μετοχικού Ταμείου Τράπεζας της Ελλάδος σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

ε) Αποφασίζει για την επενδυτική πολιτική και την εν γένει αξιοποίηση των κεφαλαίων, της κινητής και ακίνητης περιουσίας, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται από την εκάστοτε νομοθεσία.

στ) Μεριμνά για την είσπραξη των πόρων και αποφασίζει με βάση τις ισχύουσες διατάξεις για τις πάσης φύσεως παροχές.

ζ) Αποφασίζει για την εκτέλεση έργων, την εκπόνηση μελετών, την παροχή υπηρεσιών από τρίτους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ομάδες εργασίας, εξουσιοδοτώντας τον Πρόεδρο για την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

η) Αποφασίζει επί παντός θέματος σχετικά με τη δικαστική επιδίωξη οιασδήποτε αξιώσεως υπέρ ή κατά της Τράπεζας της Ελλάδος ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της σε κάθε δικαστήριο ανεξαρτήτως βαθμού και δικαιοδοσίας.

θ) Αποφασίζει για τη συμμετοχή του προσωπικού σε προγράμματα εκπαίδευσης, ενημέρωσης ή επιμόρφωσης.

ι) Αποφασίζει τη σύσταση πάγιας προκαταβολής για μικροδαπάνες, το ύψος αυτής, τις πιστώσεις, εις βάρος των οποίων επιτρέπεται η πληρωμή δαπανών από αυτή ως και τον ορισμό του υπολόγου διαχειριστή της.

ια) Εγκρίνει κάθε είδους δαπάνη για τη διενέργεια διαγωνισμών για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και εκτέλεση έργων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, καθορίζοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις των υποβαλλόμενων προσφορών. Δύναται, επίσης, σε εξαιρετικές περιπτώσεις να αναθέτει στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Ασφάλισης τη διενέργεια διαγωνισμών για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και εκτέλεση εργασιών μέχρι του ποσού που προβλέπεται για τους πρόχειρους διαγωνισμούς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ιβ) Αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά την εκτέλεση συμβάσεων προμηθειών και μισθώσεων ή την παράταση της ισχύος αυτών, τη χορήγηση προκαταβολών σε προμηθευτές, εφόσον προβλέπεται από τη σύμβαση, την κήρυξη προμηθευτών έκπτωτων και την κατάπτωση ή μη συμβατικών ρητρών, ως και την καταγγελία των σχετικών συμβάσεων.

ιγ) Αποφαίνεται επί ενστάσεων κατά πάσης φύσεως αποφάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της, εν όλω ή εν μέρει απορριπτικών.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται κάθε ζήτημα που τυχόν ανακύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 65

Υπαγωγή εργαζομένων Γενικής Τράπεζας και Τομέα «TEAM-N.Π.Δ.Δ.» στο ΕΤΕΑΜ

1. α) Με την επιφύλαξη της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του ν. 3371/2005, οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος, υπάγονται υποχρεωτικά, από την πρώτη του μεθεπομένου μήνα από το μήνα δημοσίευσης του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ). Το χορηγούμενο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Καταστατικού του ΤΑΠΓΤΕ εφάπαξ βοήθημα, διατηρείται και καταβάλλεται από το ΤΑΠΓΤΕ, το οποίο για το σκοπό αυτό δεν διαλύεται ούτε θίγεται η περιουσία του.

β) Εξαιρούνται από την υποχρεωτική υπαγωγή στο ΕΤΕΑΜ οι έμμισθοι δικηγόροι και μηχανικοί που υπηρετούν στη Γενική Τράπεζα, οι οποίοι λόγω της ιδιότητας τους έχουν ασφαλισθεί στους οικείους φορείς επικουρικής ασφάλισης, στους οποίους συνεχίζουν να ασφαλίζονται. Τα πρόσωπα αυτά με βάση το χρόνο ασφάλισής τους στο ΤΑΠΓΤΕ, δύναται, εφόσον πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, να ασφαλισθούν προαιρετικά στο ΕΤΕΑΜ, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τις ισχύουσες προϋποθέσεις του.

γ) Από της υπαγωγής των ανωτέρω προσώπων στο ΕΤΕΑΜ, η ασφαλιστική σχέση αυτών διέπεται από το σύνολο της νομοθεσίας του ΕΤΕΑΜ. Ο χρόνος ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί στο ΤΑΠΓΤΕ, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που έχει αναγνωρισθεί ή προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού του, θεωρείται χρόνος ασφάλισης του ΕΤΕΑΜ.

δ) Αναγνωρίσεις χρόνων σύμφωνα με το άρθρο 18 του Καταστατικού του ΤΑΠΓΤΕ, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς, συνεχίζονται στο ΕΤΕΑΜ μέχρι την ολοκλήρωσή τους.

ε) Από την πρώτη του επομένου μηνός από την υπαγωγή στο ΕΤΕΑΜ, οι καταβαλλόμενες συντάξεις του Κλάδου επανυπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν το ΕΤΕΑΜ. Για τον επανυπολογισμό οι συνταξιούχοι κατατάσσονται στην ασφαλιστική κλάση, που προκύπτει από το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξής τους και του συνόλου του χρόνου ασφάλισής τους στο ΤΑΠΓΤΕ, αφαιρουμένων των πάσης φύσεως επιδομάτων. Το ποσό της προκύπτουσας σύνταξης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, αποτελεί εφεξής την καταβαλλόμενη σύνταξη του ΕΤΕΑΜ, η οποία διέπεται από τη νομοθεσία αυτού, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 2434/1996 (Α' 188), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 3 του άρθρου 22 του ν. 3232/2004 (Α' 48). Το ΕΤΕΑΜ βαρύνεται εφεξής με την καταβολή των συντάξεων στους ανωτέρω συνταξιούχους, οι οποίες αυξάνονται σύμφωνα με τις αυξήσεις των συντάξεων του ΕΤΕΑΜ.

στ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΕΤΕΑΜ, δύναται να ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια που δεν καλύπτεται από τις ανωτέρω διατάξεις.

2. α) Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-N.Π.Δ.Δ.) του ΤΕΑΔΥ εντάσσεται στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ), από την 1^η του επόμενου μήνα μετά το μήνα δημοσίευσης του παρόντος νόμου.

β) Οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου Τομέα καθίστανται ασφαλισμένοι του ΕΤΕΑΜ και διέπονται, από την ένταξη και μετά, από τις καταστατικές διατάξεις του Ταμείου αυτού, καθώς και τις διατάξεις της γενικότερης νομοθεσίας, όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν.

γ) Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στον ανωτέρω Τομέα καθώς και ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος με βάση τις διατάξεις της νομοθεσίας του καθώς και της γενικότερης νομοθεσίας, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ.

δ) Οι συνταξιούχοι του εντασσόμενου Τομέα μέχρι την ημερομηνία της ένταξης, καθίστανται συνταξιούχοι του ΕΤΕΑΜ, το οποίο βαρύνεται εφεξής με την καταβολή των συντάξεών τους και διέπονται από τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας του.

ε) Αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί στον Τομέα «TEAM-N.Π.Δ.Δ.» μέχρι την ημερομηνία της ένταξής του στο ΕΤΕΑΜ και εκκρεμούν, κρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας, μέχρι την ημερομηνία αυτή, νομοθεσίας του.

στ) Οι πόροι που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία υπέρ του εντασσόμενου Τομέα, το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού που προέρχεται από αυτόν καθώς και η κινητή περιουσία του, περιέρχονται από την ημερομηνία της ένταξής του στο ΕΤΕΑΜ, ως καθολικού διαδόχου αυτού.

ζ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΤΕΑΜ, ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια που προκύπτει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

η) Οικονομικά ζητήματα μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του Τομέα «TEAM-N.Π.Δ.Δ.» του ΤΕΑΔΥ, τα οποία αφορούν χρονικές περιόδους πριν την ένταξή του στο ΕΤΕΑΜ, διευθετούνται μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΤΕΑΜ.

θ) Εκκρεμείς δίκες με διάδικο τον εντασσόμενο Τομέα του ΤΕΑΔΥ συνεχίζονται υπέρ ή κατά του ΕΤΕΑΜ, χωρίς διακοπή.

Η περίπτωση β) της παραγράφου 1 και η παρ. 4 του άρθρου 84 του ν. 3655/2008 (Α' 58), του νόμου αυτού καταργούνται από τότε που ίσχυσαν.

Άρθρο 66 **Ρυθμίσεις προσωπικού ΟΤΑ**

1. Το μόνιμο προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) που απασχολείται στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του ν. 3660/2008 (Α'78) εργασίες, το οποίο ασφαρίζεται για επικουρική σύνταξη στον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ υπόκειται, από το διορισμό ή τη μονιμοποίησή του στις ειδικότητες αυτές, στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς ποσοστού 2%, επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 0,75% στον εργοδότη και 1,25% στον ασφαλισμένο επί του ποσού των ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές για κύρια σύνταξη (βασικός μισθός και επίδομα ειδικής απασχόλησης).

Το προσωπικό που έχει προσληφθεί ή διορισθεί ή μονιμοποιηθεί στις ανωτέρω ειδικότητες μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου αυτού αναδρομικά, ύστερα από αίτησή του, καταβάλλοντας την ανωτέρω πρόσθετη ειδική εισφορά επιμεριζόμενη κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο.

2. Το ανωτέρω προσωπικό, που συμπληρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης με τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων και συνταξιοδοτείται για κύρια σύνταξη από το Δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (Α' 78), δικαιούται επικουρική σύνταξη από τον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, εφόσον έχει συμπληρώσει τις ίδιες προϋποθέσεις που απαιτούνται κάθε φορά από το Δημόσιο. Ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης συμπληρώνεται και με χρόνο ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε σε άλλο επικουρικό φορέα σε καθεστώς ΒΑΕ, σύμφωνα με τις περί διαδοχικής ασφάλισης διατάξεις.

Η συνταξιοδότηση πραγματοποιείται μετά από αναγνώριση και εξαγορά του ελάχιστου αριθμού ετών ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα που απαιτούνται κάθε φορά από το Δημόσιο για τη συνταξιοδότηση με τις προϋποθέσεις αυτές. Η αναγνώριση και εξαγορά πραγματοποιείται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο του ποσοστού εισφοράς 2% επί του ποσού των ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές για την κύρια σύνταξη. Η εξόφληση του προκύπτοντος ποσού πραγματοποιείται, είτε εφάπαξ με έκπτωση 15%, είτε σε εξήντα (60) μηνιαίες ισόποσες άτοκες δόσεις. Σε περίπτωση συνταξιοδότησης καταβάλλεται το 1/3 του ποσού εφάπαξ και το υπόλοιπο εξοφλείται σε σαράντα (40) μηνιαίες δόσεις, το οποίο παρακρατείται κατά μήνα από τη σύνταξη του συνταξιούχου.

3. Δικαίωμα συνταξιοδότησης από τον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, έχουν και τα πρόσωπα τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί από το Δημόσιο με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΤΕΑΔΥ, οικονομική μελέτη και γνώμη του ΣΚΑ, ρυθμίζεται κάθε θέμα που κρίνεται απαραίτητο για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 67

Ασφάλιση συντακτών ηλεκτρονικών εφημερίδων

1. Στην ασφάλιση του Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης και του Λογαριασμού Ανεργίας Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης των οικείων κλάδων του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης υπάγεται υποχρεωτικά το προσωπικό που απασχολείται με μία από τις ειδικότητες όπως αυτές ορίζονται στις παρ. 6 και 7 του άρθρου 5 του π.δ. 284/1974 (Α' 101)_κατά κύριο επάγγελμα με σχέση εξαρτημένης εργασίας με μισθό, σε σελίδα ή πύλη του διαδικτύου που διατηρούν οι ημερήσιες εφημερίδες που εκδίδονται στους νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης καθώς και σε επιχειρήσεις οι οποίες εδρεύουν στην Ελλάδα και έχουν ως αποκλειστική δραστηριότητα την παροχή, μέσω διαδικτύου, οπτικοακουστικού περιεχομένου, εφόσον το περιεχόμενο αυτό έχει ενημερωτικό χαρακτήρα, είναι πρωτογενές, παρέχεται σε καθημερινή βάση και συνεχή ροή και περιλαμβάνει ειδήσεις, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτιστικά, αθλητικά γεγονότα, εκδηλώσεις, καθώς και άρθρα σχόλια, συνεντεύξεις ή συζητήσεις για τα θέματα αυτά.

Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του π.δ 284/1974 (101 Α) εφαρμόζονται και στα πρόσωπα της παραγράφου αυτής.

Για την ασφάλιση των παραπάνω εργαζομένων στον Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά 7,5% και εισφορά ασφαλισμένου 8,5% και στον Λογαριασμό Ανεργίας Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά 2%. Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται στο σύνολο των αποδοχών που λαμβάνουν οι ασφαλισμένοι από τη συγκεκριμένη απασχόλησή τους και σε καμιά περίπτωση σε αποδοχές κατώτερες αυτών που προβλέπονται κάθε φορά από τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπογράφεται μεταξύ Ε.Ι.Η.Ε.Α και Ε.Σ.Η.Ε.Α. για τους συντάκτες και από τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας μεταξύ Ε.Π.Η.Ε.Α. και Ε.Ι.Η.Ε.Α. για το προσωπικό.

2. Διαφημίσεις ή με πληρωμή δημοσιεύματα που προβάλλονται ή καταχωρούνται στην ηλεκτρονική σελίδα ή πύλη του διαδικτύου που διατηρούν οι αναφερόμενες στην προηγούμενη παράγραφο επιχειρήσεις, υπόκεινται στην επιβάρυνση αγγελιοσήμου, στο ίδιο ποσοστό που προβλέπεται κάθε φορά για τους τηλεοπτικούς σταθμούς, το οποίο κατανέμεται στους φορείς και κατά την ίδια αναλογία που καθορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν.1866/99 (222 Α), της παραγράφου 1^α του άρθρου 14 του ν.1989/91(Α' 192) και της παραγράφου 5 του άρθρου 11 του ν.3021/2002 (Α' 143).

Το αγγελιόσημο βαρύνει άμεσα τον διαφημιζόμενο ή τον διαφημιστή που μεσολαβεί κατ'εντολή του διαφημιζόμενου και κατατίθεται από τους υπόχρεους σε λογαριασμό με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Αγγελιοσήμου Διαδικτύου» που τηρείται στην ίδια Τράπεζα στην οποία κατατίθεται το αγγελιόσημο και των άλλων μέσων ενημέρωσης .

3. Οι διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 2429/1996 (155^Α) και της αριθ.1086567/40/Τ και ΕΦ/29-7-1996 (Β 689) απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή στις επιχειρήσεις της παραγράφου 1.

Άρθρο 68

Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών

1. Όταν το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ν.π.δ.δ), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ο.τ.α), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημοσίου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, αναθέτουν ή προκηρύσσουν διαγωνισμό για παροχή υπηρεσιών καθαρισμού ή φύλαξης, οφείλουν να ζητούν από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών ή φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:

- α) Τον αριθμό των εργαζομένων
- β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας
- γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι
- δ). Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων
- ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά
- στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.

Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών ή φύλαξης (εργολάβοι) πρέπει, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Επιπροσθέτως, οφείλουν να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι.

2. Στη σύμβαση που συνάπτουν οι υπηρεσίες, οι φορείς και οι οργανισμοί της παραγράφου 1 με τους εργολάβους, περιλαμβάνονται τα στοιχεία α έως στ της προηγούμενης παραγράφου καθώς και ειδικός όρος για την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου. Όταν δεν αναγράφονται τα ανωτέρω στοιχεία και όροι, η σύμβαση ακυρώνεται και απορρίπτεται η δαπάνη πληρωμής.

3. Εργολάβος που αναθέτει την εκτέλεση του έργου ή μέρος του έργου σε υπεργολάβο, υποχρεούται άμεσα να ενημερώνει εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Ο εργολάβος και ο υπεργολάβος ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έναντι των εργαζομένων για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών.

4. Όταν οι υπηρεσίες ή οι επιτροπές παρακολούθησης καλής εκτέλεσης του έργου του αποδέκτη των υπηρεσιών, διαπιστώνουν παραβάσεις των όρων του παρόντος άρθρου κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου, η σύμβαση καταγγέλλεται. Όταν οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση δεν ικανοποιούνται, καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζόμενους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.

5. Στις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα άτομα και υποχρεούνται από την κείμενη νομοθεσία, τον οργανισμό ή τον κανονισμό τους να προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη, εφαρμόζονται οι προηγούμενες παράγραφοι. Όταν δεν έχουν τέτοια υποχρέωση και συνάπτουν

σύμβαση εργολαβίας του περιεχομένου της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

6. Όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διαπιστώνουν παραβάσεις που αφορούν την αδήλωτη εργασία, την παράνομη απασχόληση αλλοδαπών ή παραβάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, ενημερώνουν εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Επίσης, τον ενημερώνουν εγγράφως για τις πράξεις επιβολής προστίμου που αφορούν τις ανωτέρω διαπιστωθείσες παραβάσεις. Για τους φορείς της παραγράφου 1, η επιβολή δεύτερης κύρωσης στον εργολάβο από τα ίδια όργανα θεωρείται υποτροπή και οδηγεί υποχρεωτικά α) στην καταγγελία της σύμβασης και β) επιφέρει, από τον χρόνο επιβολής της δεύτερης κύρωσης, τον αποκλεισμό του εν λόγω εργολάβου από δημόσιους διαγωνισμούς για τρία (3) χρόνια.

7. Ο εργολάβος υποχρεούται να εφοδιάζει τους εργαζόμενους με αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα αυτής όταν απασχολούνται εκτός της έδρας της επιχείρησης.

Άρθρο 69

Παροχές ασθένειας ανέργων ελευθέρων επαγγελματιών και εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού

1. Στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) συστήνεται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Επαγγελματιών (Ε.Λ.Ε.)» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η κάλυψη δαπανών για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη των ελευθέρων επαγγελματιών, μετά τη διακοπή του επαγγέλματός τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 8 του άρθρου δεύτερου του ν.3845/2010 (Α 65). Πόροι του λογαριασμού είναι το 60% της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, οι τόκοι των κεφαλαίων του λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία.

2. Στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.) συστήνεται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Επαγγελματικής Εστίας (Ε.Λ.Ε.Ε.)» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Πόροι του λογαριασμού είναι το 40% της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, μέρος της εισφοράς συνταξιούχων της παραγράφου 6 του παρόντος, οι τόκοι των κεφαλαίων του λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία. Ο σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η οργάνωση και η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού, διακοπών και εκδρομών. Δικαιούχοι των παροχών του λογαριασμού είναι οι ασφαλισμένοι του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), οι οποίοι είναι ταμειακά ενήμεροι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για συμμετοχή στις παροχές, οι συνταξιούχοι του οργανισμού, καθώς και τα μέλη οικογενείας ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε καθορίζεται για κάθε έτος ο αριθμός των δικαιούχων που εντάσσονται στα προγράμματα και στις παροχές, οι προϋποθέσεις, τα κριτήρια επιλογής

τους καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση των σκοπών της παρούσης παραγράφου.

3. Για την κάλυψη των παραπάνω παροχών, θεσπίζεται ατομική μηνιαία εισφορά ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ ύψους πέντε (5) ευρώ, η οποία συνεισπράττεται με τις τακτικές εισφορές του Οργανισμού, κατανέμεται σε ποσοστό 60% υπέρ του Ε.Λ.Ε. και 40% υπέρ του ΕΛ.Ε.Ε. και αποδίδεται σε αυτούς μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. ανά τετράμηνο με την ολοκλήρωση της είσπραξης της εισφοράς κάθε δεύτερου διμήνου του οργανισμού αυτού.

4. Τα της λογιστικής οργάνωσης, διαχείρισης, κατάρτισης ισοζυγίων, προϋπολογισμών, ισολογισμών, απολογισμών, διενέργειας προμηθειών αγαθών και υπηρεσιών αναγκαίων για τη λειτουργία των λογαριασμών των παρ. 1 και 2 του παρόντος, διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τον Ο.Α.Ε.Δ. και τον Ο.Ε.Ε. αντίστοιχα.

5. Θεσπίζεται μηνιαία εισφορά ένα (1) ευρώ, η οποία παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες από τον ΟΑΕΕ συντάξεις δώδεκα (12) μηνών και αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό Επαγγελματικής Εστίας (Ε.Λ.Ε.Ε.), με σκοπό τη συμμετοχή των συνταξιούχων του Οργανισμού στα προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και την οικονομική ενίσχυση της Ομοσπονδίας και των Σωματείων Συνταξιούχων του ΟΑΕΕ. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο τρόπος διάθεσης της εισφοράς αυτής καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσης παραγράφου.

Άρθρο 70

Μεικτά κλιμάκια ελέγχου χημικών του Γενικού Χημείου του Κράτους και των Τεχνικών Υγειονομικών Επιθεωρητών του ΣΕΠΕ

1. Οι έλεγχοι που διενεργούνται στις επιχειρήσεις και γενικότερα στους χώρους εργασίας, τόσο από τους υπαλλήλους (χημικούς και χημικούς μηχανικούς) του Γενικού Χημείου του Κράτους (ΓΧΚ), σύμφωνα με την ΥΑ 450/2008 (Β' 2553), όσο και από τους Τεχνικούς και Υγειονομικούς Επιθεωρητές Εργασίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ), σύμφωνα με το ν. 2639/1998 (Α' 205), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, δύνανται να διενεργούνται και από μεικτά κλιμάκια ελέγχου, αποτελούμενα από υπαλλήλους και των δύο παραπάνω Υπηρεσιών.

2. Ο σχεδιασμός, προγραμματισμός, συντονισμός και η συγκρότηση των παραπάνω μεικτών κλιμακίων ελέγχου γίνεται με τη συνεργασία των Προϊσταμένων των Περιφερειακών Χημικών Υπηρεσιών (ΧΥ) του ΓΧΚ αφενός και των Προϊσταμένων των Κέντρων Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) του ΣΕΠΕ αφετέρου, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους.

3. Μετά την περάτωση του κοινού ελέγχου, οι υπάλληλοι του ΓΧΚ και οι Τεχνικοί και Υγειονομικοί Επιθεωρητές Εργασίας του ΣΕΠΕ προβαίνουν αυτοτελώς σε όλες τις νόμιμες ενέργειες, όπως αυτές προβλέπονται από τις αρμοδιότητες της κάθε υπηρεσίας.

Άρθρο 71

Ρυθμίσεις για το προσωπικό της εταιρείας Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε.

1. Το προσωπικό που υπηρετεί με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στην εταιρεία με την επωνυμία Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε. κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μπορεί να μεταφέρεται με αίτησή του, που υποβάλλεται εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, σε Υπηρεσίες του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) ή Οργανισμών ή Εταιριών που υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και να κατατάσσεται σε αντίστοιχες κενές θέσεις με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπό τον όρο ότι έχει τα προσόντα που προβλέπονται για τις θέσεις αυτές και με τις αποδοχές και τους όρους απασχόλησης που προβλέπονται για τις θέσεις αυτές. Αν δεν υπάρχουν κενές θέσεις, η κατάταξη γίνεται σε θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αντίστοιχης βαθμίδας, οι οποίες συστήνονται αυτοδικαίως με απόφαση του αρμοδίου Υπουργού κατά ειδικότητα και αριθμό ίσο με τον αριθμό των προσώπων που θα καταταγούν σε αυτές. Στο μεταφερόμενο προσωπικό ουδεμία αποζημίωση οφείλεται από οποιαδήποτε αιτία. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία κατανομής των κενών θέσεων, των θέσεων που συστήνονται καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος.

2. Στην ρύθμιση αυτή δεν περιλαμβάνονται: α) το προσωπικό που τελεί υπό σχέση έμμισθης εντολής, το οποίο μετά τη λύση της εταιρείας απολύεται με καταβολή των τυχόν προβλεπομένων από το νόμο αποζημιώσεων και β) το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση στην εταιρεία, το οποίο μετά τη λύση της εταιρείας, επανέρχεται στις οργανικές θέσεις που κατείχε.

3. Μετά τη λύση της εταιρείας και τη θέση της σε εκκαθάριση, περιορισμένος αριθμός μελών του προσωπικού και πάντως όχι περισσότερων των δέκα (10) ατόμων των παρ. 1 και 2 του παρόντος, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της εταιρείας και ύστερα από πρόταση των εκκαθαριστών, μπορεί να μείνει στη διάθεση των εκκαθαριστών για όσο διάστημα διαρκεί η εκκαθάριση ή να απασχοληθεί με διαφορετικούς όρους, αποκλειστικά για τις ανάγκες της εκκαθάρισης.

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 1 του ν. 2819/2000 (Α' 84) καταργείται.

Άρθρο 72

Αμοιβή εμπειρογνομόνων και αξιολογητών που συμμετέχουν σε επιτροπές και ομάδες εργασίας των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ

Η περίπτωση γ της παραγράφου 8 του άρθρου 19 του ν. 3614/2007 (Α' 267) αντικαθίστανται ως εξής :

«(γ) το είδος των αμειβόμενων επιτροπών ή ομάδων εργασίας, το πλαίσιο και τα ανώτατα όρια της αποζημίωσης των μελών των ως άνω επιτροπών ή ομάδων εργασίας, των εμπειρογνομόνων και των αξιολογητών. Μέχρι την έκδοση της κοινής Υπουργικής Απόφασης του πρώτου εδαφίου, ο καθορισμός της

αποζημίωσης των αξιολογητών στο πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων του ΕΣΠΑ θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (Α' 297), αναδρομικά από την έναρξη υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ και κατά παρέκκλιση του άρθρου 40 του ν. 849/1978 (Α' 232). Τυχόν πρόσθετες αμοιβές, που καταβάλλονται σε στελέχη των ειδικών υπηρεσιών λόγω συμμετοχής τους σε επιτροπές ή ομάδες εργασίας, δεν δύναται να υπερβαίνουν ετησίως το ένα όγδοο (1/8) των αποδοχών του προηγούμενου έτους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 73

Διαδικασία Προσφυγής στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας

Το άρθρο 16 του ν.1876/1990 (Α' 27) αντικαθίσταται ως εξής:

« Διαιτησία

1. Προσφυγή στη διαιτησία μπορεί να γίνεται:

- α) Σε οποιοδήποτε στάδιο των διαπραγματεύσεων με κοινή συμφωνία των μερών.
- β) Μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, εφόσον το άλλο αρνήθηκε τη μεσολάβηση.
- γ) Μονομερώς από συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων, εφόσον αποδέχονται την πρόταση του μεσολαβητή που απορρίπτει ο εργοδότης και δεν αφορά πρόταση για κλαδική, επιχειρησιακή ή ομοιοεπαγγελματική σύμβαση εργασίας.

2. Η απόφαση του διαιτητή εξομοιώνεται με συλλογική σύμβαση εργασίας και ισχύει από την επομένη της υποβολής της αίτησης για μεσολάβηση.

3. Ο διαιτητής επιλέγεται με κοινή συμφωνία των μερών από τον ειδικό κατάλογο διαιτητών και, σε περίπτωση ασυμφωνίας, με κλήρωση και οφείλει να αναλάβει τα καθήκοντα του εντός πέντε (5) ημερών το αργότερο.

4. Ο διαιτητής μελετά όλα τα στοιχεία και πορίσματα που συγκεντρώθηκαν στο στάδιο της μεσολάβησης ή που συγκεντρώνονται κατά τη φάση της διαιτησίας εάν δεν προηγήθηκε μεσολάβηση και έχει τα ίδια δικαιώματα με το μεσολαβητή.

5. Η διαιτητική απόφαση εκδίδεται σε δέκα (10) ημέρες από την ανάληψη των καθηκόντων του διαιτητή, αν προηγήθηκε μεσολάβηση, και σε διάστημα τριάντα (30) ημερών αν δεν προηγήθηκε.»

Άρθρο 74

Εκλογή Μεσολαβητών-Διαιτητών

Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 17 του ν.1876/1990 (Α' 27) αντικαθίσταται ως εξής:

« 2. Συστήνονται ξεχωριστά σώματα μεσολαβητών και διαιτητών. Το κάθε ένα από τα σώματα αυτά αποτελείται κατά μέγιστο αριθμό από δέκαπέντε (15) τακτικά μέλη και από πέντε (5) αναπληρωματικά μέλη.

Οι Διαιτητές και οι μεσολαβητές ασκούν δημόσιο λειτούργημα χωρίς να έχουν την ιδιότητα του δημόσιου υπαλλήλου και απολαμβάνουν πλήρους ανεξαρτησίας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, τα οποία οφείλουν να εκτελούν με αντικειμενικότητα.

Στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ) προσλαμβάνονται με τριετή θητεία που είναι ανανεώσιμη.

Οι υποψήφιοι μεσολαβητές και διαιτητές πρέπει:

α) Να έχουν συμπληρώσει το 30^ο έτος της ηλικίας τους.

β) Να έχουν πτυχίο Α.Ε.Ι. νομικών ή οικονομικών επιστημών ή συναφών σπουδών.

γ) Να έχουν αποδεδειγμένη εμπειρία σε θέματα εργασιακών σχέσεων.

Προτιμώνται όσοι από τους υποψηφίους έχουν μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών και σχετικές δημοσιεύσεις ιδίως σε θέματα εργασιακών σχέσεων.

Το διοικητικό συμβούλιο του ΟΜΕΔ μπορεί με κανονισμό να καθορίσει επί πλέον προσόντα από όσα αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΜΕΔ με πράξη του προβαίνει σε δημόσια προκήρυξη των ανωτέρω θέσεων.

Οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν βιογραφικό σημείωμα, τους τίτλους σπουδών, τις σχετικές δημοσιεύσεις και ό,τι άλλο καθορίζεται με την προκήρυξη στις υπηρεσίες του ΟΜΕΔ.

Η επιλογή των μεσολαβητών και των διαιτητών γίνεται με ομόφωνη γνώμη των Προέδρων της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕΒΕΕ, και της ΕΣΕΕ, ή των από αυτούς οριζομένων, νόμιμων αντικαταστατών τους.

Ο πίνακας των ορισθέντων ως μεσολαβητών και διαιτητών υποβάλλεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΜΕΔ, το οποίο προβαίνει στο διορισμό τους.

Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και στην περίπτωση ανανέωσης της θητείας των μεσολαβητών ή των διαιτητών.

3. Με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έπειτα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΜΕΔ ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. »

Άρθρο 75

Ρύθμιση θεμάτων εργασιακών σχέσεων

1. Τα όρια, των εδαφίων α και β της παραγράφου 2 του ν.1387/83 (Α'110), πέρα από τα οποία οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές, καθορίζονται ως εξής:

α) Μέχρι έξι (6) εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν είκοσι (20) έως εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

β) Ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) του προσωπικού και μέχρι τριάντα (30) εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, που απασχολούν πάνω από εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

2. Σύμβαση μισθωτού με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, διάρκειας πέραν των δύο μηνών, δύναται να καταγγελθεί κατόπιν προηγούμενης έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη, ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) μήνες έως δύο (2) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση ενός (1) μηνός πριν την απόλυση.

β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) χρόνια συμπληρωμένα έως πέντε (5) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση δύο (2) μηνών πριν την απόλυση.

γ. Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από πέντε (5) χρόνια συμπληρωμένα έως δέκα (10) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τριών (3) μηνών πριν την απόλυση.

δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δέκα (10) χρόνια συμπληρωμένα έως δεκαπέντε (15) χρόνια , απαιτείται προειδοποίηση τεσσάρων (4) μηνών πριν την απόλυση

ε) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δεκαπέντε (15) χρόνια συμπληρωμένα έως είκοσι (20), απαιτείται προειδοποίηση πέντε (5) μηνών πριν τη λύση της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας.

στ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από είκοσι (20) χρόνια συμπληρωμένα και άνω, απαιτείται προειδοποίηση εξ (6) μηνών πριν τη λύση της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας.

Εργοδότης ο οποίος δεν κάνει χρήση της δυνατότητας έγγραφης προειδοποίησης καταβάλλει στον απολυόμενο την αποζημίωση που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/1920 (Α' 67) και 3198/1955 (Α' 98).

Εργοδότης που προειδοποιεί εγγράφως τον εργαζόμενο κατά τα ανωτέρω, καταβάλλει στον απολυόμενο την αποζημίωση, που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας για τα χρόνια εργασίας που έχει συμπληρώσει ο απολυόμενος, σε περίπτωση καταγγελίας κατόπιν προειδοποίησης.

3. Όταν η αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας υπερβαίνει τις αποδοχές δύο (2) μηνών, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει κατά την απόλυση μέρος της αποζημίωσης που αντιστοιχεί στις αποδοχές δύο μηνών. Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε διμηνιαίες δόσεις, κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τις αποδοχές δύο μηνών, εκτός και αν το ποσό που υπολείπεται για την εξόφληση του συνόλου της αποζημίωσης είναι μικρότερο. Η πρώτη δόση καταβάλλεται την επομένη της συμπλήρωσης διμήνου από την απόλυση. Κάθε άλλη ρύθμιση που είναι αντίθετη με την παρούσα καταργείται.

4. Εργαζόμενοι ηλικίας 55 έως 64 ετών των οποίων η σύμβαση εργασίας καταγγέλλεται, ανεξάρτητα αν πρόκειται για ομαδικές ή μεμονωμένες απολύσεις, εφόσον παραμένουν άνεργοι, έχουν το δικαίωμα της αυτασφάλισης, η οποία ασκείται εντός διμήνου από την καταγγελία, στην οποία υποχρεούται ο εργοδότης που τους απέλυσε να συμμετέχει με:

α) Το πενήντα τοις εκατό (50%) του κόστους της αυτασφάλισης για ασφαλισμένους ηλικίας 55 ετών έως 60 ετών και για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια.

β) Το ογδόντα τοις εκατό (80%) του κόστους της αυτασφάλισης για ασφαλισμένους 60 ετών συμπληρωμένων έως 64 ετών και για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια.

5. Με σκοπό την κάλυψη του λοιπού κόστους αυτασφάλισης των ασφαλισμένων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταρτίζει και να υλοποιεί ειδικά προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης, με τα οποία θα προβλέπεται:

α. Η ανάληψη του υπολειπόμενου κόστους αυτασφάλισης, για όσο χρόνο υφίσταται υποχρέωση καταβολής από τον εργοδότη και για ποσοστό 50% ή 20% του κόστους αυτασφάλισης.

β. Η ένταξη του συνόλου αυτής της κατηγορίας των απολυομένων στα προγράμματα εργασίας των μακροχρόνια ανέργων ηλικίας 55 έως 64 ετών για εργασία στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (Α' 101) κατά παρέκκλιση του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 (Α'234).

Η δαπάνη για τα ανωτέρω προγράμματα βαρύνει τον κλάδο ΛΑΕΚ.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης του ΛΑΕΚ, που εγκρίνεται από το Δ.Σ. του ΟΑΕΔ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η δυνατότητα επιμήκυνσης σε εξαιρετικές περιπτώσεις του χρόνου της τριετούς κάλυψης των δαπανών αυτασφάλισης με πόρους του ΛΑΕΚ, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

6. Με σκοπό τη διατήρηση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων ηλικίας 55 έως 64 ετών, ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταρτίζει προγράμματα σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν.3833/2010 (Α' 40) και των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

7. Στις περιπτώσεις των εδαφίων α και β της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, ο αριθμός των απολυομένων ηλικίας 55 έως 64 ετών, δεν μπορεί να υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού αριθμού των απολυομένων. Τυχόν κλάσμα στρογγυλοποιείται στον πλησιέστερο ακέραιο.

8. Οι εργοδότες που προσλαμβάνουν νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας ηλικίας κάτω των 25 ετών και τους αμείβουν με το ογδόντα τέσσερα τοις εκατό (84%) του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, αυτοδικαίως εντάσσονται σε πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για την επιχορήγηση των ασφαλιστικών εισφορών που βαρύνουν τους ως άνω νεοπροσλαμβανόμενους και αφορούν σε όλους τους κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στην επικουρική ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ ή άλλων επικουρικών ταμείων καθώς και στις ασφαλιστικές εισφορές που το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εισπράττει ή συνεισπράττει υπέρ Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφάλισης, υπό τον όρο ότι οι εργοδότες θα καταβάλλουν στους νεοπροσλαμβανόμενους, ως μέρος των καθαρών αποδοχών τους, ποσό αντίστοιχο με εκείνο που ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει να καταβάλει στους ανωτέρω ασφαλιστικούς φορείς, προκειμένου να καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τους νεοπροσλαμβανόμενους.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του ΔΣ του ΟΑΕΔ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

9. Μεταξύ εργοδοτών και ατόμων που έχουν συμπληρώσει το 15^ο έτος έως και το 18^ο έτος της ηλικίας τους, δύνανται να καταρτίζονται ειδικές συμβάσεις μαθητείας, μέχρι ενός (1) έτους, με σκοπό την απόκτηση δεξιοτήτων. Οι εν λόγω μαθητευόμενοι λαμβάνουν το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του κατώτατου ημερομισθίου ή μισθού της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε) και ασφαλίζονται στον κλάδο ασφάλισης ασθενείας σε είδος και ένα τοις εκατό (1%) κατά του κινδύνου ατυχήματος. Για τους έχοντες συμπληρώσει το 16^ο έτος ηλικίας η μαθητεία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την ημέρα και τις σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει το 16^ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και όσοι φοιτούν σε γυμνάσια, λύκεια κάθε τύπου ή τεχνικές επαγγελματικές σχολές δημόσιες ή ιδιωτικές αναγνωρισμένες από το κράτος, δεν μπορεί να μαθητεύουν περισσότερο από έξι (6) ώρες την ημέρα και τριάντα (30) ώρες την εβδομάδα. Απαγορεύεται η μαθητεία να πραγματοποιείται από την 22^α ώρα μ.μ. έως και την 6^η π.μ. της επομένης ημέρας. Τα άτομα αυτά, με εξαίρεση τις διατάξεις για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, δεν υπόκεινται στις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

10. Οι παράγραφοι 1, 3 και 5 του άρθρου 1 του ν. 3385/05 (Α΄210) αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα, ο εργαζόμενος μπορεί να απασχολείται πέντε (5) επιπλέον ώρες την εβδομάδα κατά την κρίση του εργοδότη (υπερεργασία). Οι ώρες αυτές υπερεργασίας (41η, 42η, 43η, 44η, 45η ώρα) αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά είκοσι τοις εκατό (20%) και δεν συνυπολογίζονται στα επιτρεπόμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, όρια υπερωριακής απασχόλησης. Για όσους εργαζομένους ισχύει σύστημα εργασίας έξι (6) εργάσιμων ημερών την εβδομάδα η σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο υπερεργασία ανέρχεται σε οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα (από 41η έως 48η ώρα)».

«3. Μισθωτοί απασχολούμενοι υπερωριακά δικαιούνται για κάθε ώρα νόμιμη υπερωρίας και μέχρι τη συμπλήρωση εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά σαράντα τοις εκατό (40%). Η αμοιβή για την πέραν των εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως νόμιμη υπερωριακή απασχόληση είναι το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά εξήντα τοις εκατό (60%)».

«5. Για κάθε ώρα κατ' εξαίρεση υπερωρίας ο μισθωτός δικαιούται αποζημίωση ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά ογδόντα τοις εκατό (80%)».

11. Η παράγραφος 4 του άρθρου 8 του ν.δ. 515/1970 (Α΄95) η οποία προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 264/1973 (Α΄342) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδονται κάθε φορά μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, δύναται να χορηγείται κατά περιπτώσιν άδεια υπερωριακής απασχόλησης των μισθωτών όλων των επιχειρήσεων και εργασιών εν γένει, καθώς και του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ. επί πλέον των για κάθε κατηγορία επιτρεπόμενων ανωτάτων ορίων υπερωριακής απασχόλησης, στις περιπτώσεις:

α) επείγουσας φύσης εργασίας, η εκτέλεση της οποίας κρίνεται απολύτως επιβαλλόμενη ως μη επιδεχόμενη αναβολή,

β) εξαιρετικά επείγουσας εξυπηρέτησης των Ενόπλων Δυνάμεων, του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ.

Για την κατά τα ανωτέρω υπερωριακή απασχόληση το ωρομίσθιο των μισθωτών καταβάλλεται αυξημένο κατά εξήντα τοις εκατό (60%).»

Άρθρο 76 **Καταργούμενες διατάξεις**

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του α.ν.1846/1951 καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν.825/1978 και των παραγράφων 2,3 και 4 του άρθρου 143 του ν.3655/2008 καταργούνται από 1.1.2011.
3. Οι διατάξεις των άρθρων 49-55 και 61 του ν.2676/1999 (Α΄ 1) και του άρθρου 19 του ν.3833/2010 καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 3586/2007 (Α' 151) καταργούνται και η παράγραφος 9 αναριθμείται σε 8.
5. Οι διατάξεις των άρθρων 12, 18 και 20 του ν. 3586/2007 (Α' 151) καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.
6. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης α και του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β της παρ. 3, των παραγράφων 4, 5 και της περίπτωσης α της παραγράφου 7 του άρθρου 144 του ν.3655/2008 καταργούνται.
7. Οι διατάξεις των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 1 και του β' εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.3232/2004 (Α' 48) καταργούνται.
8. Κάθε διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Άρθρο 77 **ΈΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΚΤΥΩΝ
Δ. ΡΕΠΠΑΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Μ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Α. ΚΑΤΣΕΛΗ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Κ. ΜΠΑΤΖΕΛΗ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Ακολούθησε διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών του Σώματος κατά την οποία διατυπώθηκε ομόφωνα η άποψη της Ολομέλειας ότι, με την παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος καθιερώνεται η αρχή της ειδικότητας των συνταξιοδοτικών νομοσχεδίων, με συνέπεια τα νομοσχέδια που αποστέλλονται

για γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο και αναφέρονται στην απονομή σύνταξης και τις προϋποθέσεις της, των υπαγομένων στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007) τακτικών υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., καθώς και των Στρατιωτικών γενικά, πρέπει να είναι ειδικά ή τουλάχιστον οι συνταξιοδοτικές διατάξεις που αφορούν τους ανωτέρω, να περιλαμβάνονται σε ειδικό κεφάλαιο του νομοσχεδίου και όχι να είναι διάσπαρτες μέσα σ' αυτό, άλλως παραβιάζεται η ως άνω αρχή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος.

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Γεώργιος Σχοινιωτάκης, διατύπωσε την, επί των ως άνω διατάξεων του νομοσχεδίου, έγγραφη γνώμη του ως ακολούθως :

«1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

α) Το δίλημμα που τίθεται με τα μέτρα που λαμβάνονται με το νέο ασφαλιστικό σύστημα (Ν.Α.Σ.) επί του οποίου καλείστε να γνωμοδοτήσετε είναι αν θα επιτραπεί ή θα αποτραπεί η προ των θυρών διαφαινόμενη ανικανότητα ικανοποίησης των απαιτήσεων των ασφαλισμένων που επί σειράν ετών καταβάλουν τις εισφορές τους στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία για να μπορέσουν την κρίσιμη στιγμή της συνταξιοδότησής τους (άμεσα και έμμεσα δικαιούχοι) ν' αντιμετωπίσουν με αξιοπρέπεια τις άμεσες ανάγκες της υπόλοιπης ζωής τους ή θα υποχρεωθούν να διαβιούν μέσα στην πείνα και τη δυστυχία, ιδίως οι μικροσυνταξιούχοι των 1.000 € και κάτω.

Με την πρώτη ματιά στο κείμενο του νέου ασφαλιστικού συστήματος και των συναφών διατάξεων δίδεται η αίσθηση της σαφούς διάκρισης της εν γένει σύνταξης σε δυο μορφές σύνταξης. Η πρώτη μορφή είναι προνοιακού περιεχομένου, που αποδεικνύει την μέριμνα της Πολιτείας για ορισμένες κατηγορίες πολιτών της που δεν κατόρθωσαν να επιτύχουν θεμελίωση ανταποδοτικής, ανάλογα με το ύψος των αποδοχών και κατά συνέπεια το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών, σύνταξης ή είναι παντελώς ανασφάλιστοι. Είναι μια κρατική μέριμνα κοινωνικής αλληλεγγύης απολύτως επιβεβλημένη που αποδεικνύει, ότι η Πολιτεία ακόμη και στις κρίσιμότερες οικονομικές συγκυρίες που ευρίσκεται δεν λησμονεί την επιβεβλημένη στην πράξη αρχή του κράτους προνοίας. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση «οι οικονομικώς αδύναμοι απαλλάσσονται από τη συμμετοχή στα βάρη του συστήματος ενώ στους ατυχείς κι' ανήπορους επιδεικνύεται η οφειλόμενη κοινωνική αλληλεγγύη. Οι συνταγματικές εγγυήσεις τηρούνται πλήρως και η αλληλεγγύη των γενεών εκφράζεται με σαφείς και συγκεκριμένες ρυθμίσεις».

Όταν ο αρμόδιος Υπουργός είναι ευαίσθητος σε θέματα προνοίας για τους φτωχούς και δυστυχισμένους συνανθρώπους μας, δεν μπορεί παρά η ως άνω περικοπή της αιτιολογικής έκθεσης του κυρίου Ανδρέα Λοβέρδου ν' αποδεικνύει το έντονο ενδιαφέρον του και τον βαθύ προβληματισμό του για τις συνέπειες των όντως σκληρών ασφαλιστικών μέτρων του Ν.Α.Σ., που υιοθετεί σε βάρος ιδίως των μικροσυνταξιούχων και μικρομισθωτών. Ως προς τους εν λόγω συνταξιούχους και μισθωτούς (κάτω των 1.000 €) το ερώτημα που πλανάται είναι, τηρούνται πράγματι πλήρως οι συνταγματικές εγγυήσεις ως προς αυτούς; ή

εξωθούνται σε αδιέξοδη πείνα και δυστυχία. Περαιτέρω διευρύνεται η αναγκαία βάση των εσόδων του νέου ασφαλιστικού συστήματος και λαμβάνεται μέριμνα ώστε να καταπολεμηθεί η σπατάλη στις δαπάνες των νοσοκομείων και της εν γένει υγείας αλλά και να παταχθεί αποτελεσματικά η εισφοροκλοπή, η εισφοροδιαφυγή και η ανασφάλιστη εργασία, ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίοι πόροι για την ασφαλή λειτουργία του νέου ασφαλιστικού συστήματος προς όφελος τόσο των ήδη ασφαλισμένων όσο και των ασφαλισμένων των μεταγενέστερων γενεών.

Η εκ των μέτρων του υπό κρίση σχεδίου νόμου ωφέλεια δεν πρέπει να γέρνει στη ζυγαριά υπέρ του εργοδότη, όπως συνέβαινε σε εποχές πριν την ίδρυση του Ι.Κ.Α., όταν ο εργαζόμενος ήταν ο είλωτας του εργοδότη, χωρίς ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, χωρίς κοινωνική ασφάλιση και χωρίς κανόνες εργασίας που να προστατεύουν τον εργαζόμενο από την απάνθρωπη εκμετάλλευση του εργοδότη. Ενόψει της υπάρχουσας ανεργίας ο εργοδότης της εποχής μας μπορεί ν'αποβεί ο πιο στυγνός εκμεταλλευτής του εργαζόμενου, χωρίς το Κράτος να τον προστατεύει σύμφωνα με τους κανόνες που θεσμοθετεί και οφείλει να σέβεται με τα άρθρα 4 έως 25 του ισχύοντος Συντάγματος. Μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας από το Κράτος, στις χαλεπές οικονομικές συγκυρίες της εποχής μας, έχουν οι εργαζόμενοι και ιδίως οι νέοι/ες που πρέπει να δημιουργήσουν οικογένεια και όχι ο ευρισκόμενος σε πλεονεκτική θέση ως προς τον εργαζόμενο, εργοδότης των ημερών μας. Ενόψει της δεινής οικονομικής κατάστασης της χώρας, όπως πολλάκις έχουμε τονίσει, προτεραιότητας μέτρα για την αντιμετώπισή της θα ήταν να «έλθουν πίσω τα

κλεμμένα». Δεύτερη προτεραιότητα θα ήταν οι μειώσεις των μισθών και συντάξεων των Ελλήνων πολιτών, με ευαισθησία και σωφροσύνη.

Δίκαιον, σόφρον και σύμφωνο με το Σύνταγμα, την ΕΣΔΑ και το ΠΠΠ της ΕΣΔΑ θα ήταν μισθοί και συντάξεις έως 900 ευρώ να μη θιγούν. Μεσαίες συντάξεις και μεσαίοι μισθοί 900-2500 € να περικοπούν το πολύ έως 10% και υψηλές συντάξεις και υψηλοί μισθοί 2500 € και άνω έως 20% ήτοι περικοπή του 1/5.

Ο έχων 35 χρόνια υπηρεσίας και ηλικία 60 ετών λαμβάνει σήμερα πλήρη σύνταξη. Με τα νέα μέτρα θα λαμβάνει σύνταξη μειωμένη κατά 30% όπερ εντελώς άδικο. Η μείωση θα πρέπει να ήταν γύρω στα 10 με 15%.

Στις γυναίκες με ανήλικα δίδεται σύνταξη το 2011 στα 50 έτη και διαδοχικά 2012 55 έτη κ.λ.π. αυξανόμενη μέχρι τα 60 έτη, Θα έπρεπε να αυξηθεί η ηλικία το πολύ μέχρι 55 έτη για όλα τα έτη γενικά μετά το 2012, για λόγους δημογραφικούς και συνταγματικής υποχρέωσης του Κράτους προστασίας του παιδιού, της μητέρας των ανηλίκων και της οικογένειας.

Το Κράτος με τα μέτρα που λαμβάνει πρέπει να μην παρουσιάζεται σαν πονηρός αντίπαλος του πολίτη, αλλά να τον διδάσκει συνέπεια και το «ευ πράττειν» του αείμνηστου δασκάλου Παπανούτσου. Τούτο δεν συμβαίνει με τη ρύθμιση που γίνεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του κρινόμενου σχεδίου νόμου που θα ισχύσει από 1-1-2011 και εφεξής. Αφού ενώ αναφέρεται, «Ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές, για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος και αναπηρίας, στους φορείς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων

αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου» έρχεται στη συνέχεια, πονηρώς, να του αφαιρεί τις αποδοχές του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης δηλαδή τις, κατά το σύνηθες μέτρον, υψηλότερες μηνιαίες αποδοχές του τελευταίου μήνα εργασίας. Το Κράτος οφείλει να είναι συνεπές προς τον πολίτη για να είναι και ο πολίτης συνεπής προς το Κράτος.

Εάν έφερναν πίσω, οι επίορκοι κλέφτες, τα «κλεμμένα», η Ελλάδα δε θα είχε ανάγκη να ζητεί τοκογλυφικά δάνεια από τους υποκριτές Ευρωπαίους εταίρους μας, οι οποίοι, μας πήραν, κατά το 2010, περισσότερα από όσα μας έδωσαν, σύμφωνα με το άρθρο του δημοσιογράφου Κωστή Πλάντζου στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της Κυριακής 20-06-2010, όπου αναγράφεται: «για πρώτη φορά στην ιστορική διαδρομή της στην Ενωμένη Ευρώπη και εν μέσω κρίσης, η Ελλάδα εισέπραξε φέτος λιγότερα από όσα εισέφερε στον κοινοτικό προϋπολογισμό». Στο εν λόγω άρθρο, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι, «στο πρώτο τετράμηνο του 2010, την ώρα που η Ελλάδα βυθιζόταν στη χειρότερη οικονομική κρίση της ιστορίας της και έφτανε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, καταγράφηκε καθαρή εκροή κεφαλαίων ύψους περίπου 820 εκατ. Ευρώ! Ενώ δηλαδή η χώρα εισέφερε στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1 και πλέον δις ευρώ, κατάφερε να εισπράξει από τα Ευρωπαϊκά ταμεία μόνο 200 εκατομμύρια ευρώ (μόλις το 1/10 όσων εισέπραττε το αντίστοιχο διάστημα κατά τη διετία 2008-2009 Έτσι, και ενώ η Κυβέρνηση «έβαζε χέρι» σε μισθούς και συντάξεις, η Ελλάδα πλήρωνε – αντί να εισπράττει – στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 0,3% του Α.Ε.Π. της χώρας!

Τα κονδύλια που κατέληξαν στις Βρυξέλλες έλειψαν από την πραγματική οικονομία, βυθίζοντας την Ελληνική οικονομία σε ακόμα μεγαλύτερη ύφεση και επιδεινώνοντας περισσότερο την ασφυξία στην αγορά. Στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών απέδιδαν την υστέρηση αυτή στο γενικό πάγωμα όλων των Κοινοτικών προγραμμάτων, αλλά και στα δυσβάσταχτα πρόστιμα που κλήθηκε να καταβάλλει το Ελληνικό Κράτος, σε εκτέλεση καταδικαστικών εις βάρος του αποφάσεων (π.χ. για τη συνεχιζόμενη απαγόρευση στα τεχνικά παίγνια και στα «φρουτάκια», για παράνομες χωματερές, για τα κλειστά επαγγέλματα, κ.α.)»

Κρίνομεν αναγκαίο, κατά προτεραιότητα, μέτρο που ήδη το Κράτος όφειλε να είχε αρχίσει να υλοποιεί και μάλιστα με ταχύτατους ρυθμούς, ήτοι τον νόμιμο εξαναγκασμό, δια των νομίμων καταλογισμών επιστροφής στο δημόσιο ταμείο των «κλεμμένων» και λεηλατημένων χρημάτων και περιουσιών εν γένει του Δημοσίου. Υποθέσεις όπως οι λεηλασίες των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων, ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ, η λεηλασία της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου «Βατοπέδι» επίσης ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ, η λεηλασία των αντισταθμιστικών τελών κατά τους ποικιλόμορφους εξοπλισμούς των ενόπλων δυνάμεων (πολεμικά αεροσκάφη, πολεμικά σκάφη, πύραυλοι πάτριος, πύραυλοι τορμί, τανκς ποικιλόμορφα, υποβρύχια ορισμένα που δεν είχαν ικανότητα σωστής πλεύσης κ.α.π.) από ορισμένους άπληστους πολιτικούς που πλούτισαν με τις αχρείες μίζες – προμήθειες που ενθυλάκωναν πολλών δισεκατομμυρίων δραχμών ή πολλών εκατομμυρίων ευρώ.

Εάν επέστρεφαν τα «κλεμμένα» στον κρατικό κομβορά τότε η Κυβέρνηση δεν θα ετίθετο υπό επιτήρηση της «τρίκας» και ο Ελληνικός λαός δεν θα ήταν

υποχρεωμένος με τα μέτρα του παρόντος σχεδίου νόμου να στερηθεί τους μισθούς και συντάξεις του, σε ορισμένες περιπτώσεις μέχρι και 25%, και να ωθείται στην οικονομική εξαθλίωση και την αυτοχειρία, επειδή κάποιοι επίορκοι πολιτικοί και οι παρέες τους, που ο λαός τους εμπιστεύτηκε τη διαχείριση του ιερού δημοσίου χρήματος και της ακίνητης περιουσίας του Κράτους αντί να προστατεύουν αυτά τα πολύτιμα μέσα βελτίωσης της καθημερινής ζωής των πολιτών δεν τα σεβάστηκαν αλλά τα λεηλάτησαν και εξαθλίωσαν την ζωή των Ελλήνων που τους ανέδειξαν Κυβερνήτες αυτού του δύσμοιρου λαού. Έστειλα μια 27σέλιδη επιστολή την 04-03-2010 στη Γενική Δ/ση Οικονομικής Επιθεώρησης, όπου το πρώτον χρησιμοποίησα τη φράση «να φέρουν πίσω τα κλεμμένα» και έγινε σλόγκαν στα ΜΜΕ και σε όλους τους Έλληνες.

Δυστυχώς την επιστροφή των «κλεμμένων» δια των νομίμων καταλογισμών, όπως αναλυτικά νομικά θεμελίωνα, στο εν λόγω έγγραφο δεν την υλοποίησαν αλλά έκριναν προτιμότερο τις κλοπές και τις ατιμίες «κάποιων» να τις φορτώσουν στον δύστυχο Ελληνικό λαό. Φοβάμαι ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σε βάρος του Ελληνικού λαού (εργασιακά, συνταξιοδοτικά, ασφαλιστικά, κ.λπ) αν δεν έλθουν πίσω τα «κλεμμένα» και εάν δεν γίνει κάθαρση από τα διεφθαρμένα πρόσωπα που υπάρχουν ανέγγικτα από εξαιτίας στο μηχανισμό είσπραξης των εσόδων του Κράτους και στο μηχανισμό ελέγχου της υλοποίησης των συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών και εν γένει δαπανών του Κράτους, η οικονομία του Κράτους θα καταταλαιπωρείται μέσα στο μάτι του κυκλώνα χωρίς καμία προοπτική και ο Έλληνας πολίτης δεν θα μπορεί ούτε οικογένεια να δημιουργήσει (ιδίως οι νέοι/ες) αλλά και αυτός που

την δημιούργησε δεν θα μπορεί να την συντηρήσει, έτσι όμως η Ελλάδα οδηγείται στη διάλυση.

Όταν θα έρθουν πίσω τα «κλεμμένα» τότε θα μπορεί η Κυβέρνηση να επαναφέρει τους μισθούς και συντάξεις στην προτέρα κατάσταση και ο Ελληνικός λαός θα εξέλθει από τη σημερινή απελπισία, φόβο και πανικό για το μέλλον του και το μέλλον των παιδιών του. Τολμήστε λοιπόν το αναγκαίο αυτό μέτρο, εδώ και τώρα.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση το δεινό δημογραφικό πρόβλημα της χώρας (το 1950 σε καθένα συνταξιούχο αναλογούσαν τέσσερις εργαζόμενοι και το 2010 η αναλογία είναι ένας προς 1,7 και συνεχώς επιδεινούνται) οδήγησε στο βαθύ δημοσιονομικό πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος (τον Οκτώβριο 2009 το σύστημα χρειάστηκε 2,4 δις ευρώ πρόσθετης κρατικής ενίσχυσης για ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του ως και τον Δεκέμβριο του 2009 για συντάξεις και δώρο εορτών. Αν δεν υπήρχε παρέμβαση, το 2010 θα χρειαζόταν επιπλέον 3,8 δις ευρώ, το 2011 το ποσό θ' αυξανόταν σε 5,2 δις ευρώ, ενώ το 2015 δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και ασφαλισμένους). Είναι δε προφανές ότι, όσο περισσότεροι πόροι του κρατικού προϋπολογισμού διατίθενται για τα ασφαλιστικά ελλείμματα τόσο λιγότεροι κρατικοί πόροι μπορούν να διατεθούν για παραγωγικούς σκοπούς και επενδύσεις, που θα αναζωογονήσουν τις αγορές και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, δηλαδή θα συμβάλλουν στην αύξηση της ανάπτυξης.

β) Το νέο ασφαλιστικό σύστημα επιχειρεί μια δομική και βιώσιμη αλλαγή του ασφαλιστικού προβλήματος εισάγοντας δύο βασικές ενότητες αλλαγών.

Η πρώτη ενότητα αφορά αλλαγές άμεσης, με την ψήφιση του οικείου νόμου, εφαρμογής και η δεύτερη ενότητα αφορά στις αλλαγές που θα επέλθουν το έτος 2011 και εφεξής. Η περίοδος από την ψήφιση του νόμου μέχρι την πλήρη εφαρμογή του αποτελεί μεταβατικό διάστημα κατά το οποίο θα συνεφαρμόζονται στοιχεία τόσο από το παλαιό όσο και από το νέο σύστημα. Η μεταβατική αυτή περίοδος αναγκαία για την προσαρμογή των ασφαλισμένων στο νέο ασφαλιστικό σύστημα δεν θα πρέπει να βραχυνθεί ή να μεταλλαχθεί κατά τρόπο που θα θίξει ζωτικά για την ποιότητα ζωής των ασφαλισμένων κεκτημένα περιουσιακά αυτών δικαιώματα, ιδίως όσον αφορά τους μικροσυνταξιούχους και μικρομισθωτούς ασφαλισμένους (κάτω των 1.000 €) οι οποίοι θα πρέπει, με την ευαισθησία που σας διακρίνει κύριε Υπουργέ, να μη περιέλθουν σε αδιέξοδη πείνα και εξαθλίωση.

Έχομε δε τη γνώμη ότι, η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης από το 65^ο έτος και επέκεινα πρέπει να είναι προαιρετική και ουχί υποχρεωτική και να συνδυάζεται με 35ετή εργασία. Το δε 60^ο έτος ηλικίας να συνδυάζεται με 40ετή εργασία κατά τα γαλλικά πρότυπα, με έκπτωση τουλάχιστον μιας 5ετίας, λόγω σπουδών, θητείας στις ένοπλες δυνάμεις ή ανατροφή παιδιών. Να μην υπάρχει κανενός είδους «επιτίμιο» γι' αυτούς που έχουν συμπληρώσει συντάξιμη υπηρεσία 35 ετών και το 65^ο έτος της ηλικίας τους, όταν κάποια αδήριτη ανάγκη

τους αναγκάζει να εγκαταλείψουν την ενεργό υπηρεσία στην ηλικία των 60 έως και 64 ετών.

γ) Σπουδαίες ρυθμίσεις στο Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα (Ν.Α.Σ.) εκ των οποίων ορισμένες καινοφανείς είναι, μεταξύ άλλων, οι παρακάτω:

1. Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Ασφαλισμένων (Κ.Ε.Α.) αντίστοιχα με τα επιτυχημένα Κ.Ε.Π.
2. Ο ενιαίος φορέας προσδιορισμού αναπηρίας
3. Ο ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών και της περιουσίας των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.)
4. Ο ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών
5. Το ενιαίο σύστημα ελέγχου των δαπανών υγείας
6. Το ενιαίο σύστημα προμηθειών των Φ.Κ.Α.
7. Το ενιαίο καθεστώς ασφάλισης όσων συνταξιούχων απασχολούνται μετά τη συνταξιοδότησή τους σε άλλες θέσεις εργασίας
8. Το ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης του καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων
9. Ο ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας υγείας
10. Ο ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων
11. Το ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων
12. Το ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στα Ταμεία.

Σπουδαίο μέτρο επίσης είναι η απαγόρευση χρηματοδότησης από τα ασφαλιστικά ταμεία των προγραμμάτων εθελουσίων εξόδων. Επίσης η θέσπιση νέων και πρωτότυπων διαδικασιών ασφάλισης για εργαζόμενους που απασχολούνται κατ'οίκον και αμείβονται με την ώρα ή την ημέρα για υπηρεσίες, όπως η βοήθεια στο νοικοκυριό, οι μικροεπισκευαστικές εργασίες, η φύλαξη βρεφών και παιδιών, η φροντίδα ηλικιωμένων ή κατάκοιτων ατόμων, η παράδοση ιδιαιτέρων μαθημάτων, κ.α. Σπουδαίο επίσης και λίαν δημοκρατικό μέτρο είναι η θέσπιση κινήτρων παραμονής των εργαζομένων στην αγορά εργασίας είτε μετά την συμπλήρωση 35ετίας, είτε μετά την συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους. Παράλληλα όμως θεσπίζονται αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης ώστε να μην εξέρχονται της αγοράς εργασίας νεότατοι και άνευ του επιβαλλόμενου μέτρου ισότητας. Ρυθμίζεται σε υγιείς βάσεις το χρόνιο πρόβλημα της διαδοχικής ασφάλισης, με έναρξη εφαρμογής το έτος 2011.

δ) Ορίζεται μια κοινή για όλους τους Φ.Κ.Α βασική σύνταξη που θα είναι σύνταξη γήρατος και θα καταβάλλεται με εισοδηματικά κριτήρια, ανεξαρτήτως αν ο δικαιούχος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή αν έχει έστω και ένα ένημο. Η σύνταξη αυτή είναι προνοιακού χαρακτήρα, όπως προαναφέραμε, και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αποδεικνύει την κοινωνική αλληλεγγύη στην πράξη.

ε) Δημιουργείται νέο καθεστώς κύριας ή αναλογικής σύνταξης. Πρόκειται για την ανταποδοτική σύνταξη που θα αναλογεί στα χρόνια εργασίας εκάστου ασφαλισμένου και στο ποσό των εισφορών που θα έχει καταβάλει κατά

τη διάρκεια του εργασιακού του βίου. Με το νέο σύστημα δεν θα χάνεται ούτε ένα ένημο. Αποτελεί μια σπουδαία καινοτομία και μια αξιόπαινη προσπάθεια για τη δικαίωση αυτών που εργάστηκαν αλλά δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν έστω μια μειωμένη σύνταξη για τα ύστερά τους. Βάση υπολογισμού της αναλογικής σύνταξης θα έπρεπε να ορίζεται διαδοχικά η δεκαετία ή δεκαπενταετία κατά την έναρξη εφαρμογής του μέτρου, που αντί 1-1-2011 έπρεπε να ορισθεί το 2013, και το σύνολο του εργατικού βίου κατά τα τέλη της επόμενης δεκαετίας για να υπάρξει ομαλή και ουχί βίαιη και αιφνιδιαστική μεταλλαγή των σημαντικών αυτών όρων συνταξιοδότησης.

Η ρύθμιση αυτή θα πρέπει για λόγους συνταγματικής ισότητας (αρθρ. 4 Συν/τος) να εφαρμόζεται για όλους τους πολιτικούς και στρατιωτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καταργουμένων των εξαιρετικά προνομιούχων συνταξιούχων είτε λόγω σκανδαλωδών καταβολών «εφάπαξ δις» (π.χ. οι υπάλληλοι της Βουλής) είτε λόγω ποσοστού συντάξιμου επί των ενεργών αποδοχών (π.χ. σύνταξη των υπαλλήλων της Βουλής στο 115% επί των ενεργών αποδοχών τους ενώ για τους λοιπούς δημοσίου υπαλλήλους που διορίστηκαν μέχρι τέλους 1983 αυτό το ποσοστό είναι μόλις 70% επί των ενεργών αποδοχών τους). Με τα νέα μέτρα το ποσοστό αυτό, σε ορισμένες κατηγορίες συνταξιούχων θα είναι μέχρι και 64% επί των ενεργών αποδοχών τους. Επίσης οι υπηρετούντες στις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας θα υπάγονται στις ίδιες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης όπως και οι λοιποί δημόσιοι υπάλληλοι. Με σπάνιες εξαιρέσεις ως προς ελάχιστες

κατηγορίες στρατιωτικών λόγω του αυξημένου κινδύνου του έργου που επιτελούν (π.χ. οι πιλότοι πολεμικών αεροσκαφών, οι βατραχάνθρωποι, κ.λπ.).

στ) Ορίζονται συντελεστές υπολογισμού ανταπόδοσης κλιμακούμενοι από τα 15 έως τα 40 χρόνια και συναρτώνται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με την αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Διαχωρίζονται οι κλάδοι και οι υπηρεσίες υγείας από το συνταξιοδοτικό σύστημα.

ζ) Δρομολογείται η περαιτέρω ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων της χώρας και ο τελικός περιορισμός τους σε τρία. Η ενοποίηση αυτή πρέπει να υλοποιηθεί χωρίς να θιγούν κεκτημένα συνταξιοδοτικά – περιουσιακά δικαιώματα των ασφαλισμένων στα ενοποιούμενα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας και μεταξύ ομοιογενών ταμείων και κατηγοριών ασφαλισμένων, όπως αναλυτικά αναπτύσσουμε παρακάτω, υπό το άρθρο 65 στις ειδικές παρατηρήσεις μας. Άλλως, ενδεχομένως, η αναγκαστική αυτή ενοποίηση των εν λόγω ταμείων να προσβληθεί ενώπιον των Εθνικών και Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων, για παραβίαση των άρθρων 5, 17, 25 του Συν/τος και αρθρ. 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α.

η) Όμως πρέπει να γίνει σεβαστό το άρθρο 78 παρ.4 του ισχύοντος Συντάγματος με το οποίο ορίζεται ότι, «Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή των συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης.....»

2. **ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**

Άρθρο 2

Η παράγραφος 3 ενδεχομένως δεν είναι συμβατή με το άρθρο 73 παράγραφο 2 του Συντάγματος .

Άρθρο 3

Ισχύουν όσα αναφέρονται στη σελίδα 4 και στις γραμμές 3 έως 15 αυτής.

Άρθρο 12

Θεωρούμε ότι σε περίπτωση θανάτου εγγάμου ασφαλισμένου η σύζυγος για να δικαιούται τη σύνταξή του πρέπει να έχει συμπληρώσει πέντε χρόνια έγγαμου βίου από της τέλεσης του γάμου και όχι μόνο τρία χρόνια, εκτός αν συντρέχουν οι περιπτώσεις της παρ.1^α περ. II και III. Τούτο ενδείκνυται (η 5ετία) μετά τη λαίλαπα των διαζυγίων εξαιτίας εξωγενών κυρίως παραγόντων, που εν πολλοίς οδήγησε στην αναζήτηση μεγαλοσυνταξιούχων, προς τέλεση συνήθως εικονικών – χρυσοθηρικών γάμων.

Άρθρο 13

Στην παράγραφο 1β εφόσον ο/η επιζών σύζυγος εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη η σύμβαση εκ μεταβιβάσεως, να περιορίζεται στο 30% έως συμπλήρωσης του 65^{ου} έτους εφόσον έχει πόρους ικανούς από εργασία ή σύνταξη που λαμβάνει. Μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους ο επιζών σύζυγος να λαμβάνει το 70% της εκ μεταβιβάσεως σύνταξης εφόσον δεν λαμβάνει άλλη μεγαλύτερη σύνταξη. Άλλως πρέπει να λαμβάνει το 30%.

Άρθρο 14

Η τροπολογία του άρθρου 14 παρ.1 τελευταίο εδάφιο, κατά την οποία «Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ'αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού», εκτός του ότι δεν είναι συμβατή με το άρθρο 78 παρ.2 του Συντάγματος, το οποίο επιτάσσει ότι, «φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε», καταργεί κεκτημένα συνταξιοδοτικά – περιουσιακά δικαιώματα, όπερ παραβιάζει τόσο το άρθρο 1 Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ και τη συναφή νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ατόμου (ΕΔΔΑ), αλλά παραβιάζει και τα άρθρα 17, 25 του ισχύοντος Συντάγματος.

Άρθρο 15

Τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης σύμφωνα με πρόταση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής δεν πρέπει να θίγουν κεκτημένα συνταξιοδοτικά – περιουσιακά δικαιώματα ήδη συνταξιούχων ή των εχόντων θεμελιώσει επικουρική σύνταξη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, άλλως ενδεχομένως παραβιάζονται τα άρθρα 17, 25 του Συν/τος και το άρθρο 1 Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ. Επίσης θα πρέπει να ερευνηθεί μήπως επειδή τα ποσοστά αυτά αφορούν συντελεστή συνταξιοδότησης δεν μπορούν να καθορίζονται με

απόφαση υπουργού αλλά με διάταξη νόμου, για να είναι η ρύθμιση αυτή συμβατή με το άρθρο 78 παρ. 4 του ισχύοντος Συντάγματος.

Άρθρο 16

Οι λίαν επαχθείς όροι του άρθρου τούτου για τους μικροσυνταξιούχους που επιθυμούν την συμπλήρωση της ανεπαρκούς σύνταξής τους με κάποια παράλληλη εργασία ενδεχομένως παραβιάζουν τα άρθρα 5, 17, 25 του Συντ/τος και το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α. Παράλληλα δε, ενδεχομένως θα οδηγήσουν στην επιδείνωση των περιπτώσεων της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας και κατά συνέπεια στη φοροδιαφυγή, εισφοροδιαφυγή και στην παραοικονομία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Άνω του άρθρου 25 τίθεται ο τίτλος κεφαλαίου:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ - ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΙΝΗΤΡΑ ΠΡΟΩΡΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ»

Εν τούτοις στις διατάξεις των άρθρων 25 και 26, που συγκροτούν το πέμπτο κεφάλαιο, ουδόλως γίνεται αναφορά για αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης και συνεπώς το κεφάλαιο τούτο θα έπρεπε νομοτεχνικά να προσαρμοσθεί ως ακολούθως:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ - ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ»

Άρθρο 25

Η ρύθμιση της παραγράφου 2 είναι εμφανώς ευνοϊκότερη αυτής της παραγράφου 4 ως προς το ποσοστό αύξησης της σύνταξης μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου και πέραν του 35ετούς μέχρι του 40ετούς συντάξιμου χρόνου και ενδεχομένως παραβιάζει το άρθρο 4 του Συν/τος. Η ρύθμιση και στις δύο άνω περιπτώσεις, για λόγους ισότητας, πρέπει να είναι ίδια.

Άρθρο 27

Δεν προκύπτει ρητά ότι δεν θίγονται τα κεκτημένα δικαιώματα συνταξιούχων του Δημοσίου που αναγκαστικά υπάγονται στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ ως και αυτών που έχουν ήδη θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης. Στην περίπτωση αυτή που θα εθίγοντο κεκτημένα περιουσιακά δικαιώματα θα παραβιάζετο τόσο το άρθρο 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α. όσο και η σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) και τα άρθρα 17 και 25 του Συντάγματος, οπότε θα προκύψει θέμα προσφυγών, στην Εθνική και Ευρωπαϊκή δικαιοσύνη (βλ. παρατηρήσεις υπό το άρθρο 65 κατωτέρω).

Άρθρο 38

Ενδεχομένως η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχου που καθιερούται με το άρθρο αυτό να δημιουργήσει πρόβλημα συμβατότητας με το Σύνταγμα και με το άρθρ. 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., όπως ήδη έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο με παρόμοια ρύθμιση, που αφορούσε το ονομασθέν τότε ΛΑΦΚΑ, ανάλογης, καίτοι με διαφορετικές προϋποθέσεις επιβληθέν, επιβάρυνσης στις συντάξεις

(Σχ. πράξη 27/04 του Α΄Κλιμακίου). Εν τούτοις και στην περίπτωση που θεωρηθεί νόμιμη η εισφορά αλληλεγγύης, θεωρούμε ως δικαιότερη λύση τα κλιμάκια της εισφοράς αλληλεγγύης να γίνουν 4 αντί 8, που είναι τώρα, έτσι η οικονομική πίεση στον πάσης φύσεως συνταξιούχο θα είναι μικρότερη ανάλογη προς το ύψος της σύνταξής του, δικαιότερη και θα πρέπει να αφορά τα καθαρά και όχι τα ακαθάριστα ποσά σύνταξης, ήτοι:

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 1401 έως 2000 € ποσοστό 3%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 2001 έως 2600 € ποσοστό 4%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 2601 έως 3500 € ποσοστό 5%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 3501 και άνω ποσοστό 6%

ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ

Άρθρο 55 παρ. Α και Β

Η ρύθμιση των οφειλών στους Φ.Κ.Α., συμπεριλαμβανομένου και του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, ορθότερο θα ήταν να γίνεται από Επιτροπές προσώπων και όχι από μεμονωμένα πρόσωπα, καθόσον οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν μεγάλα χρηματικά ποσά (200.000 και 300.000 Ευρώ). Οι Δ/ντές που αναφέρονται στις παραγράφους Α και Β θα μπορούσαν να ρυθμίζουν οφειλές ουχί ανώτερες των 10.000 Ευρώ.

Άρθρο 56

Η ειδική Επιτροπή ρύθμισης εσόδων, θα μπορούσε λόγω εξειδικευμένων, δημοσιονομικών, συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών γνώσεων και εμπειρίας

των ανώτατων δικαστικών λειτουργιών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Γενικής Επιτροπείας Επικρατείας, να προεδρεύεται από ένα από τους άνω ανώτατους Δικαστικούς λειτουργούς εν ενεργεία ή εν συντάξει.

Άρθρο 65

Το καταστατικό προνόμιο των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος δεν είναι ισχυρότερο της Συν/κής αρχής της ισότητας (άρθρο 4) των Ελλήνων πολιτών. Άλλωστε εάν επεβάλλετο μια Τράπεζα να εξαιρεθεί από τη σύμπτυξη στο Ι.Κ.Α., τούτο τουλάχιστον για λόγους ιστορικούς αλλά και ουσιαστικούς θα έπρεπε να είναι η Ε.Τ.Ε. ειδικότερα:

1^{ov}) διότι το συνολικό προσωπικό της (εν ενεργεία και συνταξιούχοι) αφορά υπέρ τους 60.000 ασφαλισμένους, όπερ σημαίνει βιώσιμο ταμείο και ουχί θνησιγενές όπως αυτό της Τράπεζας Ελλάδας που αριθμεί συνολικά (εν ενεργεία και συνταξιούχους) περί τους 5.800 ασφαλισμένους και συνεπώς για τη βιωσιμότητα του ταμείου της πρέπει να επιχορηγείται από κεφάλαιο αυξημένο της Τράπεζας Ελλάδος ή από άλλο δημόσιο φορέα,

2^{ov}) κυρίως και πρωτίστως για λόγους συνταγματικής ρύθμισης ομοίων κατηγοριών ασφαλισμένων με όμοιο τρόπο, ήτοι πάντων των τραπεζικών ασφαλισμένων υπαλλήλων και συνταξιούχων με ομοιόμορφο τρόπο, όπως συνέβη με τον νόμο Πετραλιά (1.1.2008) ότε η Τράπεζα Ελλάδος υπήχθει στο Ι.Κ.Α. όπως και η Ε.Τ.Ε.

3^{ov}) δε για λόγους ιστορικούς. Όπως γνωρίζετε η ίδρυση η ίδρυση της Ε.Τ.Ε. έγινε από τον Ιωάννη Καποδίστρια το έτος 1828 σε συνεργασία με τον ευεργέτη

και μέλος της Φιλικής Εταιρίας Γεώργιο Σταύρο, που υπήρξε και ο πρώτος Διοικητής της. Μέχρι την ίδρυση της Τράπεζας Ελλάδας η Ε.Τ.Ε. είχε το εκδοτικό προνόμιο. Το 1928 η Κοινωνία των Εθνών, της οποίας μέλος ήταν η Ελλάδα θεώρησε ασύμβατο, η Τράπεζα μιας χώρας που έχει το εκδοτικό προνόμιο, τη δυνατότητα δηλαδή να τυπώνει χρήμα, να ασκεί ταυτόχρονα και εμπορική δραστηριότητα. Έτσι ιδρύθηκε, βάσει ενός παραρτήματος του πρωτοκόλλου της Γενεύης, την 15^η Σεπτεμβρίου 1927 η Τράπεζα Ελλάδας, οι εργασίες της οποίας άρχισαν την 14^η Μαΐου 1928. Η μητέρα λοιπόν των Τραπεζών στην Ελλάδα (Η Αγροτική ιδρύθηκε το 1929) είναι η Ε.Τ.Ε. και λόγω ηλικίας και λόγω αριθμού υπαλλήλων της (εν ενεργεία και συνταξιούχων) όπως προαναφέρομε και κατά συνέπεια αν ένα ασφαλιστικό ταμείο κάποιας Τράπεζας θα έπρεπε να εξαιρεθεί από την υπαγωγή στο Ι.Κ.Α. – ΕΤΑΜ, δικαιωματικά, για τους προαναφερόμενους λόγους θα έπρεπε να είναι αυτό της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.).

Ορθό και δίκαιο λοιπόν, χωρίς εξυπηρέτηση αλλοτρίων σκοπιμοτήτων, είναι είτε να ενταχθεί το ασφαλιστικό ταμείο των υπαλλήλων της Ε.Τ.Ε. στον ίδιο Φ.Κ.Α. με αυτόν των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδας γεγονός που θα εξασφάλιζε τη βιωσιμότητα του εν λόγω ταμείου, είτε και έτι δικαιότερον και υπηρετούν την αρχή της συνταγματικής ισότητας (αρθρ. 4 Συν/τος) η ένταξη σε ένα ενιαίο Φ.Κ.Α. των υπαλλήλων όλων των Τραπεζών της χώρας (Ε.Τ.Ε. Ελλάδας, Αγροτικής, κ.λπ) καθώς και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, όπερ θα δημιουργούσε ένα ισχυρό, ομοιογενή ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης, εν πνεύματι δικαιοσύνης με ουσιαστικές προοπτικές βιωσιμότητας.

Εξαίρεση μόνο της Τράπεζας Ελλάδας από την υπαγωγή της στο Ι.Κ.Α. – ΕΤΑΜ είναι λίαν πιθανόν να ωθήσει σε προσφυγές ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων (εθνικών και ευρωπαϊκών) για παράβαση του Συντάγματος (αρθρ. 4, 17, 25 αυτού) και του άρθρου 1 του Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ.

Μην καταστήσετε ελλειμματικά και τα εύρωστα ασφαλιστικά ταμεία των Τραπεζών για να βοηθήσετε το προ πτωχεύσεως ΙΚΑ – ΕΤΑΜ επειδή οι μεγαλοεπιχειρηματίες του χρεωστούν εισφορές δισεκατομμυρίων και ουδείς μέχρι σήμερα έχει τολμήσει να τους υποχρεώσει, με τα νόμιμα μέσα, στην καταβολή των εν λόγω οφειλομένων εισφορών, που θα επέφεραν ισορροπία στα έσοδα – έξοδα αυτού και δε θα πλήρωνε πάλι «την νύφη» ο δεινά ταλαιπωρούμενος Έλληνας μικροασφαλισμένος.

Τη σύμπτυξη των ασφαλιστικών ταμείων σε τρία ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (μισθοσυντήρητων), ελεύθερων επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), Αγροτών, δεν τόλμησε ούτε η καταλύσασα τη Δημοκρατία εγκληματική χούντα των Συνταγματαρχών.

Τα ασφαλιστικά ταμεία πρέπει, καθ' ημάς, να είναι συνολικά πέντε (5), ήτοι:

1^{ov}) Το ταμείο του Δημοσίου για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθόσον η σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων είναι ανταποδοτική – επαγγελματική και ουχί κοινωνική όπως είναι οι συντάξεις του Ι.Κ.Α., συνεπώς ισοπεδώνονται οι δημόσιοι υπάλληλοι και εξομοιώνονται, χωρίς τη θέλησή τους, με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, τουτέστιν ενοποιούνται δύο παντελώς άσχετες και ανόμοιες κατηγορίες εργαζομένων στο δεινώς χειμαζόμενο ασφαλιστικό ταμείο του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, όπερ τους υποβαθμίζει ποικιλοτρόπως, αντισυνταγματικά (αρθρ. 4 Συντ/τος) και κατά

παράβαση του άρθρου 1 Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ και άρθρ. 5, 17 25 του ισχύοντος Συντάγματος, όπερ κατά πάσαν πιθανότητα θα προκαλέσει αθρόες προσφυγές τόσο ενόπιον των Εθνικών όσο και ενόπιον των Ευρωπαϊκών δικαστηρίων,

2^{ov}) Το ταμείο του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα,

3^{ov}) Το ενιαίο ταμείο των υπαλλήλων των Τραπεζών κατά τα προεκτεθέντα,

4^{ov}) Το ταμείο των αγροτών και

5^{ov}) το ταμείο των ελεύθερων επαγγελματιών (ΟΑΕΕ).

Με αυτή τη δίκαιη και συνταγματικά συμβατή αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος ούτε η «Τρόϊκα» θ' αντιπαρατεθεί αφού στηρίζεται στο Σύνταγμά μας και την ΕΣΔΑ, αλλά ούτε ο Έλληνας ασφαλισμένος – εργαζόμενος θ' αντιδράσει βιαίως «με πέτρες», όπως ελέγχει στη Βουλή, εφόσον τα σκληρά ασφαλιστικά και εργασιακά μέτρα παράλληλα βελτιωθούν και καταστούν ηπιότερα, ώστε να μπορεί να τα αντέξει ο δεινά πιεζόμενος μικρομεσαίος μισθωτός – ασφαλισμένος. Πολλά βάρη αιφνιδιαστικά και «δια μιας» και όχι διαδοχικά και κατόπιν συνδιαλλαγής και συναίνεσης δεν θα τα αντέξει ο Έλληνας μικρομεσαίος αιφνιδιασμένος και πανικοβλημένος πολίτης και θα αντιδράσει με μεγάλη ταραχή.

Επίσης αντισυνταγματική τυγχάνει (άρθρ. 4 Συν/τος) και κάθε άλλη εξαίρεση ασφαλιστικού ταμείου εργαζομένων (π.χ. δημοσιογράφων, κ.λ.π.) από την ενσωμάτωσή του στο Ι.Κ.Α. – ΕΤΑΜ.

Άρθρο 72

Ενδεχομένως δεν είναι συμβατό με το άρθρο 103 παρ. 7, 8 του Συντάγματος, ως προσετέθηκαν με την τροποποίηση του 2001.

Άρθρο 73

Ενδεχομένως δεν είναι συμβατό με το άρθρο 73 παρ.3 και 5 εδ. 2, 3 του Συντάγματος.

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2010

Ο

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας

του Ελεγκτικού Συνεδρίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΧΟΙΝΙΩΤΑΚΗΣ»

Ο Σύμβουλος Ηλίας Αλεξανδρόπουλος που ορίστηκε εισηγητής επί των διατάξεων των άρθρων 1 έως 4 του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως :

I. Με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι : «Νομοσχέδια που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της υποβάλλονται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου· αν πρόκειται για συντάξεις που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υποβάλλονται από τον αρμόδιο Υπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών ...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί επί νομοσχεδίων, που αναφέρονται

οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της και αφορούν κατά την έννοια αυτής υπαλλήλους του Δημοσίου καθώς και υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή εφόσον δεν συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο διέπονται από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαιτέρων νομοθετημάτων τα οποία είτε παραπέμπουν στις διατάξεις περί των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές καθώς και επί προσθηκών - τροπολογιών νομοσχεδίων που αναφέρονται σε απονομή σύνταξης.

II. Το υπό κρίση σχέδιο νόμου, φέρεται κατά το άρθρο 15 παρ. 9 του π.δ. 774/1980 «Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου» ενώπιον της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για να προκληθεί η γνωμοδότησή της σ' αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου που έχουν συνταξιοδοτικό χαρακτήρα υπό την ως άνω έννοια του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος ενόψει και της αιτιολογικής έκθεσης που το συνοδεύει κρίνονται κατ' αρχάς δικαιολογημένες, δεδομένου ότι με τη θέσπιση των νέων ρυθμίσεων για την απονομή συντάξεων και τις προϋποθέσεις της, συμβάλλουν στην άρση ανισοτήτων μεταξύ διαφόρων κατηγοριών συνταξιούχων και στη σκοπούμενη βελτίωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, αφού ειδικότερα :

A) Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις σκοπείται η καθιέρωση ενός βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος με το οποίο θα εξασφαλίζεται για τους ασφαλισμένους (μισθωτούς - αυτοαπασχολούμενους), όταν αποχωρήσουν από

την υπηρεσία τους ή παύσουν να ασκούν το επάγγελμά τους, η καταβολή της δικαιούμενης από αυτούς σύνταξης.

B) Με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 του Πρώτου Κεφαλαίου του σχεδίου νόμου θεσμοθετείται νέος τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης ο οποίος αποτελείται από δύο τμήματα (τη βασική σύνταξη και την αναλογική σύνταξη) και ο οποίος θα ισχύσει για τους ασφαλισμένους των οποίων τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα θα θεμελιωθούν από 1.1.2015 και εφεξής. Ειδικότερα :

B.1. Με το άρθρο 1 γίνεται ο εννοιολογικός προσδιορισμός των δύο τμημάτων της σύνταξης. Έτσι, βασική σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές, αναλογική δε σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης.

B.2. Με το άρθρο 2 καθορίζεται το ύψος της βασικής σύνταξης για το έτος 2010 στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360 €) μηνιαίως και θα αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού (παρ. 1).

Τη βασική σύνταξη δικαιούνται :

- α)** Οι ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης πλην Ο.Γ.Α., καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι υπάλληλοι της Βουλής και οι τακτικοί υπάλληλοι των νομικών

προσώπων δημοσίου δικαίου, ο.τ.α. α' και β' βαθμίδας, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, που θεμελιώνουν για πρώτη φορά δικαίωμα από την 1.1.2015 και εφεξής και καταβάλλεται, ολόκληρη ή μειωμένη, από την ημερομηνία ενάρξεως της συνταξιοδότησης από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο σύμφωνα με τις αναφερόμενες στην παρ. 2Α του άρθρου αυτού προϋποθέσεις.

- β) Οι ανασφάλιστοι και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες από 4.500 ημέρες ασφάλισης ή 15 έτη ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο εφόσον πληρούν αθροιστικά τα παρακάτω κριτήρια : α) έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους, β) το ατομικό και το οικογενειακό τους εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή, κατά το προηγούμενο έτος δεν υπερβαίνει το ποσό των 5.040 ευρώ και 10.080 ευρώ αντίστοιχα και γ) διαμένουν στην Ελλάδα για δεκαπέντε (15) έτη μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους. Το ύψος της βασικής σύνταξης είναι πλήρες για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια με τις εκεί αναφερόμενες προϋποθέσεις. Ορίζεται δε περαιτέρω ότι για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων η βασική σύνταξη δεν μεταβιβάζεται σε δικαιούχα πρόσωπα. Επίσης ορίζεται ο αρμόδιος φορέας της βασικής σύνταξης των ανωτέρω κατηγοριών συνταξιούχων (παρ. 2Β).

Β.3. Με το άρθρο 3 καθορίζεται ότι το αναλογικό ποσό της σύνταξης ασφαλισμένων για πρώτη φορά σε φορείς κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου

συμπεριλαμβανομένου, πλην Ο.Γ.Α., από 1.1.2011 και εφεξής που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015, που δικαιούνται με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισης τους ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος του ενός πλήρους έτους ασφάλισης ή τριακοσίων (300) ημερών και με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία κατά περίπτωση, καθορίζεται δε περαιτέρω ως όριο ηλικίας συνταξιοδότησης, αν ο χρόνος ασφάλισης είναι μικρότερος των 15 ετών ή 4.500 ημερών ασφάλισης, καθορίζεται το 65^ο έτος. Η μηνιαία σύνταξη των ανωτέρω υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης με βάση ποσοστά επί των προβλεπομένων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών όπως αναλυτικά καθορίζονται στο άρθρο αυτό για τους μισθωτούς και τους αυτοαπασχολούμενους (παρ. 1). Περαιτέρω καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών, για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος και αναπηρίας. Για τον προσδιορισμό λαμβάνεται υπόψη το ηλικίο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου πλην των αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών στους οποίους ως βάση υπολογισμού των παροχών θεωρείται η ημέρα εργασίας, η διαίρεση γίνεται με τον αριθμό ημερών εργασίας

για το ίδιο χρονικό διάστημα και το πηλίκο πολλαπλασιάζεται επί είκοσι πέντε (25) (παρ. 2 εδ. α').

Με την παρ. 3 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι το άθροισμα των ποσών της βασικής και αναλογικής σύνταξης λόγω γήρατος για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ή λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω ή λόγω εργατικού ατυχήματος δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί σε δεκαπέντε ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη όπως καθορίζεται από τη Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2015, αναπροσαρμοζόμενου εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων. Το κατώτατο αυτό όριο μειώνεται όταν ο συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένη σύνταξη, το δε συνολικό ποσό σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% των δύο προηγούμενων εδαφίων.

B.4. Με το άρθρο 4 καθορίζεται το αναλογικό ποσό σύνταξης των ασφαλισμένων πριν από την 1.1.2011 και ειδικότερα με την παρ. 1 του άρθρου αυτού καθορίζεται ότι όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης έως 31.12.2010 καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι του Δημοσίου, ν.π.δ.δ., ο.τ.α. α' και β' βαθμίδας που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Δημοσίου έως την ίδια ως άνω ημερομηνία και θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μετά την 1.1.2015 δικαιούνται :

α) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1α του άρθρου αυτού και β) τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από

1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους. Περαιτέρω στο άρθρο αυτό καθορίζεται ότι ο τρόπος υπολογισμού του ποσού για το αναλογικό τμήμα της σύνταξης για κάθε πλήρες έτος, γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογισθούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές ή ο συντάξιμος μισθός ή οι ασφαλιστικές κατηγορίες για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής είναι αυτές που προσδιορίζονται από το έτος αυτό και μετά.

Επίσης με την παρ. 2 ορίζεται ειδικά, ότι για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από φορείς ασφάλισης ή το Δημόσιο πριν την 1.1.2015, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών όπως αυτές προβλέπονται από τις ισχύουσες γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού (Ν/Σ) και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010.

Ακόμη με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι για τον υπολογισμό του αναλογικού ποσού σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς ή τομείς στους οποίους δεν προβλέπονται συντάξιμες αποδοχές ή συντάξιμος μισθός ή ασφαλιστικές κατηγορίες οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται στην πλησιέστερη ασφαλιστική κατηγορία των νέων ασφαλισμένων, με βάση τις εισφορές που κατέβαλαν στο φορέα ή τομέα από τον οποίο προέρχονται όπως έχουν διαμορφωθεί την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

Τέλος με την παρ. 4 του άρθρου 4 ορίζεται ότι οι δικαιούχοι και του ποσού σύνταξης λόγω θανάτου ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α. και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Ο εισηγητής Σύμβουλος επί των διατάξεων των άρθρων 1 έως 4 διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις :

Επί του άρθρου 1

Με συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο επιτρεπτός μπορεί να ρυθμισθούν θέματα συνταξιοδοτικού χαρακτήρα που αφορούν τους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου, τους στρατιωτικούς και τους τακτικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ. και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α΄ και β΄ βαθμίδας, όχι όμως και τους υπαλλήλους της Βουλής, για τους οποίους τα θέματα αυτά κατά το Σύνταγμα (άρθρο 65 παρ. 6) ρυθμίζονται με τον Κανονισμό της Βουλής. Συνακόλουθα από την παράγραφο 3 του άρθρου 1 η φράση «... τους υπαλλήλους της Βουλής ...» ενδείκνυται να απαλειφθεί.

Επί του άρθρου 2

α) Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2Α του άρθρου αυτού με το οποίο ορίζεται : «Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος κατά 1/35 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των τριάντα πέντε (35) ετών διαμονής στην Ελλάδα μεταξύ του 15^{ου} και 65^{ου} έτους της ηλικίας» ενδείκνυται να συμπληρωθεί με τη φράση «με την επιφύλαξη των, περί

προστασίας των πολιτών των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατάξεων ή Κανονισμών».

β) Η φράση «... όπως διαμορφώνεται» στο τέλος του ένατου εδαφίου της ίδιας ως άνω παραγράφου του άρθρου αυτού αποτελεί πλεονασμό και προτείνεται η απάλειψή της.

γ) Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2B ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «Διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15^{ου} και 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.». Ενδείκνυται δε περαιτέρω όπως θεσπισθεί διαδικασία για τον τρόπο απόδειξης της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα των υπαγομένων στις διατάξεις της παραγράφου 2B προσώπων.

Επί του άρθρου 3

α) Για την αποφυγή παρερμηνειών και αμφισβητήσεων ενδείκνυται να διευκρινισθεί ότι στις διατάξεις του άρθρου αυτού υπάγονται και οι ασφαλισμένοι του Δημοσίου.

β) Η διάταξη της παραγράφου 1 είναι αόριστη κατά το μέρος που δεν ορίζονται σ' αυτή τα κατ' έτος ποσοστά, με βάση τα οποία υπολογίζεται η μηνιαία σύνταξη των ασφαλισμένων που η σύνταξή τους καθορίζεται με βάση τα έτη υπηρεσίας και ενδείκνυται να καθοριστούν αυτά, όπως γίνεται για τους ασφαλισμένους των οποίων η σύνταξη καθορίζεται με βάση τις ημέρες ασφάλισης.

γ) Η ρύθμιση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 σύμφωνα με την οποία το κατώτατο όριο του αθροίσματος των ποσών βασικής και αναλογικής σύνταξης μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη, κρίνεται αόριστη και θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της και προς τούτο ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της προς άρση της αοριστίας της.

δ) Η Ολομέλεια κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί των διατάξεων των εδαφίων 3 και 5 της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, δεδομένου ότι αυτές αφορούν συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αυτοαπασχολούμενους φορέων κύριας ασφάλισης.

ε) Η ρύθμιση του εδαφίου 4 της παραγράφου 2 σύμφωνα με την οποία ο συντελεστής ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και λαμβάνεται υπόψη για τον κατ' έτος προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων κρίνεται ως μη συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 73 παρ. 2 και 80 του Συντάγματος δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές οι προϋποθέσεις για την απονομή ή την αύξηση των συντάξεων πρέπει να καθορίζεται με νόμο και όχι με την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης ύστερα από νομοθετική εξουσιοδότηση.

Επί του άρθρου 4

α) Η διάταξη της περιπτώσεως α της παραγρ. 1 κρίνεται αόριστη και ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της ώστε να προσδιοριστούν ειδικότερα τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα και οι συντάξιμες αποδοχές ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων που αφορούν τα διαστήματα αυτά και να προσδιοριστεί επίσης ο συγκεκριμένος χρόνος ισχύος των γενικών ή καταστατικών διατάξεων στις οποίες αναφέρεται η διάταξη αυτή, προς αποφυγή ερμηνευτικών προβλημάτων κατά την εφαρμογή της.

β) Η διάταξη του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1 για να καταστεί κατανοητή ενδείκνυται να αναδιατυπωθεί ως ακολούθως : «Το συνολικό ποσό σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των καταστατικών και ειδικών διατάξεων ή των νόμων που ισχύουν για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα.».

γ) Η διάταξη της παραγράφου 2, όπως έχει διατυπωθεί, κρίνεται αόριστη και θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της, προς τούτο δε ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της.

δ) Η Ολομέλεια, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί των διατάξεων της παραγράφου 3, καθόσον αυτές δεν αφορούν ασφαλισμένους του Δημοσίου. Επίσης δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού καθόσον οι διατάξεις αυτές δεν έχουν συνταξιοδοτικό περιεχόμενο. Επί των διατάξεων

της τελευταίας παραγράφου (5), η Ολομέλεια θα πρέπει να εκφέρει τη γνώμη της σε Γενική Συνεδρίασή της, σε ημερομηνία που θα καθοριστεί από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση του εισηγητή Συμβούλου Ηλία Αλεξανδρόπουλου. Τέσσερα (4) όμως μέλη της Ολομέλειας, ήτοι οι Σύμβουλοι Άννα Λιγωμένου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά και Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, διατύπωσαν την ακόλουθη άποψη : Η πρόβλεψη, από το άρθρο 2 παράγραφος 2Α μειώσεων της βασικής σύνταξης σε περίπτωση μη εξάντλησης του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης, που καθιερώνουν την αναλογική καταβολή της και οδηγούν ενδεχομένως και σε πλήρη εξαφάνισή της για κάποιες περιπτώσεις εργαζομένων, δημιουργεί ζήτημα ανισότητας των τελευταίων σε σχέση με τους δικαιούχους της περίπτωσης Β της ίδιας παραγράφου, οι οποίοι τη δικαιούνται πλήρως ακόμα και αν δεν έχουν πραγματοποιήσει ούτε μία ημέρα ασφάλισης.

Σημειώνεται τέλος, ότι, οι διατάξεις που κρίθηκαν κατά τ' ανωτέρω ως αόριστες, πρέπει μετά την αναδιατύπωσή τους να αποσταλούν εκ νέου για γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Ακολούθως, η Σύμβουλος, Σωτηρία Ντούνη, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγητής, φέρει προς συζήτηση τα άρθρα 5 έως 11 και αναφέρει τα ακόλουθα:

1. Οι προκείμενες συνταξιοδοτικού περιεχομένου διατάξεις είναι κατ'

αρχήν δικαιολογημένες, ενόψει της διαλαμβανόμενης στο Παράρτημα III, παρ. III, κεφ. Α΄, περ. 13 και στο Παράρτημα IV παρ. 2 περ. ii του ν. 3845/2010 (φ. Α΄ 65), διαρθρωτικής αλλαγής του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας, και συμβάλλουν την άρση της πολυνομίας και στην απλούστευση των διαδικασιών με την θέσπιση ενιαίων αρχών και κανόνων, με την επιφύλαξη όσων εκτέθηκαν στο κεφάλαιο με στοιχείο Α΄ των παρόντων Πρακτικών επί του προς γνωμοδότηση νομοσχεδίου σχετικά με την επιβαλλόμενη από το εδάφιο γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος, ειδικότητα των συνταξιοδοτικών νομοσχεδίων, καθώς και των ακόλουθων διευκρινιστικών παρατηρήσεων.

α) Επί του άρθρου 5

Με το νομοθετικό διάταγμα 4202/1961 «περί διατηρήσεως των εκ της κοινωνικής ασφαλίσεως δικαιωμάτων εις περιπτώσεις μεταβολής ασφαλιστικού φορέως» (φ. Α΄ 175) ρυθμίστηκε το πρώτον η συνέχεια της ασφαλιστικής σχέσης κατά την μεταβολή του ασφαλιστικού φορέα και τέθηκαν κανόνες προσδιορισμού του αρμόδιου για την απονομή της σύνταξης οργανισμού (απονέμων φορέας), τον τρόπο καθορισμού του ποσού της σύνταξης και τον διακανονισμό των απαιτήσεων και υποχρεώσεων των ασφαλιστικών οργανισμών (συμμετεχόντων φορέων, βλ. και Πρακτικά της 1^{ης} Ειδικής Συνεδριάσεως της Ολομέλειας του Ελεγκτικού συνεδρίου της 14.1.2004). Οι διατάξεις αυτές όπως τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα και ισχύουν, αφορούν στο δημόσιο, ως συνταξιοδοτικό φορέα, μόνο όταν είναι συμμετέχων φορέας κατά την απονομή σύνταξης διαδοχικά ασφαλισμένου, (η οποία υπολογίζεται ως ποσοστό επί τοις

εκατό των συντάξιμων αποδοχών του συμμετέχοντος Δημοσίου για κάθε έτος ασφάλισης - άρθρο 1 παρ. 1γ του ν. 3232/2004, φ. Α΄ 48) και όχι όταν είναι απονέμων φορέας σύνταξης διαδοχικά ασφαλισμένου, γιατί στη τελευταία περίπτωση ισχύουν οι ειδικές διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, φ. Α΄ 210). Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου 3 καθορίζεται νέος συντελεστής, με βάση τον οποίο προσαυξάνονται από τον απονέμοντα φορέα οι συντάξιμες αποδοχές των ασφαλισμένων των συμμετεχόντων φορέων και καταργείται ο αναφερόμενος, στις παραγράφους 2^α, 5, 12β και 13 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004, μέσος ετήσιος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή. Επισημαίνεται, περαιτέρω, ότι δεν διευκρινίζεται εάν εξακολουθεί να ισχύει ο προβλεπόμενος με τις ανωτέρω παραγράφους 5 και 12β, κατ' εξαίρεση του μέσου ετήσιου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, τρόπος υπολογισμού της αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων στο δημόσιο, ως συμμετέχοντα φορέα διαδοχικής ασφάλισης, με βάση τα άρθρα 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αφού ληφθεί υπόψη ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος νομοσχεδίου τα ανωτέρω άρθρα 9 και 34 καταργούνται από 1.1.2014. Επιπλέον ενδείκνυνται η εξειδίκευση της εξουσιοδότησης για την μεταβολή του θεσπιζόμενου νέου συντελεστή και ο προσδιορισμός του χρόνου και του οργάνου που θα εκπονεί τη σχετική αναλογιστική μελέτη. Τέλος με τις διατάξεις της παραγράφου 10 επεκτείνονται οι διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης στα πρόσωπα που κατέχουν την ιδιότητα του Βουλευτή και του Περιφερειάρχη ή Δημάρχου του ν. 3852/2010 (φ. Α΄ 87).

β) Επί του άρθρου 6

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιχειρείται από 1.1.2011 η θέσπιση ενιαίου νομικού πλαισίου αξιολόγησης και προσδιορισμού της αναπηρίας σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και το Δημόσιο. Ειδικότερα, προβλέπεται η καθιέρωση κοινών υγειονομικών επιτροπών οι οποίες με την τήρηση ενιαίας διαδικασίας θα αποφαινούνται για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αναπηρίας και το προσδιορισμό του ποσοστού αυτής, όπως καθορίζονται στον ισχύοντα Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.) που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. ε' του α.ν. 1846/1951 (φ. Α' 179), όπως ισχύει, και εφαρμόζεται στο Ι.Κ.Α.. Ενόψει, όμως, των ρυθμίσεων της παραγράφου 7 του ίδιου άρθρου, σύμφωνα με την οποία διατηρούνται σε ισχύ και εξακολουθούν και μετά την 1.1.2011 να ασκούν τις αρμοδιότητές τους οι Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές του Στρατού, του Ναυτικού, της Αεροπορίας και της Ελληνικής Αστυνομίας, κρίνεται αναγκαίο να διευκρινιστεί εάν θα εξακολουθήσουν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους και οι Επιτροπές Απαλλαγών ή οι Τριμελείς εξ Ιατρών Επιτροπές του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (άρθρ. 23 και 51), με βάση τις γνωματεύσεις των οποίων αποφαινούνται οι ως άνω Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές. Σε αντίθετη περίπτωση, εφόσον δηλαδή οι προαναφερόμενες Επιτροπές Απαλλαγών ή οι Τριμελείς εξ Ιατρών Επιτροπές καταργούνται, κρίνεται αναγκαίο να διευκρινισθεί εάν οι σε αντικατάστασή τους ιδρυόμενες υγειονομικές επιτροπές της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου θα αξιολογούν και θα προσδιορίζουν το ποσοστό αναπηρίας των παθόντων με βάση τον ισχύοντα Κ.Ε.Β.Α ή με βάση τον

Πίνακα καθορισμού σε εκατοστιαία αναλογία του βαθμού μείωσης της ικανότητας για εργασία του άρθρου 33 του ν. 1813/1988 (φ. Α' 243), λαμβανομένου υπόψη ότι οι ανωτέρω Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές γνωματεύουν με βάση τον προαναφερόμενο πίνακα και όχι με βάση τον ΚΕΒΑ.

γ) Επί του άρθρου 7

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση Ενιαίου Κανονισμού Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας που θα εφαρμόζεται σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και το Δημόσιο. Προς αποφυγή συγχύσεων, ενόψει της διάφορης ορολογίας που χρησιμοποιείται στους διάφορους ισχύοντες κανονισμούς, είναι ευκτέο να διευκρινισθεί ότι με την έκδοση του ως άνω Ενιαίου Κανονισμού Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας καταργείται τόσο ο αναφερόμενος στην παράγραφο 4 του προηγούμενου άρθρου 6 ΚΕΒΑ όσο και ο Πίνακας καθορισμού σε εκατοστιαία αναλογία του βαθμού μείωσης της ικανότητας για εργασία του άρθρου 33 του ν. 1813/1988.

δ) Επί των άρθρων 8 και 9

Τα άρθρα αυτά αφορούν αποκλειστικά και μόνο φορείς κοινωνικής ασφάλισης φορείς και για το λόγο αυτό δεν αποτελούν αντικείμενο γνωμοδότησης.

ε) Επί του άρθρου 10

Οι προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 - 17 και 20 του άρθρου αυτού αφορούν αποκλειστικά και μόνο φορείς κοινωνικής ασφάλισης και οι

όμοιες της παραγράφου 19 ρυθμίζουν διοικητικά ζητήματα και, για το λόγο αυτό, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της παρούσας γνωμοδότησης.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 18, με τις οποίες αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 (φ. Α΄ 165), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2335/1995 (φ. Α΄ 185), επεκτείνεται και στους ασφαλισμένους του Δημοσίου η ισχύουσα για τους ασφαλισμένους στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης δυνατότητα συνυπολογισμού, για την θεμελίωση ή την προσαύξηση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, διαφόρων κατηγοριών χρονικών περιόδων, συναφών με την εργασιακή τους σχέση. Κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των χρονικών περιόδων είναι ότι οι ασφαλισμένοι δεν ελάμβαναν αποδοχές και ότι μπορούν να ληφθούν υπόψη για την θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος ή την προσαύξηση αυτού κατόπιν εξαγοράς, με τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις που τίθενται από τις ίδιες διατάξεις. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές δεν αφορούν χρόνο που τυχόν συμπίπτει με τις ως άνω χρονικές περιόδους, κατά τις οποίες οι ασφαλισμένοι του Δημοσίου ελάμβαναν πλήρεις αποδοχές (π.χ. άδεια μητρότητας δημοσίων υπαλλήλων βλ. και άρθρ. 51 και 52 του ν. 3528/2007, φ. Α΄ 26) ούτε καταργούν τις σχετικές διατάξεις. Ενόψει αυτών ενδείκνυται α) να αποσαφηνισθούν οι χρονικοί περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη, κατόπιν εξαγοράς, για την θεμελίωση ή την προσαύξηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος του Δημοσίου, αφού συσχετισθούν με τις σχετικές διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα και του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, β) να ληφθεί μέριμνα για όσους τυχόν έχουν ήδη

προβεί σε εξαγορά ορισμένης χρονικής περιόδου με βάση διατάξεις διάφορες από εκείνες του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 ώστε να μην υποχρεωθούν να εξαγοράσουν εκνέου την αυτή χρονική περίοδο και γ) να καθορισθεί το ποσοστό που πρέπει να καταβάλουν στο Δημόσιο οι υπαγόμενοι σ' αυτό για την εξαγορά του χρόνου φοίτησης σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, του χρόνου σπουδών σε μέσες επαγγελματικές σχολές καθώς του χρόνου ανεργίας, καθόσον οι προτεινόμενες διατάξεις αναφέρονται μόνο σε φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης.

ε) Επί του άρθρου 11

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία αναπροσαρμογής από 1.1.2014 των συντάξεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του Δημοσίου. Οι διατάξεις αυτές είναι ασαφείς και ενδείκνυται η αναδιατύπωση αυτών, καθόσον η παρεχόμενη με αυτές εξουσιοδότηση για την αναπροσαρμογή των συντάξεων είναι όλως ευρεία και αόριστη και, ενόψει των επιπτώσεων του ρυθμιζόμενου ζητήματος, κρίνεται αναγκαία η έκδοση σχετικού νόμου. Περαιτέρω, δεν προσδιορίζονται εννοιολογικά οι όροι «ΑΕΠ» και «Δείκτης Τιμών Καταναλωτή» και δεν διευκρινίζεται εάν οι όροι αυτοί λαμβάνονται όπως καθορίζονται στη κοινοτική νομοθεσία (βλ. και Κανονισμός (ΕΚ) 2223/1996 του Συμβουλίου (ΕΕ L 310 της 30.11.1996 σ. 1, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1267/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (ΕΕ L 180 της 18.7.2003 σ. 1) ή σε άλλο νομοθέτημα της εσωτερικής έννομης τάξης.

Επισημαίνεται, εξ άλλου, ότι με το εδάφιο β΄ της ίδιας παραγράφου καταργούνται σιωπηρά οι διατάξεις των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και αποσυνδέεται πλήρως η σύνταξη των υπαγομένων στο κώδικα αυτό συνταξιούχων από τον μισθό των εν ενεργεία ομοιοβάθμων υπαλλήλων κατ' αντίθεση με τα νομολογηθέντα από το Δικαστήριο τούτο και για τον λόγο αυτό ενδείκνυται η σαφής διατύπωση αυτού. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 παρέχεται και ρητά η δυνατότητα ανακαθορισμού με αύξηση ή μείωση των καθοριζόμενων με το νομοσχέδιο αυτό βασικής, αναλογικής και επικουρικής συντάξεων, ενώ και πάλι ο όρος «ΑΕΠ» αναφέρεται κατά τρόπο γενικό και αόριστο. Με την παράγραφο 3 καθορίζεται, ενόψει και των διαλαμβανόμενων στο Παράρτημα IV, παρ. 2 περ. ii του ν. 3845/2010 (φ. Α΄ 65), η διαδικασία αναπροσαρμογής των ορίων ηλικίας των ασφαλισμένων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και του Δημοσίου από το έτος 1.1.2024 με βάση τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής. Οι διατάξεις αυτές είναι ασαφείς και ενδείκνυται η αναδιατύπωσή τους, καθόσον δε νοείται γενική αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, χωρίς την έκδοση σχετικού νόμου και, περαιτέρω, δεν εξειδικεύονται οι δείκτες της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής και της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Αρχής (Eurostat) που λαμβάνονται υπόψη για την προσδιορισμό του προσδόκιμου ζωής.

Η Ολομέλεια, μετά από μακρά διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Σωτηρίας Ντούνη.

Η Ολομέλεια μετά τη συζήτηση του άρθρου 11 διέκοψε τη συνεδρίασή της για την επόμενη ημέρα 25.6.2010.

Επαναληφθείσης την 25.6.2010 της συνεδρίασης 3^{ης} Ειδικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Ολομέλεια συνεδρίασε με παρόντα τα αναφερόμενα στην αρχή της συνεδρίασής της μέλη της και Γραμματέα της πλην των Αντιπροέδρων Χρήστου Ντάκουρη και Νικολάου Αγγελάρα που απουσίασαν δικαιολογημένα, ενώ προσήλθαν τα απόντα μέλη της Ολομέλειας Μιχαήλ Ζυμής και Νικόλαος Μηλιώνης, Σύμβουλοι και ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στην ορισθείσα εισηγήτρια Σύμβουλο Άννα Λιγωμένου.

Ακολουθως η Σύμβουλος Άννα Λιγωμένου φέρει προς συζήτηση τα άρθρα 12 έως και 16 του σχεδίου νόμου με τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και Συναφείς Διατάξεις» και την τροπολογία του άρθρου 14 παρ. 1 περ. δ αυτού, για τα οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, για να γνωμοδοτήσει (η Ολομέλεια), σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος και εισηγείται ως ακολούθως :

Φέρονται ενώπιον της Ολομέλειας, κατ' επιταγή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, τα άρθρα 12 έως και 16 του σχεδίου νόμου με τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και Συναφείς Διατάξεις» και η τροπολογία του άρθρου 14 παρ. 1 περ. δ αυτού, για να γνωμοδοτήσει επ' αυτών.

Ειδικότερα επί των διατάξεων αυτών παρατηρούνται τα ακόλουθα :

Επί του άρθρου 12

Με το άρθρο 12 τίθενται ορισμένες προϋποθέσεις, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται στη λήψη της εκ μεταβιβάσεως σύνταξης λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου συζύγου του.

Για την πληρότητα της διάταξης αυτής και προς αποφυγήν ερμηνευτικών ζητημάτων κατά την εφαρμογή της προτείνεται :

I. Η περίπτωση Αα της παραγράφου 1 να διατυπωθεί ως ακολούθως :
«α) Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα, εργατικό ή μη ή έπαθε εν υπηρεσία».

II. Ομοίως, για τους αυτούς λόγους προτείνεται στην παράγραφο 1 να προστεθεί περίπτωση Αδ) με την ακόλουθη διατύπωση : «δ) Αν ο θανών είχε προβεί πριν το θάνατό του στη διαδικασία νομιμοποίησης, αναγνώρισης ή υιοθεσίας τέκνου που ολοκληρώθηκε μετά το θάνατό του».

III. Για αποφυγήν παρερμηνειών το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 πρέπει να διατυπωθεί ως ακολούθως : «Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το ανωτέρω θέμα καταργείται για το μετά την ισχύ του νόμου χρονικό διάστημα».

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 13

Με το άρθρο 13 τίθενται περιορισμοί στο ποσό της εκ μεταβίβασεως σύνταξης που λαμβάνει ο επιζών σύζυγος λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου συζύγου του μετά την πάροδο της τριετίας από την πρώτη του επόμενου του θανάτου μήνα, εφόσον ο επιζών σύζυγος εργάζεται η αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή σε συνδυασμό με την ηλικία του, αν έχει δηλαδή συμπληρώσει ή όχι το 65^ο έτος της ηλικίας του ή εάν είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67%. Η περίπτωση 2

της παραγράφου 1 του υπό θεσμοθέτηση άρθρου λαμβάνει πρόνοια, σε περίπτωση που ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους, για το μερίδιο της συντάξεώς τους.

Το υπό θεσμοθέτηση άρθρο στοχεύει προφανώς στην ενιαία κατά κανόνα ρύθμιση και στην ίση μεταχείριση των αναφερομένων σ' αυτό συνταξιούχων των φορέων κύριας ή επικουρικής ασφάλισης ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (πλην ΟΓΑ) καθώς και των συνταξιούχων του Δημοσίου, με την ανάλογη εφαρμογή των ισχυόντων στους πρώτους. Δεδομένου όμως ότι κάθε ασφαλιστικός οργανισμός έχει τις δικές του διατάξεις που ρυθμίζουν αφενός μεν το ποσοστό που δικαιούται η χήρα όταν εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, αφετέρου δε τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης τέκνου θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ενώ το συνταξιοδοτικό καθεστώς που διέπει τους υπαλλήλους του Δημοσίου είναι εντελώς διαφορετικό από εκείνο των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κρίνεται επιβεβλημένο να γίνει πλήρης ρύθμιση για τους συνταξιούχους του Δημοσίου στην παράγραφο 2 του υπό θεσμοθέτηση άρθρου και όχι αναλογική εφαρμογή, διότι θα προκύψουν πολλά προβλήματα ερμηνείας κατά την εφαρμογή και ενδεχομένως θέματα συμβατότητας με διατάξεις του Συντάγματος.

Από νομοτεχνική άποψη προτείνεται, όπου αναφέρεται «ο επιζών των συζύγων» να αντικατασταθεί από τις λέξεις «ο επιζών σύζυγος».

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του υπό θεσμοθέτηση άρθρου με αριθμό 13.

Επί του άρθρου 14

Δεδομένου ότι με το άρθρο 14 από 1.1.2011 τίθεται νέα ρύθμιση σχετικά με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης όχι μόνο των θυγατέρων (άγαμων και διαζευγμένων) θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, αλλά και άλλων μελών της οικογενείας του (π.χ. άπορες άγαμες αδελφές), προτείνεται διόρθωση του τίτλου του άρθρου αυτού σε «Συνταξιοδότηση μελών οικογενείας» αντί «Συνταξιοδότηση θυγατέρων». Πέρα από την παρατήρηση αυτή δεν προκύπτει ζήτημα που να χρήζει σχετικής παρατήρησης της Ολομέλειας.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω παρατήρηση - εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 15

Επειδή οι υπό θεσμοθέτηση διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του άρθρου αυτού έχουν διοικητικό και όχι συνταξιοδοτικό περιεχόμενο δεν απαιτείται γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Όσον αφορά όμως την τελευταία παράγραφο, ήτοι την με αριθμό 5 παράγραφο του άρθρου αυτού, αυτή εμπεριέχει και συνταξιοδοτικό περιεχόμενο και γι' αυτό επ' αυτής πρέπει να λεχθούν τα ακόλουθα : Ειδικότερα η διάταξη αυτή προβλέπει ότι από 1.1.2011 το κράτος δεν θα καλύπτει κανένα έλλειμμα των Επικουρικών Ταμείων, Κλάδων και Επαγγελματικών Ταμείων και

όποτε προκύπτει έλλειμμα, οι συντάξεις θα προσαρμόζονται έτσι ώστε να εγγυάται η ισορροπία μεταξύ των παροχών που πληρώνονται και των εισφορών που συλλέγονται. Ενόψει του περιεχομένου της αυτού η εν λόγω διάταξη αντίκειται προς το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος και αντιστρατεύεται και ανατρέπει θεμελιώδεις αρχές της κοινωνικής ασφάλισης και του συνταξιοδοτικού δικαίου. Συγκεκριμένα μία από τις θεμελιώδεις αυτές αρχές είναι ο δημόσιος και υποχρεωτικός χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης και του συνταξιοδοτικού δικαίου. Αυτό σημαίνει ότι εφόσον το κράτος υποχρεώνει κάθε εργαζόμενο και κάθε δημόσιο υπάλληλο να καταβάλει εισφορές, το κράτος επωμίζεται και τον ρόλο του εγγυητή (βλ. σχετικά την 5024/1987 απόφαση της Ολομελείας του ΣτΕ), δηλαδή οφείλει να διασφαλίζει κατά πρώτον την επάρκεια των παροχών και τη βιωσιμότητα των οικείων οργανισμών και κατά δεύτερον φέρει την κύρια ευθύνη για την κάλυψη των ελλειμμάτων των οργανισμών αυτών. Αυτό συνάδει και με την αρχή της καθολικότητας της προστασίας και με την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης που διέπουν το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό εν γένει σύστημα. Εξάλλου ένα συνταξιοδοτικό και κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα πρέπει να εμπνέει εμπιστοσύνη και να έχει διαφάνεια, συνεπώς οφείλει να παρέχει τη βεβαιότητα ότι οι παροχές που προβλέπει θα καταβληθούν μόλις καταστούν απαιτητές. Άλλως δημιουργείται αντικίνητρο ασφάλισης. Σημειωτέον επίσης ότι η υπό θεσμοθέτηση αυτή διάταξη προσκρούει και προς το σκοπό του παρόντος σχεδίου νόμου που είναι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικοσυνταξιοδοτικού συστήματος με πολιτική

παρέμβαση. Κατόπιν τούτων, διατυπώνεται η ευχή ότι θα ήταν δόκιμο το κείμενο της διάταξης αυτής ή να αναδιατυπωθεί ή να απαλειφθεί.

Στο σημείο αυτό έλαβε το λόγο ο Αντιπρόεδρος Ιωάννης Καραβοκύρης, ο οποίος εξέφρασε τη γνώμη ότι η διάταξη αυτή (άρθρο 15 παρ. 5), ως έχει, και δεδομένου ότι η επικουρική ασφάλιση είναι υποχρεωτική, προσκρούει προς τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι : «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους ...».

Η Ολομέλεια, ύστερα από εκτενή συζήτηση, δέχθηκε κατά πλειοψηφία την προεκτεθείσα εισήγηση (ευχή) της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου καθώς και τη γνώμη του Αντιπροέδρου Ιωάννη Καραβοκύρη. Μειοψήφησαν δέκα (10) μέλη του Δικαστηρίου, ήτοι ο Αντιπρόεδρος Ευστάθιος Ροντογιάννης και οι Σύμβουλοι Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Σωτηρία Ντούνη, Γεώργιος Βοΐλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου και Σταμάτιος Πουλής, οι οποίοι είχαν τη γνώμη ότι η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 15 του παρόντος σχεδίου νόμου δεν χρήζει γνωμοδοτήσεως κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος.

Επί του άρθρου 16

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η απασχόληση των συνταξιούχων. Η πρώτη παρατήρηση που μπορεί να γίνει στο άρθρο αυτό είναι ότι όπου προβλέπεται η ολοσχερής περικοπή της συντάξεως ενδεχομένως να τίθεται θέμα

συμβατότητας της διάταξης με υπερκείμενης ισχύος διατάξεις και κυρίως με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Η δεύτερη παρατήρηση αφορά την παράγραφο 8 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παράγραφο 1 του άρθρου 16 του παρόντος νομοσχεδίου (και το οποίο έχει ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με τον Σ.Κ.). Ειδικότερα, η τροποποίηση του προβλεπόμενου από τη διάταξη αυτή ποσού με κοινή απόφαση των συναρμοδίων Υπουργών είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα (άρθρο 80) και πρέπει να πραγματοποιείται, όταν αυτό απαιτείται, με διάταξη νόμου, που θα περιέχει σαφή κριτήρια.

Η Ολομέλεια, μετά από σχετική συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού. Η Σύμβουλος Χρυσούλα Καραμαδούκη διατύπωσε την άποψη ότι η παραγρ. 1 του άρθρου αυτού δεν χρήζει γνωμοδότησης κατ' άρθρο 73 παραγρ. 2 του Συντάγματος.

Επί του άρθρου 17

Η Ολομέλεια ομόφωνα κρίνει ότι δεν χρήζει γνωμοδότησης κατ' άρθρο 73 παραγρ. 2 του Συντάγματος.

Ακολούθως η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγήτρια επί των άρθρων 17 έως 74 του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως:

Επί του άρθρου 18

Με τη διάταξη του άρθρου 18 καταργείται η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951 γι' αυτούς που έχουν ασφαλισθεί σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό μέχρι 31.12.1992. Έτσι χρόνος υπηρεσίας δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπαλλήλου, ο οποίος αναγνωρίζεται ως συντάξιμος από το συνταξιοδοτικό κώδικα, μπορεί να αναγνωρισθεί και ως χρόνος ασφάλισης στο ΙΚΑ, εφόσον ο υπάλληλος αυτός παρέχει κατά το ίδιο χρονικό διάστημα και παράλληλα με τη συντάξιμη υπηρεσία εξαρτημένη εργασία σε άλλο εργοδότη.

Η διάταξη αυτή αφορά ασφαλιστική νομοθεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επομένως δεν χρήζει γνωμοδότησης από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπως και τα άρθρα 19 έως 24 του σχεδίου νόμου που δεν χρήζουν γνωμοδότησης κατ' άρθρο 73 παραγρ. 2 του Συντάγματος.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 25

Με το άρθρο 25 εισάγονται οικονομικά κίνητρα επιμήκυνσης του εργασιακού βίου. Ειδικότερα, με την παράγραφο 3 το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου μισθού των υπαλλήλων που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετίας αυξάνεται κατά 2,5% από (1/50) για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} έτους και μέχρι του 40ού έτους. Η προσαύξηση αυτή ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 4, για όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι

31.12.2015. Οι λοιπές διατάξεις του άρθρου αυτού δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια, καθόσον αφορούν θέματα ασφαλιστικής νομοθεσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) όπως και για τη διάταξη του άρθρου 26 του σχεδίου νόμου.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί των άρθρων αυτών.

Επί του άρθρου 27

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 27 οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι υπάλληλοι της Βουλής, των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, που προσλαμβάνονται από 1.1.2011, εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώ για τους κλάδους υγείας, επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος υπάγονται στην ασφάλιση των οικείων φορέων, στους οποίους ασφαλίζονται οι προσληφθέντες μετά την 1.1.1993. Κατά την αιτιολογική έκθεση του άρθρου αυτού μετά τη δημιουργία 13 Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης με το ν. 3655/2008, οι οποίοι προήλθαν από ενοποιήσεις Ταμείων ή εντάξεις φορέων και κλάδων σε ήδη υφιστάμενους ασφαλιστικούς φορείς και «προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη δυνατότητα ελέγχου και εποπτεία, ευελιξία, αποτελεσματικότητα, μείωση διοικητικού και λειτουργικού κόστους και αντιμετώπιση οργανωτικών δυσχερειών» προτείνεται η ένταξη των ανωτέρω κατηγοριών υπαλλήλων και λειτουργών στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Το Σύνταγμα περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις που αφορούν τους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι κατά το άρθρο 103 παρ. 1 είναι «οι εκτελεστές

της θέλησης του Κράτους». Ειδικότερα, στο άρθρο 103 προβλέπει για το διορισμό τους την ύπαρξη οργανικής θέσης (παρ. 2), θεσπίζει τη μονιμότητά τους και παρέχει ειδική δικαστική προστασία στις περιπτώσεις μεταβολής της υπηρεσιακής τους κατάστασης (παρ. 4), ενώ με το άρθρο 104 απαγορεύει την κατοχή δεύτερης θέσης και θεσπίζει ανώτατο όριο πρόσθετων απολαβών. Περαιτέρω, ως προς το συνταξιοδοτικό καθεστώς τους περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 73 παρ. 2 απαιτείται για τα συνταξιοδοτικά νομοσχέδια, που αφορούν την απονομή σύνταξης σε δημοσίους υπαλλήλους, να υπάρχει γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 98 παρ. 1 περ. δ), με το άρθρο 80 παρ. 1 απαιτείται για τη χορήγηση σύνταξής τους την ύπαρξη ειδικού νόμου, ενώ με το άρθρο 98 παρ. 1 περ. στ προβλέπεται ότι οι διαφορές που ανακύπτουν από την απονομή συντάξεών τους υπάγονται αποκλειστικά στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ενόψει των ανωτέρω και του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, η διάταξη του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου, με την οποία οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος καλύπτει συνταξιοδοτικά τους μισθωτούς, δεν συνάδει με τις προμνησθείσες συνταγματικές διατάξεις και μεταβάλλει την αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί των διαφορών σχετικών με την απονομή συντάξεων. Επισημαίνεται ότι στους υπαλλήλους της Τράπεζας της Ελλάδος επιφυλάσσεται ιδιαίτερη συνταξιοδοτική μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους και λειτουργούς, αφού αυτοί, σύμφωνα με το άρθρο 64 του σχεδίου

νόμου, ως προς τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης εντάσσονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία θα λειτουργεί ως ασφαλιστικός φορέας.

Περαιτέρω, το συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων της Βουλής διέπεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 103 παρ. 6 Συντάγματος, από τον Κανονισμό της Βουλής (Κώδικας Οργανώσεως των Υπηρεσιών της Βουλής και καταστάσεως του προσωπικού αυτής) και δεν μπορεί να ρυθμισθεί με νόμο.

Τέλος, οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια, καθόσον αφορούν θέματα ένταξης του NAT στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου αυτού, δεχθείσα ομόφωνα επίσης ότι τα άρθρα 28 έως και 37 δεν χρήζουν γνωμοδότησης κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος.

Επί του άρθρου 38

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), η οποία παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης από τις συντάξεις κύριας ασφάλισης των συνταξιούχων του Δημοσίου, του NAT και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και υπολογίζεται σε ποσοστό επί του συνολικού ποσού της σύνταξης από 1.400,01 ευρώ και άνω. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνονται υπόψη η ειδική προσαύξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων και η

προσαύξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του ΕΤΑΑ στους μονοσυνταξιούχους του Τομέα, ενώ δεν συνυπολογίζεται το εξωιδρυματικό επίδομα παρατετραπληγίας. Τα ποσά της ΕΑΣ αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 μέχρι το τέλος του επόμενου από την παρακράτηση μήνα και επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο της Τράπεζας της Ελλάδας. Η διαδικασία χρηματοδότησης των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ και ο τρόπος απόδοσης της ΕΑΣ καθορίζονται με ΚΥΑ, ενώ με ΥΑ καθορίζεται το ποσό που διατίθεται σε κάθε ΦΚΑ. Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της ΕΑΣ αποτελούν έσοδο του ΑΚΑΓΕ, ο σκοπός του οποίου είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Υπενθυμίζεται ότι η επιβολή ειδικής μηνιαίας εισφοράς επί των καταβαλλομένων συντάξεων ως ένας τρόπος αυτοχρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος υιοθετήθηκε αρχικά με το ν. 2084/1992. Ειδικότερα με τη διάταξη του άρθρου 20 αυτού είχε επιβληθεί προσωρινή ειδική μηνιαία εισφορά στις συντάξεις και χορηγίες που καταβάλλονταν από το Δημόσιο από 1.1.1993, ενώ με το άρθρο 60 του ίδιου νόμου είχε επιβληθεί ειδική εισφορά στις συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης πλην ΟΓΑ και ΝΑΤ. Η δεύτερη εισφορά αποδιδόταν στον ΛΑΦΚΑ (άρθρο 25 παρ. 3 ν. 2556/1997), προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά οι ελλειμματικοί φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Για την πρώτη περίπτωση η νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκρινε ότι η εισφορά αυτή περιόριζε το συνταξιοδοτικό

δικαίωμα των συνταξιούχων του Δημοσίου χωρίς να αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση του ν. 2084/1992 ή του ν. 2592/1998 (με τον οποίο παρατάθηκε η επιβολή της) το δημόσιο συμφέρον ή η δημόσια ωφέλεια, που εξυπηρετείται, ή να συνδέεται η επιβολή της με κάποιο στοιχείο ανταποδοτικότητας, δηλαδή συγκεκριμένου οφέλους, που πρόκειται να απολαύσουν οι ως άνω συνταξιούχοι, ώστε να δικαιολογείται η κατ' εξαίρεση επιβολή του ως άνω περιορισμού, ενώ η διατήρηση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών κρίθηκε ότι καθιστούσε την εισφορά αυτή πόρο υπέρ τρίτων (ελλειμματικών ασφαλιστικών οργανισμών) και επομένως δεν επαγόταν άμεσα συνταξιοδοτικά οφέλη για τους συγκεκριμένους συνταξιούχους που υφίσταντο τον περιορισμό. Τελικά η ειδική αυτή μηνιαία εισφορά καταργήθηκε από 1.1.2004 και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση επιστράφηκαν τα ποσά που είχαν παρακρατηθεί από 1.1.2001 έως 30.6.2004. Για τη δεύτερη περίπτωση η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων έκρινε ότι με την επιβολή της ως άνω ειδικής μηνιαίας εισφοράς περιοριζόταν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι με τα ποσά αυτής καλύπτονταν τα ελλείμματα των ασφαλιστικών φορέων και διασφαλιζόταν η συνέχιση της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους τους.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου άρθρου την ΕΑΣ επέβαλε η κρίσιμη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, για την αντιμετώπιση της οποίας έχει καταρτισθεί και εφαρμόζεται ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης με κύριο στόχο τη σημαντική μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό

του ΑΕΠ και τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέους, που υποθηκεύουν το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον της εθνικής οικονομίας. Με το σχέδιο νόμου επιχειρείται ριζική αναμόρφωση του συστήματος ασφάλισης. Για την ομαλή μετάβαση από το ισχύον στο νέο σύστημα χωρίς να αντληθούν επιπρόσθετοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό, υιοθετείται η λύση της αυτοχρηματοδότησης του υφισταμένου συστήματος με τη «συμβολή των συνταξιούχων από ένα επίπεδο σύνταξης και άνω, στην αντιμετώπιση των τρεχουσών οικονομικών δυσχερειών» (σελ. 15). Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (σελ. 11) χωρίς την παρέμβαση (βλ. ν. 3845/2010) το 2015 το σύστημα δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους. Με τα δεδομένα αυτά, κρίνεται ότι ο επιβαλλόμενος με τη διάταξη του άρθρου 38 παρ. 1 του σχεδίου νόμου περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξυπηρετεί λόγους δημοσίου συμφέροντος, που είναι η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ελλειμματικών ασφαλιστικών φορέων και της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους. Μετά το 2015 όμως, τα ποσά της ΕΑΣ προβλέπεται να αποτελέσουν έσοδα του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008, σκοπός του οποίου είναι η χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Είναι προφανές ότι το 2015 θα πρέπει να επανεκτιμηθεί εάν ο περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξακολουθεί να εξυπηρετεί λόγους δημοσίου

συμφέροντος, δεδομένου ότι ο ΑΚΑΓΕ έχει θεσμοθετημένους και άλλους πόρους (βλ. άρθρο 149 παρ. 3 ν. 3655/2008), ενώ η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών φορέων δεν στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην επιβολή της ΕΑΣ, αλλά και στην απόδοση όλων των μέτρων που θα ληφθούν στο πλαίσιο των δημοσιονομικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον τομέα ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος (βλ. ν. 3845/2010 και εισηγητική έκθεση αυτού). Τέλος, σημειώνεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αρμοδιότητα διενέργειας διαχειριστικών ελέγχων στον ΑΚΑΓΕ, καθώς και στο ειδικό κεφάλαιο αυτού, στο οποίο θα συγκεντρώνονται τα ποσά της ΕΑΣ και έτσι θα ελέγχεται η τήρηση της διάταξης αυτής.

Οι διατάξεις των λοιπών άρθρων 39 έως 74 δεν ρυθμίζουν συνταξιοδοτικά θέματα των δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών και δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου 38, μειωθούντων 3 μελών, ήτοι των Συμβούλων Χρυσούλας Καραμαδούκη, Βασιλικής Ανδρεοπούλου και Μαρίας Αθανασοπούλου, οι οποίες διατύπωσαν τη γνώμη ότι η διάταξη του άρθρου 38 δεν ρυθμίζει συνταξιοδοτικά θέματα δημοσίων υπαλλήλων και επομένως δεν χρήζει γνωμοδότησης από την Ολομέλεια.

Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ